

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2015

o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ PREVENCE ZÁVAŽNÝCH HAVÁRIÍ ZPŮSOBENÝCH VYBRANÝMI NEBEZPEČNÝMI CHEMICKÝMI LÁTKAMI NEBO CHEMICKÝMI SMĚSMI

Hlava I Úvodní ustanovení

§ 1 Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie¹⁾ a stanoví systém prevence závažných havárií pro objekty, ve kterých je umístěna nebezpečná látka, s cílem snížit pravděpodobnost vzniku a omezit následky závažných havárií na životy a zdraví lidí a zvířat, životní prostředí a majetek v těchto objektech a v jejich okolí.
CELEX 32012L0018

(2) Tento zákon stanoví
a) povinnosti právnických nebo podnikajících fyzických osob, které užívají nebo budou užívat objekt, ve kterém je umístěna nebezpečná látka, a
b) působnost orgánů veřejné správy na úseku prevence závažných havárií způsobených nebezpečnými látkami.
CELEX 32012L0018

(3) Pokud jiný právní předpis nestanoví jinak, tento zákon se nevztahuje na
a) vojenské objekty a vojenská zařízení²⁾,
b) nebezpečí spojená s ionizujícím zářením³⁾.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES.

²⁾ Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- c) silniční, drážní, leteckou a vodní přepravu nebezpečných látek mimo objekty, včetně dočasného skladování, nakládky a vykládky během přepravy⁴⁾.
- d) přepravu nebezpečných látek v potrubích, včetně souvisejících přečerpávacích, kompresních a předávacích stanic postavených mimo objekt v trase potrubí⁵⁾.
- e) geologické práce, hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem⁶⁾ v dolech, lomech nebo prostřednictvím vrtů, s výjimkou povrchových objektů chemické a termické úpravy a zušlechťování nerostů, skladování a ukládání materiálů na odkaliště, jsou-li v souvislosti s těmito činnostmi umístěny nebezpečné látky,
- f) průzkum a dobývání nerostů na moři, včetně uhlovodíků,
- g) skladování plynu v podzemních zásobnících v pobřežních vodách, a to jak na místech určených ke skladování, tak na místech, kde se rovněž provádí průzkum a dobývání nerostů, včetně uhlovodíků, s výjimkou pevninských podzemních zásobníků plynu v přirozených vrstvách, vodonosných vrstvách, solných kavernách a opuštěných dolech⁷⁾,
- h) skládka odpadu, včetně podzemního skladování odpadu⁸⁾.

CELEX 32012L0018

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) objektem celý prostor, popřípadě soubor prostorů, ve kterém je umístěna jedna nebo více nebezpečných látek v jednom nebo více zařízeních užívaných právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, včetně společných nebo souvisejících infrastruktur a činností,

CELEX 32012L0018

- b) zařízením technická nebo technologická jednotka, ve které je nebezpečná látka vyráběna, zpracovávána, používána, přepravována nebo skladována a která zahrnuje rovněž všechny části nezbytné pro provoz zařízení, zejména stavební objekty, potrubí, skladovací tankoviště, stroje, průmyslové dráhy a nákladové prostory,

CELEX 32012L0018

⁴⁾ Například zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 8/1985 Sb., o Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Například zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

c) provozovatelem právnická nebo podnikající fyzická osoba, která užívá nebo bude užívat objekt, ve kterém je nebo bude nebezpečná látka umístěna v množství stejném nebo větším, než je množství uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu v sloupci 2 tabulky I nebo II, nebo který byl zařazen do skupiny A nebo do skupiny B rozhodnutím krajského úřadu,

CELEX 32012L0018

d) uživatelé objektu právnická nebo podnikající fyzická osoba, která užívá nebo bude užívat objekt, ve kterém je nebo bude nebezpečná látka umístěna v množství menším, než je množství uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu v sloupci 2 tabulky I nebo II, a který nebyl zařazen do skupiny A nebo do skupiny B rozhodnutím krajského úřadu,

e) nebezpečnou látkou vybraná nebezpečná chemická látka nebo chemická směs podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího klasifikaci, označování a balení látek a směsí⁹⁾, splňující kritéria stanovená v příloze č. 1 k tomuto zákonu v tabulce I nebo uvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu v tabulce II a přítomná v objektu jako surovina, výrobek, vedlejší produkt, meziprodukt nebo zbytek, včetně těch látek, u kterých se dá důvodně předpokládat, že mohou vzniknout v případě závažné havárie,

CELEX 32012L0018

f) umístěním nebezpečné látky projektované množství nebezpečné látky, která je nebo bude vyráběna, zpracovávána, používána, přepravována nebo skladována v objektu nebo u které lze důvodně předpokládat, že se při ztrátě kontroly nad průběhem průmyslového chemického procesu nebo při vzniku závažné havárie může v objektu nahromadit,

CELEX 32012L0018

g) závažnou havárií mimořádná, částečně nebo zcela neovladatelná, časově a prostorově ohraničená událost, zejména závažný únik nebezpečné látky, požár nebo výbuch, která vznikla nebo jejíž vznik bezprostředně hrozí v souvislosti s užíváním objektu, vedoucí k vážnému ohrožení nebo k vážným následkům na životech a zdraví lidí a zvířat, životním prostředí nebo majetku a zahrnující jednu nebo více nebezpečných látek,

CELEX 32012L0018

h) zdrojem rizika vlastnost nebezpečné látky nebo fyzická či fyzikální situace vyvolávající možnost vzniku závažné havárie,

CELEX 32012L0018

i) rizikem pravděpodobnost vzniku nežádoucího specifického účinku, ke kterému dojde během určité doby nebo za určitých okolností,

CELEX 32012L0018

⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006.

j) skladováním umístění určitého množství nebezpečných látek pro účely uskladnění, uložení do bezpečného opatrování nebo udržování v zásobě,

CELEX 32012L0018

k) sousedním objektem objekt nacházející se v takové blízkosti jiného objektu, v důsledku které se zvyšuje pravděpodobnost vzniku nebo následky závažné havárie,

CELEX 32012L0018

l) domino efektem možnost zvýšení pravděpodobnosti vzniku nebo následků závažné havárie v důsledku vzájemné blízkosti zařízení, objektů nebo skupiny objektů a umístění nebezpečných látek,

CELEX 32012L0018

m) zónou havarijního plánování území v okolí objektu, ve kterém jsou uplatňovány požadavky ochrany obyvatelstva a požadavky územního rozvoje z hlediska havarijního plánování formou vnějšího havarijního plánu,

n) scénářem variantní popis rozvoje závažné havárie, popis rozvoje příčinných a následných, na sebe navazujících a vedle sebe i posloupně probíhajících událostí, a to buď spontánně probíhajících anebo probíhajících jako činnost lidí, které mají za účel zvládnout průběh závažné havárie.

Hlava II Obecná ustanovení

§ 3 Seznam

(1) Provozovatel nebo uživatel objektu přijme všechna opatření nezbytná k prevenci závažných havárií a omezení jejich následků na životy a zdraví lidí a zvířat, životní prostředí a majetek.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel nebo uživatel objektu

a) zpracuje seznam, ve kterém uvede druh, množství, klasifikaci a fyzikální formu všech nebezpečných látek umístěných v objektu (dále jen „seznam“),

b) na základě seznamu provede součet poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu podle vzorce a za podmínek uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu a

c) na základě seznamu a součtu poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu zpracuje protokol uvedený v § 4 odst. 1, nebo navrhne zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B za podmínek stanovených v § 5 odst. 1 a 2.

CELEX 32012L0018

§ 4

Protokol o nezařazení

(1) Uživatel objektu zpracuje protokol, ve kterém zaznamená skutečnost, že množství nebezpečné látky umístěné v objektu je menší, než množství uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu v sloupci 2 tabulky I nebo II, a součet poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu provedený podle vzorce a za podmínek uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu je menší než 1 (dále jen „protokol o nezařazení“), a protokol o nezařazení uchová pro účely kontroly prováděné podle § 39. Vzor protokolu o nezařazení je uveden v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Uživatel objektu zajistí aktualizaci protokolu o nezařazení po každém zvýšení množství nebezpečné látky umístěné v objektu přesahujícím 10 % dosavadního množství nebezpečné látky umístěné v objektu nebo při umístění další nebezpečné látky v objektu, která dosud nebyla v seznamu uvedena.

(3) Uživatel objektu předloží protokol o nezařazení nebo jeho aktualizaci krajskému úřadu do 1 měsíce ode dne, kdy množství nebezpečné látky umístěné v objektu přesáhne 2 % množství uvedeného v příloze č. 1 k tomuto zákonu v sloupci 2 tabulky I nebo II.

(4) Protokol o nezařazení obsahuje

- a) identifikační údaje objektu a jeho uživatele,
- b) seznam,
- c) popis výpočtu součtu poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu a
- d) místo, datum a podpis fyzické osoby oprávněné jednat za uživatele objektu.

§ 5

Návrh na zařazení

(1) Provozovatel navrhne zařazení objektu do skupiny A, pokud

- a) množství nebezpečné látky umístěné v objektu je stejné nebo větší, než je množství uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu v sloupci 2 tabulky I nebo II a současně je menší, než množství uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu v sloupci 3 tabulky I nebo II, nebo
- b) součet poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu provedený podle vzorce a za podmínek uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu je roven nebo větší než 1 v případě, že není dosaženo množství nebezpečné látky podle písmene a).

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel navrhne zařazení objektu do skupiny B, pokud

- a) množství nebezpečné látky umístěné v objektu je stejné nebo větší, než je množství uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu v sloupci 3 tabulky I nebo II, nebo
- b) součet poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu provedený podle vzorce a za podmínek uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu je roven nebo větší než 1 v případě, že není dosaženo množství nebezpečné látky podle písmene a).

CELEX 32012L0018

(3) Provozovatel předloží návrh na zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B (dále jen „návrh na zařazení“) krajskému úřadu do 1 měsíce ode dne, kdy množství nebezpečné látky umístěné v objektu dosáhne nejméně množství uvedeného v příloze č. 1 k tomuto zákonu v sloupci 2 tabulky I nebo II nebo součet poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu dosáhne hodnoty 1.

CELEX 32012L0018

(4) Návrh na zařazení obsahuje

- a) identifikační údaje objektu a provozovatele,
- b) seznam,
- c) popis stávající nebo plánované činnosti provozovatele,
- d) popis a grafické znázornění okolí objektu,
- e) údaje o množství nebezpečných látek použitých při výpočtu součtu poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu,
- f) popis výpočtu součtu poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu a
- g) místo, datum a podpis fyzické osoby oprávněné jednat za provozovatele.

CELEX 32012L0018

(5) Návrh na zařazení se předkládá v elektronické podobě podle vzoru uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

§ 6

Zařazení objektu do příslušné skupiny

(1) Krajský úřad posoudí návrh na zařazení předložený provozovatelem podle § 5 odst. 3 a rozhodne o zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B.

(2) Krajský úřad posoudí protokol o nezařazení zaslaný uživatelem objektu podle § 4 odst. 3 a v případě, že zjistí skutečnosti odůvodňující zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B, zahájí řízení o zařazení objektu do příslušné skupiny.

(3) Krajský úřad v rozhodnutí o zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B stanoví, s ohledem na počet dotčených orgánů a dotčených obcí, počet přenosných technických nosičů dat, na kterých mu provozovatel předloží návrh bezpečnostního programu prevence závažné havárie (dále jen „bezpečnostní program“) nebo bezpečnostní zprávy v elektronické podobě společně s jeho listinnou podobou.

§ 7

Zařazení objektu do příslušné skupiny pro případ domino efektu

(1) Krajský úřad určí na základě

- a) informací obsažených v návrzích na zařazení předložených podle § 5 odst. 3 a protokolech o nezařazení předložených podle § 4 odst. 3,

- b) dodatečných informací vyžádaných od provozovatelů a uživatelů objektu, nebo
c) informací získaných při kontrolách prováděných podle § 39
objekty, u kterých může dojít k domino efektu, a rozhodne o zařazení těchto objektů do
skupiny A nebo do skupiny B. Při zařazování objektu do příslušné skupiny pro případ domino
efektu postupuje krajský úřad podle § 6 odst. 3 obdobně.

CELEX 32012L0018

(2) Krajský úřad poskytne provozovateli nebo uživateli objektu určeného podle odstavce 1
informace o bezprostředním okolí tohoto objektu, včetně informací o sousedních objektech,
zjištěných podle odstavce 1.

CELEX 32012L0018

(3) Krajský úřad může provozovatelům a uživatelům objektů určených podle odstavce 1
uložit povinnost vzájemné výměny údajů nutných pro řízení rizika v těchto objektech.

CELEX 32012L0018

(4) Provozovatel využije údaje získané na základě odstavců 2 a 3 při posouzení rizik
závažné havárie, zpracování bezpečnostního programu, bezpečnostní zprávy, vnitřního
havarijního plánu, podkladů pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího
havarijního plánu a poskytování informací podle tohoto zákona.

CELEX 32012L0018

§ 8

Návrh na změnu zařazení objektu

(1) Provozovatel předloží krajskému úřadu návrh na změnu zařazení objektu ze skupiny A
do skupiny B nebo ze skupiny B do skupiny A (dále jen „návrh na změnu zařazení“) do
1 měsíce ode dne, kdy dojde k takové změně v druhu nebo množství nebezpečné látky
umístěné v objektu, která může vést ke změně zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny
B. O připravovaném návrhu na změnu zařazení uvědomí provozovatel krajský úřad před
provedením těchto změn. Pro účely zpracování návrhu na změnu zařazení a rozhodování
o něm se § 5 odst. 4 a 5 a § 6 odst. 1 použije obdobně.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel navrhne krajskému úřadu vyřazení objektu ze skupiny A nebo ze
skupiny B do 1 měsíce ode dne, kdy

- a) ukončil činnost v objektu, nebo
b) dojde k takovému snížení množství nebezpečné látky umístěné v objektu, po kterém toto
množství nedosahuje množství uvedeného v příloze č. 1 k tomuto zákonu v sloupci 2
tabulky I nebo II a součet poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu
nedosahuje hodnoty 1; v tomto případě provozovatel postupuje podle § 4 odst. 1 až 3
obdobně.

CELEX 32012L0018

(3) Krajský úřad posoudí návrh provozovatele podle odstavce 2 a rozhodne o vyřazení objektu ze skupiny A nebo ze skupiny B.

Hlava III Bezpečnostní dokumentace

Díl 1 Zpracování bezpečnostní dokumentace

§ 9 Posouzení rizik závažné havárie

(1) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny A nebo do skupiny B provede posouzení rizik závažné havárie pro účely zpracování bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy.

CELEX 32012L0018

(2) Posouzení rizik závažné havárie obsahuje

- a) identifikaci zdrojů rizik,
- b) analýzu rizik a
- c) hodnocení rizik.

CELEX 32012L0018

(3) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti obsahu posouzení rizik závažné havárie, rozsah posouzení rizik závažné havárie zpracovávaného pro objekty zařazené do skupiny A nebo do skupiny B a způsob jeho provedení.

Bezpečnostní program

§ 10

(1) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny A zpracuje na základě posouzení rizik závažné havárie bezpečnostní program.

CELEX 32012L0018

(2) Bezpečnostní program obsahuje

- a) základní informace o objektu,
- b) posouzení rizik závažné havárie,
- c) popis zásad, cílů a politiky prevence závažných havárií,
- d) popis systému řízení bezpečnosti a
- e) závěrečné shrnutí.

CELEX 32012L0018

(3) Pro účely zpracování bezpečnostního programu lze využít dokumenty zpracované podle jiných právních předpisů¹⁰⁾ nebo pro vnitřní potřebu provozovatele nebo jejich části, pokud odpovídají svým obsahem požadavkům na bezpečnostní program nebo jsou ve smyslu těchto požadavků doplněny a upraveny.

CELEX 32012L0018

(4) Provozovatel na základě rozhodnutí krajského úřadu zahrne do bezpečnostního programu preventivní bezpečnostní opatření vztahující se k možnému vzniku domino efektu.

CELEX 32012L0018

(5) Provozovatel předloží návrh bezpečnostního programu ke schválení krajskému úřadu do 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o zařazení objektu do skupiny A.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti obsahu bezpečnostního programu a jeho strukturu.

CELEX 32012L0018

§ 11

(1) Provozovatel bezpečnostní program přezkoumá nejpozději do 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho schválení a poté vždy nejméně jednou za 5 let. O provedeném přezkumu bezpečnostního programu pořídí záznam, ve kterém uvede seznam změn provedených v objektu a jejich popis. Záznam o provedeném přezkumu bezpečnostního programu uchová pro potřeby kontroly podle § 39 a stejnopis záznamu zašle krajskému úřadu na vědomí.

CELEX 32012L0018

(2) Jestliže na základě výsledků provedeného přezkumu bezpečnostního programu vyplyne potřeba jej aktualizovat, je provozovatel povinen bezodkladně tuto aktualizaci zajistit a předložit ji ke schválení krajskému úřadu do 6 měsíců ode dne zaslání stejnopisu záznamu o provedeném přezkumu bezpečnostního programu krajskému úřadu.

CELEX 32012L0018

(3) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti obsahu záznamu o provedeném přezkumu bezpečnostního programu.

§ 12

Bezpečnostní zpráva

¹⁰⁾ Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

(1) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny B zpracuje na základě posouzení rizik závažné havárie bezpečnostní zprávu.

CELEX 32012L0018

(2) Bezpečnostní zpráva obsahuje

- a) základní informace o objektu,
- b) technický popis objektu,
- c) informace o složkách životního prostředí v okolí objektu,
- d) posouzení rizik závažné havárie,
- e) popis zásad, cílů a politiky prevence závažných havárií,
- f) popis systému řízení bezpečnosti,
- g) popis preventivních bezpečnostních opatření k omezení vzniku a následků závažné havárie,
- h) závěrečné shrnutí a
- i) jmenovitě uvedené právnické a fyzické osoby, které se podílely na vypracování bezpečnostní zprávy.

CELEX 32012L0018

(3) V bezpečnostní zprávě provozovatel dále

- a) stanoví zásady bezpečnosti a spolehlivosti přiměřené zjištěnému nebezpečí při stavbě, provozu a údržbě jakéhokoli zařízení, jeho vybavení a infrastruktury spojené s jeho provozem, které představují nebezpečí závažné havárie,
- b) vypracuje zásady vnitřního havarijního plánu a poskytne informace umožňující vypracování vnějšího havarijního plánu, ve kterých zahrne bezpečnostní opatření vztahující se k možnému vzniku domino efektu, aby bylo možno provést opatření nezbytná v případě vzniku závažné havárie, a
- c) zajistí odpovídající informování příslušných orgánů veřejné správy a dotčených obcí pro přijetí rozhodnutí z hlediska rozvoje nových činností nebo rozvoje v okolí stávajících objektů.

CELEX 32012L0018

(4) Pro účely zpracování bezpečnostní zprávy se § 10 odst. 3 a 4 použije obdobně.

CELEX 32012L0018

(5) Provozovatel předloží návrh bezpečnostní zprávy ke schválení krajskému úřadu do 9 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o zařazení objektu do skupiny B.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti obsahu bezpečnostní zprávy a její strukturu.

CELEX 32012L0018

§ 13

Zpráva o posouzení bezpečnostní zprávy

(1) Provozovatel zajistí posouzení bezpečnostní zprávy. Na základě tohoto posouzení zpracuje zprávu o posouzení bezpečnostní zprávy a návrh této zprávy předloží krajskému úřadu ke schválení

- a) nejpozději do 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o schválení bezpečnostní zprávy nebo rozhodnutí o schválení předchozí zprávy o jejím posouzení,
- b) kdykoliv na základě vlastní iniciativy nebo na žádost krajského úřadu v případech odůvodněných novými skutečnostmi nebo s ohledem na nové technické poznatky týkající se otázek bezpečnosti, analýzy havárií, nehod a skoronehod nebo poznatků v hodnocení zdrojů rizika.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel uvede ve zprávě o posouzení bezpečnostní zprávy

- a) seznam změn provedených v objektu,
- b) souhrnný vliv provedených změn na bezpečnost provozu a
- c) závěr o potřebě provést aktualizaci bezpečnostní zprávy nebo věcné a odborné zdůvodnění, že nenastala potřeba provést aktualizaci bezpečnostní zprávy.

CELEX 32012L0018

(3) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti obsahu zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy a její strukturu.

§ 14

Aktualizace bezpečnostního programu a bezpečnostní zprávy

(1) Provozovatel objektu, u kterého dochází ke změně zařazení podle § 8 odst. 1, zpracuje bezpečnostní program nebo bezpečnostní zprávu a jejich návrh předloží ke schválení krajskému úřadu ve lhůtách stanovených pro jeho předložení v § 10 odst. 5 nebo § 12 odst. 5.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel bezodkladně zajistí aktualizaci bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy a tuto aktualizaci předloží ke schválení krajskému úřadu do 6 měsíců ode dne, kdy dojde k takové

- a) změně v druhu nebo množství nebezpečné látky umístěné v objektu přesahující 10 % dosavadního množství nebezpečné látky umístěné v objektu, která vede ke změně bezpečnosti užívání objektu,
- b) změně technologie, ve které je nebezpečná látka použita, která vede ke změně bezpečnosti užívání objektu, nebo
- c) organizační změně, která ovlivňuje systém řízení bezpečnosti.

CELEX 32012L0018

(3) Provozovatel bezodkladně zajistí aktualizaci bezpečnostní zprávy a tuto aktualizaci předloží ke schválení krajskému úřadu do 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o schválení zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy, pokud potřeba jejího

provedení vyplývá ze závěru zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy podle § 13 odst. 2 písm. c).

CELEX 32012L0018

§ 15

Dodržování bezpečnostního programu a bezpečnostní zprávy

(1) Provozovatel postupuje podle bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy.

(2) Provozovatel prokazatelně seznámí své zaměstnance a jiné osoby, které se s jeho vědomím zdržují v objektu, v potřebném rozsahu s bezpečnostním programem nebo bezpečnostní zprávou.

Díl 2

Schvalování bezpečnostní dokumentace

§ 16

Postup krajského úřadu

Krajský úřad v řízeních o schválení návrhu bezpečnostního programu, bezpečnostní zprávy, jejich aktualizace nebo návrhu zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy (dále jen „návrh bezpečnostní dokumentace“)

- a) zašle návrh bezpečnostní dokumentace neprodleně k vyjádření dotčeným orgánům a dotčeným obcím a
- b) neprodleně zajistí zpracování posudku návrhu bezpečnostní dokumentace pověřenou právníckou osobou (dále jen „zpracovatel posudku“).

§ 17

Vyjádření dotčených orgánů, dotčených obcí a veřejnosti

(1) Dotčené orgány zašlou krajskému úřadu své vyjádření k návrhu bezpečnostní dokumentace do 60 dnů ode dne, kdy jim byl doručen; pokud dotčený orgán nezašle své vyjádření k návrhu bezpečnostní dokumentace v této lhůtě, platí, že s návrhem bezpečnostní dokumentace souhlasí.

(2) Dotčená obec oznamuje veřejnosti na úřední desce a způsobem v místě obvyklým do 15 dnů ode dne doručení návrhu bezpečnostní dokumentace, kdy a kde lze do návrhu bezpečnostní dokumentace nahlížet, činit si z něj výpisy, opisy nebo kopie. Veřejné nahlížení do návrhu bezpečnostní dokumentace musí být umožněno po dobu 30 dnů ode dne jejich oznámení. V této lhůtě může každý uplatnit k návrhu bezpečnostní dokumentace písemné připomínky.

(3) Dotčené obce zašlou své vyjádření a připomínky veřejnosti k návrhu bezpečnostní dokumentace do 15 dnů ode dne uplynutí lhůty stanovené pro nahlížení veřejnosti do návrhu

bezpečnostní dokumentace podle odstavce 2; pokud dotčená obec nezašle své vyjádření a připomínky veřejnosti k návrhu bezpečnostní dokumentace v této lhůtě, platí, že s návrhem bezpečnostní dokumentace souhlasí.

(4) Krajský úřad po projednání s provozovatelem může veřejnosti odepřít nahlédnout do návrhu bezpečnostní dokumentace nebo jeho částí z důvodů a za podmínek, za kterých může být podle zákona o právu na informace o životním prostředí odepřeno zpřístupnění informace¹¹⁾, nebo z důvodů bezpečnosti státu.

§ 18

Posudek návrhu bezpečnostní dokumentace

(1) Zpracovatel posudku zpracuje posudek návrhu bezpečnostní dokumentace (dále jen „posudek“) na základě návrhu bezpečnostní dokumentace a prověření v něm uvedených údajů provedeného u provozovatele objektu zařazeného do skupiny A nebo do skupiny B.

(2) Zpracovatel posudku provede v posudku hodnocení návrhu bezpečnostní dokumentace, zejména hodnocení posouzení rizik závažné havárie a přijatých preventivních bezpečnostních opatření. Zpracovatel posudku může v posudku uvést doporučení k doplnění návrhu bezpečnostní dokumentace.

(3) Lhůta pro zpracování posudku nesmí být delší než 60 dnů ode dne doručení návrhu bezpečnostní dokumentace zpracovateli posudku. Tato lhůta může být v odůvodněných, zejména složitých případech prodloužena, nejdéle však o dalších 30 dnů.

(4) Zpracovatel posudku zašle posudek krajskému úřadu ve stanoveném termínu, formě a počtu výtisků. V případě, že posudek nesplňuje požadavky tohoto zákona a právního předpisu vydaného k jeho provedení, krajský úřad jej do 10 pracovních dnů ode dne jeho doručení vrátí zpracovateli posudku k doplnění nebo přepracování. Krajský úřad stanoví zpracovateli posudku lhůtu pro doplnění nebo přepracování posudku. Tato lhůta nesmí být delší než 30 dnů. Lhůta stanovená pro doplnění nebo přepracování posudku se nezapočítává do lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí krajského úřadu o schválení bezpečnostní dokumentace podle § 20 odst. 1.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví kritéria hodnocení návrhu bezpečnostní dokumentace a náležitosti obsahu posudku.

§ 19

Práva a povinnosti zpracovatele posudku

¹¹⁾ § 8 zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

(1) Zpracovatel posudku posoudí návrh bezpečnostní dokumentace objektivně a v plném rozsahu. Zpracovatel posudku nesmí posuzovaný návrh bezpečnostní dokumentace přepracovávat ani jej doplňovat.

(2) Zpracovatel posudku si může vyžádat dílčí podklady k ověření údajů uvedených v návrhu bezpečnostní dokumentace od jiných odborníků. Tuto skutečnost je zpracovatel posudku povinen v posudku uvést. Ten, kdo se podílel na zpracování návrhu bezpečnostní dokumentace, se nesmí podílet na zpracování posudku.

(3) Zpracovatel posudku je za účelem prověření údajů uvedených v návrhu bezpečnostní dokumentace oprávněn požadovat

- a) vstup do objektu,
- b) podklady použité pro zpracování návrhu bezpečnostní dokumentace, nebo
- c) další informace a dokumenty potřebné pro posouzení návrhu bezpečnostní dokumentace.

(4) Provozovatel objektu je povinen poskytnout zpracovateli posudku součinnost potřebnou pro výkon jeho oprávnění uvedených v odstavci 3.

(5) Zpracovatel posudku je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se v souvislosti se zpracováváním posudku dozvěděl. To neplatí, pokud si informace o těchto skutečnostech vyžádá orgán provádějící kontrolu podle § 39.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví povahu a okruh informací a dokumentů, které je zpracovatel posudku oprávněn požadovat pro účely posouzení návrhu bezpečnostní dokumentace.

§ 20

Rozhodnutí o návrhu bezpečnostní dokumentace

(1) Krajský úřad rozhodne na základě posudku a vyjádření dotčených orgánů, dotčených obcí a připomínek veřejnosti o schválení návrhu bezpečnostní dokumentace do 45 dnů ode dne doručení posudku.

(2) V případě, že návrh bezpečnostní dokumentace nesplňuje požadavky tohoto zákona a právního předpisu přijatého k jeho provedení, krajský úřad vyzve provozovatele k odstranění zjištěných nedostatků a stanoví lhůtu k jejich odstranění. Krajský úřad návrh bezpečnostní dokumentace předložený po odstranění zjištěných nedostatků neprodleně zašle zpracovateli posudku, který změny provedené v návrhu bezpečnostní dokumentace ve lhůtě stanovené krajským úřadem zohlední ve zpracovaném posudku. Se změnami provedenými v návrhu bezpečnostní dokumentace krajský úřad seznámí dotčené orgány a dotčené obce.

(3) Krajský úřad zašle kopii svého rozhodnutí Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“), dotčeným orgánům a dotčeným obcím.

Hlava IV Havarijní plánování

Díl 1 Plán fyzické ochrany

§ 21

(1) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny A nebo do skupiny B zpracuje pro tento objekt plán fyzické ochrany.

(2) Provozovatel v plánu fyzické ochrany uvede bezpečnostní opatření, kterými jsou

- a) analýza možností neoprávněných činností a provedení případného útoku na objekt,
- b) režimová opatření,
- c) fyzická ostraha a
- d) technické prostředky.

(3) Provozovatel zašle plán fyzické ochrany a jeho změny krajskému úřadu a krajskému ředitelství Policie České republiky¹²⁾ na vědomí do 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o schválení bezpečnostní dokumentace podle § 20 odst. 1.

(4) Rozsah bezpečnostních opatření přijímaných v objektu stanoví provozovatel vnitřním předpisem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) požadavky na rozsah analýzy prováděné podle odstavce 2 písm. a),
- b) kategorie a povahu režimových opatření,
- c) požadavky na zajištění fyzické ostrahy,
- d) kategorie technických prostředků a jejich vymezení a
- e) způsob stanovení rozsahu bezpečnostních opatření přijímaných v objektu.

§ 22

(1) Provozovatel přijme a zajistí bezpečnostní opatření pro fyzickou ochranu objektu uvedená v plánu fyzické ochrany za účelem zabránění vzniku závažné havárie a omezení jejích následků na životy a zdraví lidí a zvířat, životní prostředí a majetek.

(2) Provozovatel pravidelně, nejméně však jednou za rok, provede funkční zkoušky bezpečnostních opatření podle § 21 odst. 2 písm. b) až d) a o provedených zkouškách pořídí zápis, který uchovává po dobu 3 let.

¹²⁾ Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Každý, kdo se v souvislosti s plněním svých pracovních povinností seznámil s bezpečnostními opatřeními uvedenými v plánu fyzické ochrany, je povinen zachovávat o těchto opatřeních mlčenlivost. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení pracovního poměru nebo plnění pracovních povinností. Informace o bezpečnostních opatřeních uvedených v plánu fyzické ochrany se podle právních předpisů upravujících přístup veřejnosti k informacím¹³⁾ neposkytují.

Díl 2

Vnitřní havarijní plán

§ 23

(1) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny B zpracuje vnitřní havarijní plán, ve kterém stanoví opatření přijímaná uvnitř objektu při vzniku závažné havárie za účelem zmírnění jejích následků na životy a zdraví lidí a zvířat, životní prostředí a majetek.

CELEX 32012L0018

(2) Vnitřní havarijní plán obsahuje

- a) jména, příjmení a funkční zařazení fyzických osob, které jsou provozovatelem pověřeny k realizaci preventivních bezpečnostních opatření,
- b) scénáře možných havárií, scénáře odezvy na možné havárie, scénáře řízení odezvy na možné havárie a matice odpovědnosti za jednotlivé fáze odezvy na možné havárie,
- c) popis možných následků závažné havárie,
- d) popis činností nutných ke zmírnění následků závažné havárie,
- e) přehled ochranných zásahových prostředků, se kterými provozovatel disponuje,
- f) způsob vyrozumění dotčených orgánů a varování osob,
- g) opatření pro výcvik a plán havarijních cvičení,
- h) opatření k podpoře zmírnění následků závažné havárie mimo objekt, při zohlednění dopravní a technické infrastruktury, sídelních útvarů, významných krajinných prvků, zvláště chráněných území a území soustavy NATURA 2000, a
- i) přehled sil a prostředků složek integrovaného záchranného systému a dalších subjektů podílejících se na řešení závažné havárie.

CELEX 32012L0018

(3) Provozovatel na základě rozhodnutí krajského úřadu zahrne do vnitřního havarijního plánu preventivní bezpečnostní opatření vztahující se k možnému vzniku domino efektu.

CELEX 32012L0018

(4) Provozovatel zpracuje vnitřní havarijní plán v součinnosti se svými zaměstnanci a projedná jej se zaměstnanci svých dlouhodobých dodavatelů.

CELEX 32012L0018

¹³⁾ Zákon č. 123/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

(5) Provozovatel ve vnitřním havarijním plánu uvede přehled dokumentů zpracovaných pro řešení mimořádných událostí podle jiných právních předpisů¹⁰⁾. Pro účely zpracování vnitřního havarijního plánu se § 10 odst. 3 použije obdobně. Provozovatel ve vnitřním havarijním plánu vyznačí den nabytí jeho platnosti.

CELEX 32012L0018

(6) Provozovatel předloží vnitřní havarijní plán do 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o schválení bezpečnostní dokumentace podle § 20 odst. 1 krajskému úřadu k evidenci a uložení a hasičskému záchrannému sboru kraje pro účely zpracování vnějšího havarijního plánu.

(7) Provozovatelé objektů zařazených do skupiny B, které jsou umístěny ve společném vymezeném prostoru, mohou na základě společné dohody zpracovat vnitřní havarijní plán společně.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti obsahu vnitřního havarijního plánu a jeho strukturu.

CELEX 32012L0018

§ 24

(1) Provozovatel postupuje podle vnitřního havarijního plánu v případě, kdy k závažné havárii již došlo, její vznik již nelze odvrátit nebo její vznik lze důvodně očekávat.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel uloží vnitřní havarijní plán tak, aby byl dostupný osobám pověřeným k provádění opatření vnitřního havarijního plánu, složkám integrovaného záchranného systému a osobám vykonávajícím kontrolu podle § 39.

CELEX 32012L0018

(3) Provozovatel prokazatelně seznámí své zaměstnance a ostatní osoby, které se s jeho vědomím zdržují v objektu, včetně zaměstnanců svých dlouhodobých dodavatelů, o rizicích závažné havárie, o preventivních bezpečnostních opatřeních a o jejich žádoucím chování v případě vzniku závažné havárie.

CELEX 32012L0018

§ 25

(1) Provozovatel prověří vnitřní havarijní plán z hlediska jeho aktuálnosti do 3 let ode dne jeho předložení krajskému úřadu, a poté vždy nejméně jednou za 3 roky.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel zajistí aktualizaci vnitřního havarijního plánu

- a) po každé změně druhu nebo množství nebezpečné látky umístěné v objektu přesahující 10 % dosavadního množství nebezpečné látky umístěné v objektu, pokud tato změna vede ke změně bezpečnosti užívání objektu,
- b) po každé změně technologie, ve které je nebezpečná látka použita, pokud tato změna vede ke změně bezpečnosti užívání objektu, nebo
- c) při organizačních a technických změnách, pokud tyto změny ovlivňují systém řízení bezpečnosti a účinnost vnitřního havarijního plánu.

CELEX 32012L0018

(3) Provozovatel předloží aktualizaci vnitřního havarijního plánu do 1 měsíce ode dne, kdy nastala některá ze skutečností uvedených v odstavci 2, krajskému úřadu k evidenci a uložení a hasičskému záchrannému sboru kraje.

Díl 3

Vnější havarijní plán a zóna havarijního plánování

§ 26

(1) Pro objekty zařazené do skupiny B se stanoví zóna havarijního plánování a zpracovává vnější havarijní plán.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny B spolupracuje s krajským úřadem a jím pověřenými organizacemi a institucemi a s hasičským záchranným sborem kraje na zajištění havarijní připravenosti, informování veřejnosti a preventivně výchovné činnosti v oblasti vymezené vnějším havarijním plánem.

(3) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny B po projednání s hasičským záchranným sborem kraje pořizuje, udržuje a provozuje v zóně havarijního plánování koncové prvky varování. Tato povinnost nenahrazuje povinnost ostatních subjektů pořizovat, udržovat a provozovat koncové prvky varování stanovenou jinými právními předpisy¹⁴⁾.

§ 27

(1) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny B zpracuje podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu.

CELEX 32012L0018

(2) Podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu obsahují

a) identifikační údaje provozovatele,

¹⁴⁾ Například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- b) jméno a příjmení fyzické osoby odpovědné za zpracování těchto podkladů,
- c) popis závažné havárie, která může vzniknout v objektu a jejíž následky se mohou projevit mimo objekt provozovatele,
- d) přehled možných následků závažné havárie na životy a zdraví lidí a zvířat, životní prostředí a majetek, včetně způsobů účinné ochrany před těmito následky,
- e) přehled preventivních bezpečnostních opatření vedoucích ke zmírnění následků závažné havárie,
- f) seznam a popis technických prostředků využitelných při odstraňování následků závažné havárie, které jsou umístěny mimo objekt provozovatele,
- g) opatření k podpoře nápravných opatření mimo objekt, včetně opatření ke zvládnutí možných scénářů stanovených v bezpečnostní zprávě a zohledňující možné kumulativní jevy, včetně těch, jež mají následky na životní prostředí, konkrétní informace o sousedních objektech, o havárii a o žádoucím chování veřejnosti v případě havárie, a
- h) další nezbytné údaje vyžádané krajským úřadem, zejména podrobnější specifikaci technických prostředků na odstraňování následků závažné havárie, podrobnější plán únikových cest a evakuačních prostorů, a dále údaje vyžádané hasičským záchranným sborem kraje podle zákona o integrovaném záchranném systému¹⁵⁾.

CELEX 32012L0018

(3) Provozovatel předloží podklady podle odstavce 2 krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje současně s předložením návrhu bezpečnostní zprávy podle § 12 odst. 5.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti obsahu podkladů pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu, jejich strukturu a způsob jejich zpracování.

§ 28

(1) Krajský úřad stanoví zónu havarijního plánování na základě podkladů předložených provozovatelem podle § 27 odst. 3.

(2) Zjistí-li krajský úřad, v jehož správním obvodu se zdroj rizika nachází, že by zóna havarijního plánování zasahovala na území jiného kraje, vyzve dotčený krajský úřad k součinnosti při stanovení zóny havarijního plánování. Dotčený krajský úřad poskytne součinnost potřebnou při stanovení zóny havarijního plánování.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví zásady pro vymezení zóny havarijního plánování a postup při jejím vymezení.

§ 29

¹⁵⁾ Zákon č. 239/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(1) Hasičský záchranný sbor kraje zpracuje postupem stanoveným zákonem o integrovaném záchranném systému¹⁵⁾ vnější havarijní plán. Hasičský záchranný sbor kraje vyžaduje při zpracování vnějšího havarijního plánu součinnost orgánů kraje a obcí a dalších subjektů, je-li to nezbytné.

CELEX 32012L0018

(2) Hasičský záchranný sbor kraje zpracuje vnější havarijní plán do 2 let ode dne stanovení zóny havarijního plánování podle § 28 odst. 1.

CELEX 32012L0018

(3) Krajský úřad zajistí veřejné projednání vnějšího havarijního plánu a jeho aktualizace. Pro postup při veřejném projednání vnějšího havarijního plánu a jeho aktualizace se použije ustanovení § 17 obdobně.

CELEX 32012L0018

(4) Hasičský záchranný sbor kraje prověří vnější havarijní plán z hlediska jeho aktuálnosti nejméně jednou za 3 roky.

CELEX 32012L0018

(5) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti obsahu vnějšího havarijního plánu a jeho strukturu.

CELEX 32012L0018

§ 30

(1) Jestliže krajský úřad dojde s ohledem na informace obsažené v bezpečnostní zprávě a podkladech pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu k závěru, že za hranicemi objektu zařazeného do skupiny B nehrozí nebezpečí závažné havárie, může rozhodnout, že pro tento objekt nebude stanovovat zónu havarijního plánování a hasičský záchranný sbor kraje nebude zpracovávat vnější havarijní plán.

CELEX 32012L0018

(2) Krajský úřad zašle kopii rozhodnutí podle odstavce 1 ministerstvu, hasičskému záchrannému sboru kraje, dotčeným orgánům a dotčeným obcím.

(3) Jestliže se rozhodnutí krajského úřadu podle odstavce 1 týká objektu, který se nachází v blízkosti území sousedního státu, ministerstvo uvědomí o tomto rozhodnutí tento sousední stát.

CELEX 32012L0018

Hlava V Nové objekty

§ 31

(1) Provozovatel, který bude zřizovat nový objekt nebo jeho část výstavbou nebo změnou užívání dokončené stavby (dále jen „nový objekt“), zpracuje za podmínek stanovených v § 5 odst. 1 a 2 návrh na zařazení a posouzení rizik závažné havárie a předloží je krajskému úřadu souběžně s podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění nového objektu, popřípadě žádosti o vydání stavebního povolení nebo žádosti o dodatečné povolení stavby v případě, že se územní rozhodnutí nevydává, stavebnímu úřadu podle stavebního zákona¹⁶⁾. Pro zpracování návrhu na zařazení a posouzení rizik závažné havárie se použijí § 5 odst. 4 a 5 a § 9 odst. 1 a 2 obdobně.

CELEX 32012L0018

(2) Krajský úřad posoudí návrh na zařazení předložený provozovatelem podle odstavce 1 a rozhodne o zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B. Pro zařazení do skupiny A nebo do skupiny B se § 6 odst. 3 použije obdobně.

(3) Krajský úřad zajistí zpracování posudku k posouzení rizik závažné havárie předloženého provozovatelem podle odstavce 1 pověřenou právnickou osobou. Při zpracování posudku k posouzení rizik závažné havárie se postupuje podle § 18 a 19 obdobně, lhůta pro zpracování posudku však nesmí být delší než 20 dnů; v odůvodněných, zejména složitých případech může být tato lhůta prodloužena, nejdéle však o dalších 20 dnů.

§ 32

(1) Provozovatel nového objektu zařazeného podle § 31 odst. 2 zpracuje bezpečnostní program nebo bezpečnostní zprávu a jejich návrh předloží ke schválení krajskému úřadu nejpozději 5 měsíců před uvedením nového objektu do zkušebního provozu; v případě, že se zkušební provoz neprovádí, provozovatel předloží návrh bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy ke schválení krajskému úřadu ve stejné lhůtě před uvedením do užívání podle stavebního zákona¹⁶⁾.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel nesmí nový objekt uvést do zkušebního provozu před nabytím právní moci rozhodnutí krajského úřadu o schválení bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy; v případě, že se zkušební provoz neprovádí, provozovatel předloží pravomocné rozhodnutí krajského úřadu o schválení bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu podle stavebního zákona¹⁶⁾. Provozovatel nesmí nový objekt uvést do užívání bez pravomocného rozhodnutí o schválení bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy.

CELEX 32012L0018

¹⁶⁾ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

(3) Provozovatel nového objektu zařazeného do skupiny A nebo do skupiny B zpracuje plán fyzické ochrany a zašle jej krajskému úřadu a krajskému ředitelství Policie České republiky na vědomí nejpozději v den uvedení nového objektu do zkušebního provozu; v případě, že se zkušební provoz neprovádí, provozovatel zašle plán fyzické ochrany krajskému úřadu a krajskému ředitelství Policie České republiky na vědomí nejpozději v den uvedení nového objektu do užívání podle stavebního zákona¹⁶⁾.

(4) Provozovatel nového objektu zařazeného do skupiny B zpracuje a ve lhůtě uvedené v odstavci 3 předloží krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje vnitřní havarijní plán a podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu.

CELEX 32012L0018

Hlava VI

Pojištění odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku závažné havárie

§ 33

(1) Provozovatel zajistí pojištění odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku závažné havárie (dále jen „pojištění odpovědnosti“)¹⁷⁾ po celou dobu užívání objektu, včetně etapy zkušebního provozu. Pojištění odpovědnosti sjedná provozovatel s pojistitelem oprávněným provozovat pojišťovací činnost podle zákona o pojišťovnictví¹⁸⁾.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel sjedná pojištění odpovědnosti

- a) do 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o schválení bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy, nebo
- b) před uvedením nového objektu do zkušebního provozu; v případě, kdy se zkušební provoz neprovádí, provozovatel postupuje podle písmene a).

(3) Výše limitu pojistného plnění sjednaného provozovatelem musí odpovídat rozsahu možných následků závažné havárie uvedených ve schváleném bezpečnostním programu nebo schválené bezpečnostní zprávě; v případě pojištění odpovědnosti sjednaného pro etapu zkušebního provozu podle odstavce 2 písm. b) musí výše limitu pojistného plnění odpovídat rozsahu možných následků závažné havárie stanovených na základě posouzení rizik závažné havárie předloženého krajskému úřadu podle § 31 odst. 1.

(4) Provozovatel předloží krajskému úřadu ověřenou kopii smlouvy o pojištění odpovědnosti sjednaném podle odstavce 2 písm. a) a pojistky k evidenci a uložení do 30 dnů ode dne jejího uzavření; v případě pojištění odpovědnosti sjednaného podle odstavce 2 písm. b) předloží provozovatel ověřenou kopii smlouvy o pojištění odpovědnosti a pojistky

¹⁷⁾ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

¹⁸⁾ Zákon č. 227/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.

před zahájením zkušebního provozu. Pojistka musí obsahovat údaje umožňující identifikaci objektu a jeho provozovatele a musí na ní být uveden limit pojistného plnění sjednaný v rozsahu stanoveném v odstavci 3.

(5) Provozovatel bezodkladně písemně oznámí krajskému úřadu každou změnu v pojištění odpovědnosti nebo jeho zánik.

Hlava VII Informování veřejnosti

Díl 1 Přístup veřejnosti k informacím

§ 34

(1) Každý se může na krajský úřad obrátit s žádostí o poskytnutí informace o objektu zařazeném do skupiny A nebo do skupiny B postupem stanoveným zákonem o právu na informace o životním prostředí¹⁹⁾.

CELEX 32012L0018

(2) Krajský úřad může za podmínek stanovených zákonem o právu na informace o životním prostředí¹¹⁾ poskytnutí požadované informace odepřít. Krajský úřad odepře poskytnout seznam a schválenou bezpečnostní dokumentaci v rozsahu, v němž do ní bylo veřejnosti odepřeno nahlédnutí podle § 17 odst. 4.

CELEX 32012L0018

§ 35

(1) Krajský úřad ve spolupráci s hasičským záchranným sborem kraje a provozovatelem zpracuje pro objekty zařazené do skupiny A nebo do skupiny B jasně a srozumitelně formulovanou informaci o nebezpečí závažné havárie, včetně možného domino efektu, o preventivních bezpečnostních opatřeních a o žádoucím chování obyvatel v případě vzniku závažné havárie podle zákona o právu na informace o životním prostředí²⁰⁾. Tuto informaci krajský úřad vždy zpřístupní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

CELEX 32012L0018

(2) Krajský úřad poskytne veřejnosti v zóně havarijního plánování informaci zpracovanou podle odstavce 1 pro objekt zařazený do skupiny B nejméně jednou za 5 let. Pokud se informace týká objektu zařazeného do skupiny B určeného zároveň podle § 7 odst. 1, krajský úřad zajistí poskytnutí této informace rovněž provozovatelům všech budov nebo zařízení

¹⁹⁾ Zákon č. 123/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ § 10a zákona č. 123/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

navštěvovaných veřejností, zejména školských, zdravotnických a sociálních zařízení, a sousedních objektů, které jsou v zóně havarijního plánování umístěny.

CELEX 32012L0018

(3) Krajský úřad aktualizuje informaci zpracovanou podle odstavce 1 po každé změně v objektu, která může ovlivnit bezpečnost mimo objekt, zejména po každé změně v objektu uvedené v § 8 odst. 1 nebo v § 14 odst. 2.

CELEX 32012L0018

(4) V případech, kdy by následky závažné havárie v okolí objektu zařazeného do skupiny B nebo v důsledku domino efektu mohly přesáhnout hranice státu, krajský úřad poskytne ministerstvu dostatečné informace, aby sousední státy mohly případně uplatnit připomínky při zpracování změn bezpečnostní zprávy, havarijních plánů nebo informace zpracovávané podle odstavce 1.

CELEX 32012L0018

(5) Ministerstvo poskytuje státům, které by mohly být dotčeny následky závažné havárie, informace zpracované a poskytnuté krajským úřadem.

CELEX 32012L0018

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti obsahu informace podle odstavce 1 a rozsah, ve kterém se zpracovává pro objekty zařazené do skupiny A a pro objekty zařazené do skupiny B, a
- b) způsob poskytnutí informace zpracované podle odstavce 1 pro objekt zařazený do skupiny B veřejnosti.

CELEX 32012L0018

Díl 2

Poskytování informací o vzniku a dopadech závažné havárie

§ 36

Hlášení a konečná zpráva o vzniku a dopadech závažné havárie

(1) Provozovatel nebo uživatel objektu, ve kterém došlo k závažné havárii,

- a) bezodkladně ohlásí vznik závažné havárie příslušnému krajskému úřadu, České inspekci životního prostředí, příslušnému operačnímu a informačnímu středisku integrovaného záchranného systému¹⁵⁾ a dotčeným obcím a
- b) zpracuje hlášení o vzniku závažné havárie a doručí jej krajskému úřadu do 24 hodin od vzniku závažné havárie.

CELEX 32012L0018

(2) Provozovatel objektu, ve kterém došlo k závažné havárii, zpracuje konečnou zprávu o vzniku a dopadech závažné havárie, ve které uvede rovněž nápravná opatření přijatá ke

zmírnění následků závažné havárie a preventivní opatření navrhovaná k zabránění jejímu opakování.

CELEX 32012L0018

(3) Provozovatel objektu, ve kterém došlo k závažné havárii, nejpozději do 3 měsíců od vzniku závažné havárie předloží návrh konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie ke schválení krajskému úřadu.

CELEX 32012L0018

(4) Provozovatel objektu aktualizuje informace obsažené v konečné zprávě o vzniku a dopadech závažné havárie, jestliže další vyšetřování odhalí dodatečné skutečnosti, které mění tyto informace nebo učiněné závěry. Aktualizované informace předloží provozovatel bezodkladně ke schválení krajskému úřadu.

CELEX 32012L0018

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti obsahu hlášení o vzniku závažné havárie a způsob jeho zpracování a
- b) náležitosti obsahu konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie a způsob jejího zpracování.

CELEX 32012L0018

§ 37

Schvalování konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie

(1) Krajský úřad rozhodne o schválení návrhu konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie.

CELEX 32012L0018

(2) V případě, že návrh konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie nesplňuje požadavky tohoto zákona a právního předpisu přijatého k jeho provedení, zejména pokud jde o nápravná opatření přijatá ke zmírnění následků závažné havárie a preventivní opatření navrhovaná k zabránění jejímu opakování, krajský úřad vyzve provozovatele k odstranění zjištěných nedostatků a stanoví lhůtu k jejich odstranění.

CELEX 32012L0018

(3) Krajský úřad ve spolupráci s hasičským záchranným sborem kraje zpracuje doporučení pro provozovatele týkající se budoucích preventivních opatření, která nejsou uvedena v konečné zprávě o vzniku a dopadech závažné havárie a která mohou vést ke zlepšení prevence závažné havárie.

CELEX 32012L0018

(4) Krajský úřad může na základě konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie uložit provozovateli povinnost zajistit aktualizaci bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy a tuto aktualizaci předložit ke schválení krajskému úřadu a stanovit

k tomu lhůtu. Krajský úřad může rovněž uložit provozovateli povinnost zajistit aktualizaci vnitřního havarijního plánu a předložit ji krajskému úřadu k evidenci a uložení a hasičskému záchrannému sboru kraje.

CELEX 32012L0018

§ 38

Informace o vzniku a dopadech závažné havárie

(1) Krajský úřad zpracuje a po projednání v bezpečnostní radě kraje²¹⁾ poskytne veřejnosti v zóně havarijního plánování informaci o vzniku a následcích závažné havárie a o nápravných opatřeních přijatých ke zmírnění jejích následků podle zákona o právu na informace o životním prostředí²⁰⁾. Krajský úřad vždy zpřístupní tuto informaci způsobem umožňujícím dálkový přístup.

CELEX 32012L0018

(2) Krajský úřad bezodkladně doručí ministerstvu a Ministerstvu vnitra hlášení o vzniku závažné havárie podle § 36 odst. 1 písm. b) a rozhodnutí o schválení konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie podle § 37 odst. 1 včetně této zprávy.

(3) Ministerstvo za účelem prevence a zmírnění následků závažné havárie bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 roku od vzniku závažné havárie, uvědomí Evropskou komisi (dále jen „Komise“) o závažných haváriích splňující kritéria uvedená v části I přílohy č. 3 k tomuto zákonu, a to v rozsahu vyplývajícím z části II přílohy č. 3 k tomuto zákonu.

CELEX 32012L0018

Hlava VIII

Kontrola

§ 39

Orgány kontroly a předmět kontroly

(1) Kontrolu podle tohoto zákona vykonávají Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce, Český báňský úřad a obvodní báňské úřady, krajské hygienické stanice a hasičské záchranné sbory krajů (dále jen „orgány integrované inspekce“), krajské úřady a Česká inspekce životního prostředí.

CELEX 32012L0018

(2) Kontrola vykonávaná podle tohoto zákona zahrnuje veškeré činnosti prováděné s cílem ověřit dodržování povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených na základě tohoto zákona.

CELEX 32012L0018

²¹⁾ Zákon č. 240/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(3) Předmětem kontroly vykonávané podle tohoto zákona jsou zejména

- a) posouzení, zda informace obsažené v bezpečnostním programu nebo bezpečnostní zprávě odpovídají skutečným podmínkám v objektu,
- b) opatření přijatá k prevenci vzniku závažné havárie v objektu,
- c) vhodnost a dostatečnost prostředků zmírňujících možné následky závažné havárie,
- d) dodržování preventivních bezpečnostních opatření uvedených v bezpečnostním programu nebo bezpečnostní zprávě a ve vnitřním havarijním plánu a
- e) podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu předložené krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje.

CELEX 32012L0018

(4) Předmětem kontroly vykonávané podle tohoto zákona nejsou plán fyzické ochrany a bezpečnostní opatření přijatá k zajištění fyzické ochrany objektu, které podléhají zvláštním kontrolám organizovaným krajským úřadem ve spolupráci s Policií České republiky.

(5) Osoby vykonávající kontrolu podle tohoto zákona se při jejím výkonu prokazují průkazem vydaným příslušným kontrolním orgánem, který je dokladem o jejich pověření ke kontrole.

§ 40

Plán kontrol

(1) Česká inspekce životního prostředí zpracovává po projednání s krajskými úřady a orgány integrované inspekce návrh ročního plánu kontrol dodržování tohoto zákona.

CELEX 32012L0018

(2) Roční plán kontrol obsahuje

- a) seznam provozovatelů objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B, u kterých bude kontrola prováděna, s uvedením objektů určených podle § 7 odst. 1 a objektů, u kterých mohou zvýšit nebezpečí závažné havárie nebo její následky konkrétní vnější zdroje rizika,
- b) postupy pro běžné kontroly prováděné u jednotlivých provozovatelů objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B, včetně programu těchto kontrol,
- c) postupy pro mimořádné kontroly,
- d) určení krajských úřadů a orgánů integrované inspekce, které budou kontrolu provádět, a popis zajištění spolupráce mezi nimi,
- e) rozsah kontroly plnění obecných podmínek prevence závažných havárií a
- f) další zaměření kontroly podle druhu činnosti jednotlivých provozovatelů objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B.

CELEX 32012L0018

(3) Kontrola u provozovatele objektu zařazeného do skupiny A se provádí nejméně jednou za 3 roky; kontrola u provozovatele objektu zařazeného do skupiny B se provádí nejméně jednou za rok.

CELEX 32012L0018

(4) Česká inspekce životního prostředí může stanovit četnost kontrol u jednotlivých provozovatelů objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B odchylně od odstavce 3, pokud vypracuje roční plán kontrol na základě systematického posuzování nebezpečí závažné havárie u jednotlivých objektů. Při systematickém posuzování nebezpečí závažné havárie u jednotlivých objektů se posuzují

- a) jejich možné následky na lidské zdraví a životní prostředí,
- b) informace o výsledcích předešlých kontrol prováděných u provozovatele objektu; Česká inspekce životního prostředí může v rámci systematického posuzování nebezpečí závažné havárie zohlednit rovněž výsledky kontrol provedených u provozovatele objektu podle jiných právních předpisů.

CELEX 32012L0018

(5) Česká inspekce životního prostředí předloží návrh ročního plánu kontrol ministerstvu ke schválení.

(6) Na základě ročního plánu kontrol schváleného ministerstvem zpracuje Česká inspekce životního prostředí programy běžných kontrol plánovaných u jednotlivých provozovatelů objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B, včetně stanovení četnosti kontrol prováděných u jednotlivých provozovatelů.

CELEX 32012L0018

(7) Česká inspekce životního prostředí, krajské úřady a orgány integrované inspekce jsou oprávněny u provozovatele provést mimořádnou kontrolu mimo roční plán kontrol za účelem prošetření podnětů vzbuzujících důvodné podezření o závažném porušování povinností stanovených tímto zákonem, havárií, nehod a skoronehod nebo na základě poznatků vyplývajících z vlastní kontrolní činnosti.

CELEX 32012L0018

(8) Prováděcí právní předpis stanoví způsob zpracování návrhu ročního plánu kontrol, způsob stanovení termínů provádění kontrol, kritéria hodnocení výsledků systematického posuzování nebezpečí závažné havárie, postup při projednávání návrhu ročního plánu kontrol a při jeho schvalování.

§ 41

Zpráva o kontrole

(1) Krajský úřad a orgány integrované inspekce zpracují informaci o výsledku kontroly prováděné podle tohoto zákona a tuto informaci předloží České inspekci životního prostředí.

CELEX 32012L0018

(2) Česká inspekce životního prostředí zpracuje zprávu o kontrole prováděné podle tohoto zákona na základě informací obdržенých od krajského úřadu a orgánů integrované inspekce podle odstavce 1 a na základě vlastních zjištění.

CELEX 32012L0018

(3) Česká inspekce životního prostředí projedná zprávu o kontrole s provozovatelem do 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu a do 15 dnů ode dne tohoto projednání zprávu o kontrole zašle provozovateli, krajskému úřadu a ministerstvu.

CELEX 32012L0018

(4) Česká inspekce životního prostředí zpracuje roční souhrnnou zprávu o kontrolách provedených podle tohoto zákona a tuto zprávu zašle ministerstvu.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti obsahu informace o výsledku kontroly, její strukturu a způsob jejího předložení České inspekci životního prostředí a
- b) náležitosti obsahu zprávy o kontrole, její strukturu a způsob jejího zpracování.

CELEX 32012L0018

§ 42

Opatření k nápravě

(1) Krajský úřad na základě zprávy o kontrole uloží provozovateli opatření k nápravě nedostatků při plnění povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Krajský úřad může v rozhodnutí o uložení nápravného opatření stanovit podmínky a lhůtu pro zjednání nápravy.

CELEX 32012L0018

(2) V případě, že při kontrole prováděné podle tohoto zákona byla zjištěna závažná porušení povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě, provede se u provozovatele do 6 měsíců od ukončení kontroly další kontrola.

CELEX 32012L0018

Hlava IX

Výkon veřejné správy

§ 43

Orgány veřejné správy

Státní správu na úseku prevence závažných havárií v objektech vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo vnitra,
- c) Český báňský úřad a obvodní báňské úřady,
- d) Česká inspekce životního prostředí.

- e) krajské úřady.
- f) Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce.
- g) hasičské záchranné sbory krajů a
- h) krajské hygienické stanice.

CELEX 32012L0018

Ministerstvo

§ 44

(1) Ministerstvo

- a) je ústředním správním úřadem na úseku prevence závažných havárií podle tohoto zákona,
- b) vykonává vrchní státní dozor na úseku státní správy vykonávané podle tohoto zákona,
- c) přezkoumává správní rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona Českou inspekcí životního prostředí a krajskými úřady,
- d) pověří právnickou osobu zřízenou Ministerstvem práce a sociálních věcí, která plní úkoly odborného pracoviště pro prevenci závažných havárií, zpracováváním posudků návrhu bezpečnostní dokumentace a posudků k posouzení rizik závažné havárie,
- e) zpracovává a vede souhrnnou evidenci protokolů o nezařazení, návrhů na zařazení, návrhů na změnu zařazení, bezpečnostních programů, bezpečnostních zpráv, zpráv o posouzení bezpečnostních zpráv, hlášení o vzniku závažné havárie, konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie a rozhodnutí týkajících se těchto dokumentů,
- f) na základě roční souhrnné zprávy o kontrolách provedených podle tohoto zákona informuje mezinárodní organizace a sousední státy podle vyhlášených mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána,
- g) informuje Komisi a ostatní členské státy Evropské unie v souladu s předpisy Evropské unie v oblasti prevence závažných havárií.

(2) Ministerstvo může předložit Komisi k posouzení oznámení, že určitá nebezpečná látka nepředstavuje nebezpečí závažné havárie. V oznámení ministerstvo uvede informace potřebné k posouzení vlastností této nebezpečné látky, které působí její nebezpečnost pro zdraví, fyzikální nebezpečnost a nebezpečnost pro životní prostředí; tyto informace stanoví příloha č. 4 k tomuto zákonu.

CELEX 32012L0018

(3) Ministerstvo může oznámení podle odstavce 2 předložit Komisi na základě podnětu provozovatele. Takový podnět musí být odůvodněn a musí obsahovat informace potřebné k posouzení vlastností této nebezpečné látky, které působí její nebezpečnost pro zdraví, fyzikální nebezpečnost a nebezpečnost pro životní prostředí podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu.

CELEX 32012L0018

§ 45

(1) Informační systém prevence závažných havárií (dále jen „informační systém“) je veřejným informačním systémem veřejné správy, který slouží ke shromažďování údajů o objektech a souvisejících skutečnostech.

(2) Správcem a provozovatelem informačního systému je ministerstvo. Ministerstvo může provozováním informačního systému pověřit právnickou osobu, kterou pověřuje zpracováváním posudků návrhu bezpečnostní dokumentace a posudků k posouzení rizik závažné havárie.

(3) V informačním systému se vedou tyto údaje:

- a) rejstřík objektů, včetně informací o jejich provozovatelích, činnostech a nebezpečných látkách v nich umístěných a dokumentaci zpracovávané na základě tohoto zákona,
- b) registr závažných havárií,
- c) registr plánovaných a provedených kontrol,
- d) prostorová data o objektech a jejich bezprostředním okolí,
- e) informace zpracovávané pro objekty zařazené do skupiny A nebo do skupiny B podle § 35 odst. 1.

(4) Uživatelé informačního systému využívajícími údaje v něm vedené jsou orgány veřejné správy vykonávající státní správu na úseku prevence závažných havárií, provozovatelé, uživatelé objektu a veřejnost.

§ 46

Ministerstvo vnitra

Ministerstvo vnitra

- a) plní funkci kontaktního místa pro oznamování závažné havárie podle vyhlášených mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána,
- b) určuje, který krajský úřad stanoví zónu havarijního plánování, pokud se objekt, ve kterém je umístěna nebezpečná látka, nachází ve správním obvodu dvou nebo více krajů a příslušné krajské úřady se nedohodly, který z nich stanoví zónu havarijního plánování, a
- c) eviduje a ukládá hlášení o vzniku závažné havárie a konečnou zprávu o vzniku a dopadech závažné havárie.

§ 47

Český báňský úřad a obvodní báňské úřady

(1) Český báňský úřad zajišťuje koordinaci mezi obvodními báňskými úřady a ostatními orgány integrované inspekce.

(2) Obvodní báňský úřad je dotčeným orgánem na úseku prevence závažných havárií a zajišťuje

- a) odbornou technickou podporu při posuzování a hodnocení úplnosti a odborné správnosti dokumentů zpracovaných podle § 10, 12 a 13,

- b) plnění úkolů orgánu integrované inspekce podle § 39 odst. 2.

§ 48

Česká inspekce životního prostředí

(1) Česká inspekce životního prostředí zajišťuje organizaci kontrol prováděných podle tohoto zákona a koordinuje jejich provádění.

(2) Orgány integrované inspekce v rozsahu své působnosti provádějí kontrolu podle tohoto zákona v termínu projednaném s Českou inspekcí životního prostředí.

§ 49

Krajské úřady

(1) Krajské úřady zasílají ministerstvu návrhy a jiné dokumenty předkládané jim provozovatelem podle tohoto zákona, včetně svých rozhodnutí týkajících se těchto návrhů a jiných dokumentů, a informace zpracovávané pro objekty zařazené do skupiny A nebo do skupiny B podle § 35 odst. 1.

(2) Krajský úřad je dotčeným orgánem na úseku prevence závažných havárií při projednávání územně plánovací dokumentace, v územním řízení, popřípadě ve stavebním řízení a v řízení o odstranění stavby podle stavebního zákona¹⁶⁾, pokud je jeho předmětem objekt zařazovaný do skupiny A nebo do skupiny B.

CELEX 32012L0018

(3) Krajský úřad vydá na základě posouzení rizik závažné havárie a jeho posudku závazné stanovisko, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v územním řízení nebo ve stavebním řízení, v řízení o odstranění stavby anebo v řízení o dodatečném povolení stavby podle stavebního zákona¹⁶⁾ v případě, že územní rozhodnutí nebylo vydáno, v němž stanoví podmínky pro umístění nového objektu nebo jeho uvedení do zkušebního provozu nebo užívání v případě, že se zkušební provoz neprovádí.

CELEX 32012L0018

(4) Krajský úřad zajišťuje, aby se braly v úvahu cíle prevence závažných havárií a omezení jejich následků při

a) umístění nových objektů,

b) provádění změn existujících objektů a

c) udržování vzájemných odstupů mezi objekty a obytnými oblastmi, budovami a oblastmi navštěvovanými veřejností, hlavními dopravními trasami, rekreačními oblastmi a územími chráněnými podle jiných právních předpisů²²⁾, a to při územním plánování podle stavebního zákona¹⁶⁾.

CELEX 32012L0018

²²⁾ Například zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(5) U existujících objektů zajišťuje krajský úřad v případě potřeby přijetí dodatečných opatření souvisejících s cílem snižovat riziko vzniku závažné havárie.
CELEX 32012L0018

(6) Krajský úřad rozhodne o zákazu užívání objektu nebo jeho částí, pokud opatření přijatá provozovatelem k prevenci závažných havárií a omezení jejich následků na životy a zdraví lidí a zvířat, životní prostředí nebo majetek, včetně opatření k nápravě uložených provozovateli podle § 42 odst. 1, mají vážné nedostatky. Krajský úřad rozhodne o zákazu užívání objektu nebo jeho částí, pokud provozovatel prokazatelně neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě ve stanovených lhůtách a na požadované odborné úrovni a pokud v důsledku toho hrozí závažné poškození nebo ohrožení života a zdraví lidí a zvířat, životního prostředí nebo škoda na majetku nebo k nim již došlo.
CELEX 32012L0018

§ 50

Poskytování údajů

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje orgánům vykonávajícím státní správu na úseku prevence závažných havárií

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

- (4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou
- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
 - b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
 - c) státní občanství, popřípadě státní příslušnost,
 - d) druh a adresa místa pobytu na území České republiky,
 - e) počátek pobytu, popřípadě datum skončení pobytu na území České republiky.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

Hlava X Správní delikty

§ 51

- (1) Provozovatel nebo uživatel objektu se dopustí správního deliktu tím, že
- a) nezpracuje seznam podle § 3 odst. 2 písm. a) nebo § 54 odst. 7,
 - b) nepřezkoumá seznam podle § 54 odst. 4 nebo 6,
 - c) v rozporu s § 4 odst. 1 nebo § 54 odst. 7 nezpracuje protokol o nezařazení nebo tento protokol neuchová,
 - d) v rozporu s § 4 odst. 2 nebo § 54 odst. 6 nezajistí aktualizaci protokolu o nezařazení,
 - e) nepředloží protokol o nezařazení nebo jeho aktualizaci ve stanovené lhůtě krajskému úřadu podle § 4 odst. 3 nebo § 54 odst. 6,
 - f) neposkytne údaje nutné pro řízení rizika v objektech určených krajským úřadem podle § 7 odst. 1 v rámci vzájemné výměny údajů podle § 7 odst. 3,
 - g) neohlásí vznik závažné havárie podle § 36 odst. 1 písm. a), nebo
 - h) v rozporu s § 36 odst. 1 písm. b) nezpracuje hlášení o vzniku závažné havárie nebo toto hlášení nedoručí krajskému úřadu ve stanovené lhůtě.

CELEX 32012L0018

- (2) Provozovatel se dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s § 5 odst. 3, § 31 odst. 1 nebo § 54 odst. 6 nebo 7 nepředloží návrh na zařazení ve stanovené lhůtě krajskému úřadu,
 - b) v rozporu s § 8 odst. 1 nebo § 54 odst. 5 písm. a) nepředloží návrh na změnu zařazení ve stanovené lhůtě krajskému úřadu nebo neuvědomí krajský úřad o připravovaném návrhu na změnu zařazení,
 - c) v rozporu s § 9 odst. 1, § 31 odst. 1 nebo § 54 odst. 5 písm. a) neprovede posouzení rizik závažné havárie,
 - d) nepředloží posouzení rizik závažné havárie ve stanovené lhůtě krajskému úřadu podle § 31 odst. 1,

- e) v rozporu s § 21 odst. 1 nebo § 32 odst. 3 nezpracuje plán fyzické ochrany,
- f) nezašle plán fyzické ochrany krajskému úřadu nebo krajskému ředitelství Policie České republiky ve stanovené lhůtě podle § 21 odst. 3 nebo § 32 odst. 3,
- g) v rozporu s § 22 odst. 1 nepřijme nebo nezajistí bezpečnostní opatření pro fyzickou ochranu objektu,
- h) neprovede funkční zkoušky bezpečnostních opatření podle § 22 odst. 2,
- i) uvede nový objekt do zkušebního provozu nebo do užívání v rozporu s § 32 odst. 2,
- j) nezajistí pojištění odpovědnosti podle § 33 odst. 1,
- k) nesjedná pojištění odpovědnosti ve lhůtě podle § 33 odst. 2 nebo jej sjedná v rozporu s § 33 odst. 3,
- l) nepředloží krajskému úřadu ve stanovené lhůtě ověřenou kopii smlouvy o pojištění odpovědnosti nebo pojistky podle § 33 odst. 4,
- m) neoznámí krajskému úřadu změny v pojištění odpovědnosti nebo jeho zánik podle § 33 odst. 5,
- n) nezpracuje konečnou zprávu o vzniku a dopadech závažné havárie podle § 36 odst. 2,
- o) nepředloží návrh konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie krajskému úřadu ke schválení ve stanovené lhůtě podle § 36 odst. 3,
- p) v rozporu s § 36 odst. 4 neaktualizuje informace obsažené v konečné zprávě o vzniku a dopadech závažné havárie nebo tyto aktualizované informace nepředloží krajskému úřadu ke schválení, nebo
- q) v rozporu s § 37 odst. 2 neodstraní ve stanovené lhůtě nedostatky návrhu konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie,
- r) nesplní ve stanovené lhůtě povinnost uloženou rozhodnutím krajského úřadu o opatření k nápravě podle § 42 odst. 1.

CELEX 32012L0018

(3) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny A se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 10 odst. 1, § 14 odst. 1, § 32 odst. 1 nebo § 54 odst. 5 písm. b) nezpracuje bezpečnostní program,
- b) nepředloží návrh bezpečnostního programu ve stanovené lhůtě krajskému úřadu ke schválení podle § 10 odst. 5, § 14 odst. 1, § 32 odst. 1 nebo § 54 odst. 5 písm. b),
- c) v rozporu s § 11 odst. 1 nepřezkoumá bezpečnostní program, nepořídí o tomto přezkumu záznam, tento záznam neuchová nebo jeho stejnopis nezašle krajskému úřadu,
- d) v rozporu s § 11 odst. 2, § 14 odst. 2, § 37 odst. 4 nebo § 54 odst. 4 nezajistí aktualizaci bezpečnostního programu nebo nepředloží tuto aktualizaci krajskému úřadu ke schválení, nebo
- e) nepostupuje v souladu s bezpečnostním programem podle § 15 odst. 1,
- f) v rozporu s § 15 odst. 2 neseznámí své zaměstnance a jiné osoby, které se s jeho vědomím zdržují v objektu, s bezpečnostním programem.

CELEX 32012L0018

(4) Provozovatel objektu zařazeného do skupiny B se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 12 odst. 1, § 14 odst. 1, § 32 odst. 1 nebo § 54 odst. 5 písm. b) nezpracuje bezpečnostní zprávu,

- b) nepředloží návrh bezpečnostní zprávy ve stanovené lhůtě krajskému úřadu ke schválení podle § 12 odst. 5, § 14 odst. 1, § 32 odst. 1 nebo § 54 odst. 5 písm. b),
- c) nezajistí posouzení bezpečnostní zprávy, nezpracuje zprávu o posouzení bezpečnostní zprávy nebo tuto zprávu nepředloží krajskému úřadu ke schválení podle § 13 odst. 1,
- d) v rozporu s § 14 odst. 2 nebo 3, § 37 odst. 4 nebo § 54 odst. 4 nezajistí aktualizaci bezpečnostní zprávy nebo nepředloží tuto aktualizaci krajskému úřadu ke schválení,
- e) nepostupuje v souladu s bezpečnostní zprávou podle § 15 odst. 1,
- f) v rozporu s § 15 odst. 2 neseznámí své zaměstnance a jiné osoby, které se s jeho vědomím zdržují v objektu, s bezpečnostní zprávou,
- g) v rozporu s § 23 odst. 1, § 32 odst. 4 nebo § 54 odst. 5 písm. b) nezpracuje vnitřní havarijní plán,
- h) nepředloží vnitřní havarijní plán ve stanovené lhůtě krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje podle § 23 odst. 6, § 32 odst. 4 nebo § 54 odst. 5 písm. b),
- i) nepostupuje v souladu s vnitřním havarijním plánem podle § 24 odst. 1,
- j) neprověří vnitřní havarijní plán podle § 25 odst. 1,
- k) v rozporu s § 25 odst. 2, § 37 odst. 4 nebo § 54 odst. 4 nezajistí aktualizaci vnitřního havarijního plánu,
- l) nepředloží aktualizaci vnitřního havarijního plánu ve stanovené lhůtě krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje podle § 25 odst. 3, § 37 odst. 4 nebo § 54 odst. 4,
- m) v rozporu s § 27 odst. 1, § 32 odst. 4 nebo § 54 odst. 5 písm. b) nezpracuje podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu, nebo
- n) nepředloží podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu ve stanovené lhůtě krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru podle § 27 odst. 3, § 32 odst. 4 nebo § 54 odst. 5 písm. b).

CELEX 32012L0018

(5) Provozovatel nebo uživatel objektu se dopustí správního deliktu tím, že v řízeních o zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B, o změně zařazení objektu do příslušné skupiny nebo o vyřazení objektu ze skupiny A nebo ze skupiny B, o schválení návrhu bezpečnostní dokumentace nebo návrhu zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie uvede nepravdivý nebo neúplný údaj nebo požadovaný údaj zatají.

CELEX 32012L0018

(6) Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až e) nebo písm. g) nebo h) nebo odstavce 2 písm. n) až q),
- b) 700 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. c) nebo d) nebo písm. j) až m),
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. f) nebo odstavce 2 písm. a) nebo b) nebo písm. e) až i),
- d) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. r) nebo odstavců 3 až 5.

CELEX 32012L0018

§ 52

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává krajský úřad, s výjimkou správních deliktů podle § 51 odst. 3 písm. e), § 51 odst. 4 písm. e) a i), které projednává Česká inspekce životního prostředí.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci. Pokutu vybírá orgán, který ji uložil.

(7) Pokuty uložené Českou inspekcí životního prostředí jsou příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky. Pokuty uložené krajským úřadem jsou příjmem rozpočtu kraje, jehož úřad pokutu uložil.

Hlava XI

Ustanovení společná, zmocňovací, přechodná a zrušovací

§ 53

Společná ustanovení

(1) Náklady spojené se zpracováním posudku návrhu bezpečnostní dokumentace nebo posudku k posouzení rizik závažné havárie hradí kraj.

(2) Působnosti stanovené krajskému úřadu tímto zákonem jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 54

Zmocňovací ustanovení

(1) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 9 odst. 3, § 10 odst. 6, § 11 odst. 3, § 12 odst. 6, § 13 odst. 3, § 18 odst. 5, § 19 odst. 6, § 23 odst. 8, § 27 odst. 4, § 35 odst. 6, § 36 odst. 5, § 40 odst. 8 a § 41 odst. 5.

(2) Ministerstvo průmyslu a obchodu vydá vyhlášku k provedení § 21 odst. 5.

(3) Ministerstvo vnitra vydá vyhlášku k provedení § 28 odst. 3 a § 29 odst. 5.

§ 55

Přechodná ustanovení

(1) Objekty zařazené do skupiny A nebo do skupiny B podle zákona č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za objekty zařazené do skupiny A nebo do skupiny B podle tohoto zákona.

(2) Rozhodnutí vydaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle zákona č. 59/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona.

(3) Řízení zahájená podle zákona č. 59/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 59/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Provozovatel přezkoumá seznam zpracovaný podle zákona č. 59/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a zajistí a předloží krajskému úřadu aktualizaci návrhu na zařazení a bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy a zajistí a předloží krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje aktualizaci vnitřního havarijního plánu a podkladů pro stanovení zóny havarijního plánování a pro zpracování vnějšího havarijního plánu do 1. června 2016, pokud tyto dokumenty zpracované podle dosavadních právních předpisů nesplňují požadavky tohoto zákona a podmínky pro zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B podle tohoto zákona se nemění.

CELEX 32012L0018

(5) Zjistí-li provozovatel na základě přezkumu seznamu zpracovaného podle zákona č. 59/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, provedeného podle odstavce 4, že se mění podmínky pro zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B uvedené v § 5 odst. 1 nebo 2 tohoto zákona, zpracuje a předloží krajskému úřadu

- a) návrh na změnu zařazení a posouzení rizik závažné havárie do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a
- b) bezpečnostní program nebo bezpečnostní zprávu a krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje vnitřní havarijní plán a podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a pro zpracování vnějšího havarijního plánu do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která užívá objekt podle zákona č. 59/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, přezkoumá seznam zpracovaný podle zákona č. 59/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a zajistí aktualizaci protokolu o nezařazení zpracovaného podle zákona č. 59/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud nesplňuje požadavky tohoto zákona, a aktualizovaný protokol o nezařazení, pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 4 odst. 3 tohoto zákona, předloží krajskému úřadu do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjistí-li právnická nebo podnikající fyzická osoba na základě přezkumu seznamu provedeného podle věty první, že splňuje podmínky pro zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B uvedené v § 5 odst. 1 nebo 2 tohoto zákona, zpracuje a předloží krajskému úřadu návrh na zařazení do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a dále postupuje podle odstavce 5 písm. b) obdobně.

(7) Uživatel objektu, na který se nevztahoval zákon č. 59/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zpracuje seznam podle tohoto zákona a zjistí-li na jeho základě, že jsou splněny podmínky pro zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B uvedené v § 5 odst. 1 nebo 2 tohoto zákona, zpracuje a předloží krajskému úřadu návrh na zařazení do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a dále postupuje podle odstavce 5 písm. b) obdobně. Zjistí-li na základě seznamu, že nejsou splněny podmínky pro zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B uvedené v § 5 odst. 2 tohoto zákona, zpracuje protokol o nezařazení podle tohoto zákona a, pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 4 odst. 3 tohoto zákona, předloží jej krajskému úřadu do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 56

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb. o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií).
2. Část sedmá zákona č. 362/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 466/2001 Sb.
3. Část sto sedmdesátá první zákona č. zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

4. Část sto šedesátá třetí zákona č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu.
5. Zákon č. 488/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb. o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.
6. Část druhá zákona č. 61/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění zákona č. 279/2013 Sb., a některé další zákony.
7. Nařízení vlády č. 254/2006 Sb., o kontrole nebezpečných látek.
8. Vyhláška č. 103/2006 Sb., o stanovení zásad pro vymezení zóny havarijního plánování a o rozsahu a způsobu vypracování vnějšího havarijního plánu.
9. Vyhláška č. 250/2006 Sb., kterou se stanoví rozsah a obsah bezpečnostních opatření fyzické ochrany objektu nebo zařízení zařazených do skupiny A nebo do skupiny B.
10. Vyhláška č. 255/2006 Sb., o rozsahu a způsobu zpracování hlášení o závažné havárii a konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie.
11. Vyhláška č. 256/2006 Sb., o podrobnostech systému prevence závažných havárií.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 57

V příloze k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona

č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 102/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 186/2013 Sb., zákona č. 232/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 281/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákona č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 187/2014 Sb., zákona č. 268/2014 Sb., zákona č. 331/2014 Sb., zákona č. 249/2014 Sb. a zákona č. 257/2014 Sb., se za položku 101 vkládá nová položka 102, která včetně poznámky pod čarou č. 80 zní:

„Položka 102

1. Přijetí žádosti o schválení⁸⁰⁾

a) návrhu bezpečnostního programu prevence závažných havárií	Kč	40 000
b) aktualizace bezpečnostního programu prevence závažných havárií	Kč	20 000
c) návrhu bezpečnostní zprávy	Kč	60 000
d) aktualizace bezpečnostní zprávy	Kč	30 000
e) návrhu zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy	Kč	15 000

2. Přijetí žádosti o vydání závazného stanoviska podle zákona o prevenci závažných havárií⁸⁰⁾

Kč 25 000

⁸⁰⁾ Zákon č. .../.... Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií).“.

ČÁST TŘETÍ ÚČINNOST

§ 58

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 2015.

CELEX 32012L0018

Minimální množství nebezpečných látek, která jsou určující pro zařazení objektu do skupiny A nebo skupiny B a pro sčítání poměrného množství nebezpečných látek

1. Nebezpečné látky spadající do kategorií nebezpečnosti uvedených v sloupci 1 tabulky I této přílohy podléhají kvalifikačním množstvím stanoveným v sloupcích 2 a 3.
CELEX 32012L0018
2. Nebezpečná látka umístěná v objektu pouze v množství stejném nebo menším než 2 % množství nebezpečné látky uvedené v tabulce I nebo tabulce II nebude pro účely výpočtu celkového umístěného množství nebezpečné látky uvažována, pokud její umístění v objektu je takové, že nemůže působit jako iniciátor závažné havárie nikde na jiném místě objektu.
CELEX 32012L0018
3. Pokud nebezpečná látka nebo více nebezpečných látek uvedených v tabulce II náleží také do některé skupiny s vybranou nebezpečnou vlastností uvedenou v tabulce I, použije se pro jejich zařazení do skupiny A nebo skupiny B množství uvedené v tabulce II.
CELEX 32012L0018
4. Jde-li o nebezpečnou látku, která má více nebezpečných vlastností uvedených v tabulce I, použije se pro její zařazení do skupiny A nebo skupiny B nejnižší množství z množství uvedených u jejích nebezpečných vlastností v tabulce I.
CELEX 32012L0018
5. Látky a směsi se klasifikují podle nařízení (ES) č. 1272/2008, v platném znění.
CELEX 32012L0018
6. Uvedená kvalifikační množství se vztahují vždy na jednotlivý objekt provozovatele.
CELEX 32012L0018
7. V případě, že je nebezpečná látka umístěna na více místech objektu, provede se součet všech dílčích množství jednoho druhu nebezpečné látky, která jsou v objektu umístěna. Tento součet je výchozím množstvím nebezpečné látky, podle kterého se objekt zařadí do skupiny A nebo B. Pro použití pravidla sčítání se však použijí nejnižší kvalifikační množství pro každou skupinu kategorií v písmenech a), b) a c) odpovídající příslušné kvalifikaci.
CELEX 32012L0018
8. **Vzorec pro sčítání poměrného množství nebezpečných látek**

U objektů, ve kterých není přítomna žádná jednotlivá látka nebo směs v množství přesahujícím nebo rovnajícím se příslušným kvalifikačním množstvím, se používá následující pravidlo pro zjištění, zda se na objekt vztahují povinnosti provozovatele podle tohoto zákona:

$$N = \sum_{i=1}^n \frac{q_i}{Q_i} -$$

kde:

q_i = množství nebezpečné látky i umístěné v objektu,

Q_i = příslušné množství nebezpečné látky i uváděné v sloupci 2 (při posuzování objektu k zařazení do skupiny A) nebo sloupci 3 (při posuzování objektu k zařazení do skupiny B) tabulky I nebo tabulky II,

n = počet nebezpečných látek,

N = ukazatel vyjadřující součet poměrů q_i ku Q_i .

Toto pravidlo se používá při posuzování nebezpečnosti pro zdraví, fyzikální nebezpečnosti a nebezpečnosti pro životní prostředí. Musí se proto použít třikrát:

- a) k sečtení nebezpečných látek uvedených v tabulce I, které spadají do třídy akutní toxicita, kategorii 1, 2 nebo 3 (inhalační cesta expozice) nebo toxicita pro specifické cílové orgány – jednorázová expozice kategorie 1, s nebezpečnými látkami spadajícími do oddílu H tříd H1 až H3;
- b) k sečtení nebezpečných látek uvedených v tabulce I, které jsou výbušniny, hořlavé plyny, hořlavé aerosoly, oxidující plyny, hořlavé kapaliny, samovolně reagující látky a směsi, organické peroxidy, samozápalné kapaliny a tuhé látky, oxidující kapaliny a tuhé látky, s nebezpečnými látkami spadajícími do oddílu P tříd P1 až P8;
- c) k sečtení nebezpečných látek uvedených v tabulce I, které spadají mezi nebezpečné pro vodní prostředí, akutně kategorie 1, chronicky kategorie 1 nebo chronicky kategorie 2, s nebezpečnými látkami spadajícími do oddílu E tříd E1 a E2.

Příslušná ustanovení tohoto zákona se použijí, jestliže kterýkoliv ze součtů získaný pro a), b) nebo c) je větší než nebo roven 1.

Provozovatel zařadí objekt do

- a) skupiny A, jestliže je výsledek N roven nebo je větší než 1, při použití množství Q uvedeného v sloupci 2 tabulky I nebo tabulky II,
- b) skupiny B, jestliže je výsledek N roven nebo je větší než 1, při použití množství Q uvedeného v sloupci 3 tabulky I nebo tabulky II.

CELEX 32012L0018

9. Pro účely tohoto zákona se plynem rozumí každá látka, jejíž absolutní tlak par při teplotě 20 st. C se rovná 101,3 kPa nebo je větší, kapalinou rozumí každá látka, která není definována jako plyn a která není pevnou látkou při teplotě 20 st. C a standardním tlaku 101,3 kPa.

CELEX 32012L0018

10. V případě, že v sloupci 2 tabulky II není uvedeno kvalifikační množství nebezpečné látky, je pro tuto látku stanovena pouze skupina B.

CELEX 32012L0018

11. Se směsmi se zachází stejným způsobem jako s čistými látkami, pokud zůstávají v rámci mezí koncentrace stanovených podle jejich vlastností nařízením (ES) č. 1272/2008 v poznámce 1 nebo jeho posledním přizpůsobením technickému pokroku, pokud není výslovně udáno procento složení nebo jiný popis.

CELEX 32012L0018

12. Nebezpečné látky, na které se nevztahuje nařízení (ES) č. 1272/2008, ale přesto jsou nebo by mohly být v objektu přítomny a mají nebo by mohly mít za podmínek existujících v objektu rovnocenné vlastnosti z hlediska potenciálu závažné havárie, včetně odpadu,

budou dočasně zařazeny do nejvhodnější kategorie nebo přiřazeny k nejvhodnější jmenovitě uvedené kategorii nebo nebezpečné látky spadající do oblasti působnosti tohoto zákona.

CELEX 32012L0018

13. U nebezpečných látek, jejichž vlastnosti vedou k více než jedné klasifikaci, se pro účely tohoto zákona použije nejnížší kvalifikační množství.

Tabulka I Kategorie nebezpečných látek

<u>Kategorie nebezpečnosti v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008</u>	<u>Množství nebezpečné látky v tunách</u>	
<u>Sloupec 1</u>	<u>Sloupec 2</u>	<u>Sloupec 3</u>
	<u>A</u>	<u>B</u>
<u>Oddíl „H“ – NEBEZPEČNOST PRO ZDRAVÍ</u>		
<u>H1 AKUTNÍ TOXICITA</u> <u>kategorie 1, všechny cesty expozice</u>	<u>5</u>	<u>20</u>
<u>H2 AKUTNÍ TOXICITA</u> – <u>kategorie 2, všechny cesty expozice</u> – <u>kategorie 3, inhalační cesta expozice (viz poznámka 1)</u>	<u>50</u>	<u>200</u>
<u>H3 TOXICITA PRO SPECIFICKÉ CÍLOVÉ ORGÁNY – JEDNORÁZOVÁ EXPOZICE</u> <u>Toxicita pro specifické cílové orgány – jednorázová expozice kategorie 1</u>	<u>50</u>	<u>200</u>
<u>Oddíl „P“ – FYZIKÁLNÍ NEBEZPEČNOST</u>		
<u>P1a VÝBUŠNINY (viz poznámka 2)</u> – <u>nestabilní výbušniny, nebo</u> – <u>výbušniny, oddíl 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 nebo 1.6, nebo</u> – <u>látky nebo směsi, které mají výbušné vlastnosti podle metody A.14 dle nařízení (ES) č. 440/2008 (viz poznámka 3) a nenáleží do třídy nebezpečnosti organické peroxidy nebo samovolně reagující látky a směsi</u>	<u>10</u>	<u>50</u>
<u>P1b VÝBUŠNINY (viz poznámka 8)</u> <u>Výbušniny, oddíl 1.4 (viz poznámka 4)</u>	<u>50</u>	<u>200</u>
<u>P2 HOŘLAVÉ PLYNY</u> <u>Hořlavé plyny, kategorie 1 nebo 2</u>	<u>10</u>	<u>50</u>
<u>P3a Hořlavé aerosoly (viz poznámka 5.1)</u> <u>„Hořlavé“ aerosoly kategorie 1 nebo 2 obsahující hořlavé plyny kategorie 1 nebo 2 nebo hořlavé kapaliny kategorie 1</u>	<u>150</u> <u>(čisté)</u>	<u>500</u> <u>(čisté)</u>
<u>P3b Hořlavé aerosoly (viz poznámka 5.1)</u> <u>„Hořlavé“ aerosoly kategorie 1 nebo 2 neobsahující hořlavé plyny kategorie 1 nebo 2 ani hořlavé kapaliny kategorie 1 (viz poznámka 5.2)</u>	<u>5 000</u> <u>(čisté)</u>	<u>50 000</u> <u>(čisté)</u>
<u>P4 OXIDUJÍCÍ PLYNY</u> <u>Oxidující plyny, kategorie 1</u>	<u>50</u>	<u>200</u>
<u>P5a HOŘLAVÉ KAPALINY</u> – <u>Hořlavé kapaliny, kategorie 1, nebo</u> – <u>hořlavé kapaliny kategorie 2 nebo 3 udržované za teplot nad jejich bodem varu nebo</u> – <u>jiné kapaliny s bodem vzplanutí ≤ 60 °C, udržované za teplot nad jejich bodem varu (viz poznámka 6)</u>	<u>10</u>	<u>50</u>

<u>Kategorie nebezpečnosti v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008</u>	<u>Množství nebezpečné látky v tunách</u>	
<u>Sloupec 1</u>	<u>Sloupec 2</u>	<u>Sloupec 3</u>
	<u>A</u>	<u>B</u>
<u>P5b HOŘLAVÉ KAPALINY</u> – <u>Hořlavé kapaliny kategorie 2 nebo 3, u kterých zejména podmínky zpracování jako vysoký tlak nebo vysoká teplota mohou vytvořit nebezpečí závažné havárie, nebo</u> – <u>jiné kapaliny s bodem vzplanutí ≤ 60 °C, u kterých zejména podmínky zpracování jako vysoký tlak nebo vysoká teplota mohou vytvořit nebezpečí závažné havárie (viz poznámka 6)</u>	<u>50</u>	<u>200</u>
<u>P5c HOŘLAVÉ KAPALINY</u> <u>Hořlavé kapaliny, kategorie 2 nebo 3, nespádající pod položky P5a a P5b</u>	<u>5 000</u>	<u>50 000</u>
<u>P6a Samovolně reagující látky a směsi a organické peroxidy</u> <u>Samovolně reagující látky a směsi, typ A nebo B, nebo organické peroxidy, typ A nebo B</u>	<u>10</u>	<u>50</u>
<u>P6b Samovolně reagující látky a směsi a organické peroxidy</u> <u>Samovolně reagující látky a směsi, typ C, D, E nebo F, nebo organické peroxidy, typ C, D, E nebo F</u>	<u>50</u>	<u>200</u>
<u>P7 SAMOZÁPALNĚ kapaliny a tuhé látky</u> <u>Samozápalné kapaliny, kategorie 1</u> <u>Samozápalné tuhé látky, kategorie 1</u>	<u>50</u>	<u>200</u>
<u>P8 OXIDUJÍCÍ KAPALINY A TUHÉ LÁTKY</u> <u>Oxidující kapaliny, kategorie 1, 2 nebo 3, nebo oxidující tuhé látky, kategorie 1, 2 nebo 3</u>	<u>50</u>	<u>200</u>
<u>Oddíl „E“ – NEBEZPEČNOST PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ</u>		
<u>E1 Nebezpečnost pro vodní prostředí v kategorii akutní 1 nebo chronická 1</u>	<u>100</u>	<u>200</u>
<u>E2 Nebezpečnost pro vodní prostředí v kategorii chronická 2</u>	<u>200</u>	<u>500</u>
<u>Oddíl „O“ – JINÁ NEBEZPEČNOST</u>		
<u>O1 Látky nebo směsi se standardní větou o nebezpečnosti EUH014</u>	<u>100</u>	<u>500</u>
<u>O2 Látky a směsi, které při styku s vodou uvolňují hořlavé plyny, kategorie 1</u>	<u>100</u>	<u>500</u>
<u>O3 Látky nebo směsi se standardní větou o nebezpečnosti EUH029</u>	<u>50</u>	<u>200</u>

CELEX 32012L0018

Tabulka II Jmenovitě vybrané nebezpečné látky

Nebezpečné látky	Číslo CAS (²³⁾)	Množství nebezpečné látky v tunách	
		Sloupec 2	Sloupec 3
		A	B
1. <u>Dusičnan amonný (viz poznámka 7)</u>	=	<u>5 000</u>	<u>10 000</u>
2. <u>Dusičnan amonný (viz poznámka 8)</u>	=	<u>1 250</u>	<u>5 000</u>
3. <u>Dusičnan amonný (viz poznámka 9)</u>	=	<u>350</u>	<u>2 500</u>
4. <u>Dusičnan amonný (viz poznámka 10)</u>	=	<u>10</u>	<u>50</u>
5. <u>Dusičnan draselný (viz poznámka 11)</u>	=	<u>5 000</u>	<u>10 000</u>
6. <u>Dusičnan draselný (viz poznámka 12)</u>	=	<u>1 250</u>	<u>5 000</u>
7. <u>Oxid arseničný, kyselina arseničná nebo její soli</u>	<u>1303-28-2</u>	<u>1</u>	<u>2</u>
8. <u>Oxid arsenitý, kyselina arsenitá nebo její soli</u>	<u>1327-53-3</u>		<u>0,1</u>
9. <u>Brom</u>	<u>7726-95-6</u>	<u>20</u>	<u>100</u>
10. <u>Chlor</u>	<u>7782-50-5</u>	<u>10</u>	<u>25</u>
11. <u>Sloučeniny niklu v inhalovatelné práškové formě: oxid nikelnatý, oxid nikličitý, sulfid nikelnatý, sulfid niklitý, oxid niklitý</u>	=		<u>1</u>
12. <u>Ethylenimin</u>	<u>151-56-4</u>	<u>10</u>	<u>20</u>
13. <u>Fluor</u>	<u>7782-41-4</u>	<u>10</u>	<u>20</u>
14. <u>Formaldehyd (koncentrace ≥ 90 %)</u>	<u>50-00-0</u>	<u>5</u>	<u>50</u>
15. <u>Vodík</u>	<u>1333-74-0</u>	<u>5</u>	<u>50</u>
16. <u>Chlorovodík (zkapalněný plyn)</u>	<u>7647-01-0</u>	<u>25</u>	<u>250</u>
17. <u>Alkyly olova</u>	=	<u>5</u>	<u>50</u>
18. <u>Zkapalněné hořlavé plyny, kategorie 1 nebo 2 (včetně LPG) a zemní plyn (viz poznámka 13)</u>	=	<u>50</u>	<u>200</u>
19. <u>Acetylen</u>	<u>74-86-2</u>	<u>5</u>	<u>50</u>
20. <u>Ethylenoxid</u>	<u>75-21-8</u>	<u>5</u>	<u>50</u>
21. <u>Propylenoxid</u>	<u>75-56-9</u>	<u>5</u>	<u>50</u>
22. <u>Methanol</u>	<u>67-56-1</u>	<u>500</u>	<u>5 000</u>
23. <u>4, 4'-methylen bis (2-chloranilin) nebo jeho soli, v práškové formě</u>	<u>101-14-4</u>		<u>0,01</u>
24. <u>Methylisokyanát</u>	<u>624-83-9</u>		<u>0,15</u>
25. <u>Kyslík</u>	<u>7782-44-7</u>	<u>200</u>	<u>2 000</u>
26. <u>2,4-toluen diisokyanát</u>	<u>91-08-7</u>	<u>10</u>	<u>100</u>
26. <u>2,6-toluen diisokyanát</u>	<u>584-84-9</u>		
27. <u>Karbonyldichlorid (fosgen)</u>	<u>75-44-5</u>	<u>0,3</u>	<u>0,75</u>
28. <u>Arsan (arsenovodík)</u>	<u>7784-42-1</u>	<u>0,2</u>	<u>1</u>
29. <u>Fosfan (fosforovodík)</u>	<u>7803-51-2</u>	<u>0,2</u>	<u>1</u>
30. <u>Chlorid sirnatý</u>	<u>10545-99-0</u>		<u>1</u>
31. <u>Oxid sírový</u>	<u>7446-11-9</u>	<u>15</u>	<u>75</u>
32. <u>Polychlordibenzofurany a polychlordibenzodioxiny (včetně TCDD), kalkulované jako ekvivalent TCDD (viz poznámka 14)</u>	=		<u>0,001</u>

²³⁾ Číslo CAS je uváděno pouze pro informaci.

Nebezpečné látky	Číslo CAS (²³)	Množství nebezpečné látky v tunách	
		Sloupec 2	Sloupec 3
		A	B
33. Tyto KARCINOGENY nebo směsi obsahující tyto karcinogeny v koncentracích vyšších než 5 % hmotnostních: 4-aminobifenyl nebo jeho soli, benzotrichlorid, benzidin nebo jeho soli, bis(chlormethyl)ether, chlormethylmethylether, 1,2-dibrommethan, diethylsulfát, dimethylsulfát, dimethylkarbamoylchlorid, 1,2-dibrom-3-chlorpropan, 1,2-dimethylhydrazin, dimethylnitrosoamin, hexamethylfosfotriamid, hydrazin, 2-naftylamin nebo jeho soli, 4-nitrodifenyl a 1,3 propansulton	=	0,5	2
34. Ropné produkty a alternativní paliva a) benzíny a primární benzíny, b) letecké petroleje (včetně paliva pro reaktivní motory), c) plynové oleje (včetně motorové nafty, topných olejů pro domácnost a směsí plynových olejů) d) těžké topné oleje e) alternativní paliva sloužící ke stejným účelům a mající podobné vlastnosti, pokud jde o hořlavost a nebezpečnost pro životní prostředí jako produkty uvedené v písmenech a) až d)	=	2 500	25 000
35. Bezvodý amoniak	7664-41-7	50	200
36. Fluorid boritý	7637-07-2	5	20
37. Sirovodík	7783-06-4	5	20
38. Piperidin	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimethylaminoethyl)(methyl)amin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-ethylhexyloxy)propylamin	5397-31-9	50	200
41. Směsi (*) chlornanu sodného klasifikované ve třídě akutní toxicita pro vodní prostředí, kategorie 1 [H400] obsahující méně než 5 % aktivního chlóru a neklasifikované v žádné jiné kategorii nebezpečnosti v tabulce I přílohy I. (*) Za předpokladu, že směs při nepřítomnosti chlornanu sodného nebude klasifikována ve třídě akutní toxicita pro vodní prostředí 1 [H400].		200	500
42. Propylamin (viz poznámka 15)	107-10-8	500	2 000
43. Terc-butyl-akrylát (viz poznámka 15)	1663-39-4	200	500
44. 2-methyl-3-butennitril (viz poznámka 15)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimethyl-1,3,5-thiadiazin-2-thion (Dazo-met) (viz poznámka 15)	533-74-4	100	200
46. Methyl-akrylát (viz poznámka 15)	96-33-3	500	2 000
47. 3-methylpyridin (viz poznámka 15)	108-99-6	500	2 000
48. 1-brom-3-chlorpropan (viz poznámka 15)	109-70-6	500	2 000

POZNÁMKY

1. Nebezpečné látky spadající do třídy akutní toxicita kategorie 3 orální cestou expozice (H 301) spadají do třídy nebezpečnosti H2 AKUTNÍ TOXICITA v těch případech, kdy nelze odvodit ani klasifikaci akutní inhalační toxicity ani klasifikaci akutní dermální toxicity, například v důsledku nedostatku přesvědčivých údajů o inhalační a dermální toxicitě.

CELEX 32012L0018

2. Třída nebezpečnosti výbušniny obsahuje výbušné předměty (viz oddíl 2.1 přílohy I nařízení (ES) č. 1272/2008). Je-li známo množství výbušné látky nebo směsi obsažené v předmětu, uvažuje se pro účely tohoto zákona toto množství. Není-li množství výbušné látky nebo směsi obsažené v předmětu známo, považuje se pro účely tohoto zákona za výbušninu celý předmět.

CELEX 32012L0018

3. Zkoušení výbušných vlastností látek a směsí je nezbytné pouze tehdy, pokud se screeningovou zkouškou podle části 3 přílohy 6 Doporučení OSN pro přepravu nebezpečného zboží: Příručka zkoušek a kritérií (dále jen „příručka zkoušek a kritérií OSN“)²⁴⁾ zjistí, že látka nebo směs může mít výbušné vlastnosti.

CELEX 32012L0018

4. Jsou-li výbušniny spadající do oddílu 1.4 vybaleny z obalu nebo znovu zabaleny, zařazují se v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008 do položky P1a, pokud nebude prokázáno, že jejich nebezpečnost nadále odpovídá oddílu 1.4.

CELEX 32012L0018

5.1 Hořlavé aerosoly se klasifikují podle směrnice Rady 75/324/EHS ze dne 20. května 1975 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se aerosolových rozprašovačů²⁵⁾ (směrnice o aerosolových rozprašovačích).

„Extrémně hořlavé“ a „hořlavé“ aerosoly podle směrnice 75/324/EHS odpovídají hořlavým aerosolům kategorií 1 a 2 podle nařízení (ES) č. 1272/2008.

CELEX 32012L0018

5.2 Aby bylo možné použít tuto položku, je třeba prokázat, že aerosolový rozprašovač neobsahuje hořlavý plyn kategorie 1 nebo 2 ani hořlavou kapalinu kategorie 1.

CELEX 32012L0018

6. Podle bodu 2.6.4.5 přílohy I nařízení (ES) č. 1272/2008 nemusí být kapaliny s bodem vzplanutí vyšším než 35 °C zařazeny do kategorie 3, jestliže byly získány negativní výsledky v testu podpory hoření L.2, části III, oddílu 32 Příručky zkoušek a kritérií OSN. Při náročnějších podmínkách, například vysoké teplotě nebo tlaku, však toto neplatí, a proto jsou tyto kapaliny zařazeny do této kategorie.

CELEX 32012L0018

²⁴⁾ Více pokynů k prominutí testu naleznete v popisu metody A.14, viz nařízení Komise (ES) č. 440/2008 ze dne 30. května 2008, kterým se stanoví zkušební metody podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (Úř. věst. L 142, 31. 5. 2008, s. 1).

²⁵⁾ Úř. věst. L 147, 9. 6. 1975, s. 40

7. Dusičnan amonný (5 000 / 10 000): hnojiva schopná samovolného rozkladu

Toto se vztahuje na vícesložková nebo směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného (vícesložková nebo směsná hnojiva obsahující dusičnan amonný s fosforečnanem nebo uhličitanem draselným), která jsou schopna samovolného rozkladu podle zkoušky „Trough Test“ OSN (viz Příručka zkoušek a kritérií OSN, část III, pododdíl 38.2) a u kterých je obsah dusíku z dusičnanu amonného

- 15,75 %²⁶⁾ až 24,5 %²⁷⁾ hmotnostních a které neobsahují více než 0,4 % hořlavých či organických látek celkem nebo splňují požadavky přílohy III-2 nařízení (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech²⁸⁾,
- 15,75 % hmotnostních nebo méně a hořlavé látky nejsou omezeny.

CELEX 32012L0018

8. Dusičnan amonný (1 250 / 5 000): jakost pro hnojiva

Toto se vztahuje na jednosložková hnojiva na bázi dusičnanu amonného a na vícesložková nebo směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného, která splňují požadavky přílohy III-2 nařízení (ES) č. 2003/2003 a u kterých je obsah dusíku z dusičnanu amonného

- větší než 24,5 % hmotnostních s výjimkou směsí dusičnanu amonného s dolomitem, vápencem nebo uhličitanem vápenatým o čistotě alespoň 90 %,
- větší než 15,75 % hmotnostních u směsí dusičnanu amonného a síranu amonného,
- větší než 28 %²⁹⁾ hmotnostních u směsí dusičnanu amonného s dolomitem, vápencem nebo uhličitanem vápenatým o čistotě alespoň 90 %.

CELEX 32012L0018

9. Dusičnan amonný (350 / 2 500): technický

Toto se vztahuje na dusičnan amonný a směsi s dusičnanem amonným, jejichž obsah dusíku z dusičnanu amonného je:

- 24,5 % až 28 % hmotnostních a které neobsahují více než 0,4 % hořlavých látek,
- více než 28 % hmotnostních a které neobsahují více než 0,2 % hořlavých látek.

Toto se vztahuje také na vodné roztoky dusičnanu amonného, ve kterých jeho koncentrace přesahuje 80 % hmotnostních.

CELEX 32012L0018

10. Dusičnan amonný (10 / 50): materiál „off-spec“ (blíže neurčený) a hnojiva, která neprojdou zkouškou výbušnosti

Toto se vztahuje na:

- materiál vyřazený v průběhu výrobního postupu a dusičnan amonný a směsi s dusičnanem amonným, jedno- složková hnojiva na bázi dusičnanu amonného a vícesložková nebo směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného uvedené v poznámkách 8 a 9, které jsou vráceny nebo byly vráceny konečným uživatelem výrobcí, do dočasného skladu nebo do zpracovatelského zařízení k přepracování, využití nebo zpracování pro bezpečné použití, protože již nevyhovují požadavkům uvedeným v poznámkách 8 a 9,
- hnojiva uvedená v první odrážce poznámky 7 a v poznámce 8 k této příloze, která nespĺňují požadavky přílohy III-2 nařízení (ES) č. 2003/2003.

²⁶⁾ Obsah dusíku z dusičnanu amonného 15,75 % hmotnostních odpovídá 45 % koncentraci dusičnanu amonného.

²⁷⁾ Obsah dusíku z dusičnanu amonného 24,5 % hmotnostních odpovídá 70 % koncentraci dusičnanu amonného.

²⁸⁾ Úř. věst. L 304, 21.11.2003, s. 1.

²⁹⁾ Obsah dusíku z dusičnanu amonného 28 % hmotnostních odpovídá 80% koncentraci dusičnanu amonného.

CELEX 32012L0018

11. Dusičnan draselný (5 000 / 10 000):

Toto se vztahuje na směsná hnojiva na bázi dusičnanu draselného s dusičnanem draselným ve formě granulí nebo mikrogranulí, která mají stejné nebezpečné vlastnosti jako čistý dusičnan draselný.

CELEX 32012L0018

12. Dusičnan draselný (1 250 / 5 000):

Toto se vztahuje na směsná hnojiva na bázi dusičnanu draselného s dusičnanem draselným v krystalické formě, která mají stejné nebezpečné vlastnosti jako čistý dusičnan draselný.

CELEX 32012L0018

13. Upravený bioplyn

Pro účely provedení tohoto zákona se upravený bioplyn klasifikuje v položce 18 tabulky II, pokud byl zpracován v souladu s platnými normami pro vyčištěný a upravený bioplyn se zaručením stejné kvality, jakou má zemní plyn včetně obsahu metanu, a pokud obsahuje maximálně 1 % kyslíku.

CELEX 32012L0018

14. Polychlorodibenzofurany a polychlorodibenzodioxiny

Množství polychlorodibenzofuranů a polychlorodibenzodioxinů se počítají s použitím následujících faktorů:

WHO 2005 TEF			
<u>2,3,7,8-TCDD</u>	<u>1</u>	<u>2,3,7,8 - TCDF</u>	<u>0,1</u>
<u>1,2,3,7,8-PeCDD</u>	<u>1</u>	<u>2,3,4,7,8-PeCDF</u>	<u>0,3</u>
		<u>1,2,3,7,8-PeCDF</u>	<u>0,03</u>
<u>1,2,3,4,7,8-HxCDD</u>	<u>0,1</u>		
<u>1,2,3,6,7,8-HxCDD</u>	<u>0,1</u>	<u>1,2,3,4,7,8-HxCDF</u>	<u>0,1</u>
<u>1,2,3,7,8,9-HxCDD</u>	<u>0,1</u>	<u>1,2,3,7,8,9-HxCDF</u>	<u>0,1</u>
		<u>1,2,3,6,7,8-HxCDF</u>	<u>0,1</u>
<u>1,2,3,4,6,7,8-HpCDD</u>	<u>0,01</u>	<u>2,3,4,6,7,8-HxCDF</u>	<u>0,1</u>
<u>OCDD</u>	<u>0,0003</u>	<u>1,2,3,4,6,7,8-HpCDF</u>	<u>0,01</u>
		<u>1,2,3,4,7,8,9-HpCDF</u>	<u>0,01</u>
		<u>OCDF</u>	<u>0,0003</u>

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta) Zdroj – Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

CELEX 32012L0018

15. Pokud tato nebezpečná látka spadá do kategorie P5a hořlavá kapalina nebo P5b hořlavá kapalina, použijí se pro účely tohoto zákona nejnižší kvalifikační množství.

CELEX 32012L0018

Vzor protokolu o nezařazení

Identifikační údaje objektu Název objektu: Ulice: Místo a PSČ: Zeměpisné souřadnice:			
Identifikační údaje uživatele objektu Název: Sídlo: Místo a PSČ: Tel./fax/e-mail: IČ:			
Druh, množství, klasifikace a fyzikální skupenství všech nebezpečných látek umístěných v objektu			
látky	množství v tunách	klasifikace látky ³⁰⁾	fyzikální forma látky
Popis výpočtu součtu poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu			
Datum <div style="text-align: right; margin-top: 20px;"> Podpis statutárního orgánu </div>			

³⁰⁾ Látky a směsi, včetně výbušných, se klasifikují podle nařízení (ES) č. 1272/2008 v platném znění.

Vzor návrhu na zařazení objektu do skupiny A nebo skupiny B

Identifikační údaje objektu Název objektu: Ulice: Místo a PSČ: Zeměpisné souřadnice: Tel./fax/e-mail: IČ:									
Identifikační údaje fyzické osoby oprávněné jednat za provozovatele <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%; border: none;">Jméno:</td> <td style="width: 50%; border: none;">Jméno:</td> </tr> <tr> <td style="border: none;">Příjmení:</td> <td style="border: none;">Příjmení:</td> </tr> <tr> <td style="border: none;">Bydliště:</td> <td style="border: none;">Bydliště:</td> </tr> </table>				Jméno:	Jméno:	Příjmení:	Příjmení:	Bydliště:	Bydliště:
Jméno:	Jméno:								
Příjmení:	Příjmení:								
Bydliště:	Bydliště:								
Druh, množství, klasifikace a fyzikální skupenství všech nebezpečných látek umístěných v objektu									
látky	množství v tunách	klasifikace látky ³⁰⁾	fyzikální forma látky						

Popis stávající nebo plánované činnosti provozovatele

Popis a grafické znázornění okolí objektu se všemi prvky, které mohou závažnou havárii způsobit nebo zhoršit její následky

Údaje o množství nebezpečných látek umístěných v objektu použitých při výpočtu součtu poměrných množství

Popis výpočtu návrhu zařazení podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu

Datum

Podpis statutárního orgánu

ČÁST I

Kritéria pro oznamování závažné havárie Komisi

Každá závažná havárie uvedená v bodě 1 nebo havárie mající nejméně jeden z důsledků uvedených v bodech 2 až 6, musí být oznámena Komisi.

CELEX 32012L0018

1. Přítomné nebezpečné látky

Jakýkoli požár nebo výbuch nebo havarijní únik nebezpečné látky v množství minimálně 5 % kvalifikačního množství stanoveného ve sloupci 3 tabulky I nebo ve sloupci 3 tabulky II přílohy č. 1 (dále jen nebezpečnou látkou).

CELEX 32012L0018

2. Zranění osob a poškození nemovitostí mající za následek

- a) úmrtí,
- b) zranění minimálně 6 zaměstnanců nebo ostatních fyzických osob zdržujících se v objektu, pokud jejich hospitalizace přesáhla dobu 24 hodin,
- c) zranění minimálně jedné osoby mimo objekt, pokud její hospitalizace přesáhla dobu 24 hodin,
- d) poškození jednoho nebo více obydlí mimo objekt, které se v důsledku havárie stalo neobyvatelné,
- e) nutnost provedení evakuace nebo ukrytí osob v budovách po dobu delší než 2 hodiny, pokud celková přepočtená doba evakuace nebo ukrytí osob (počet osob násobený dobou) přesáhla 500 hodin,
- f) přerušeni dodávky pitné vody, elektrické a tepelné energie, plynu nebo telefonního spojení po dobu delší než 2 hodiny, pokud celková přepočtená doba přerušeni dodávky (počet osob násobený dobou) přesáhla 1 000 hodin.

CELEX 32012L0018

3. Závažná havárie způsobená nebezpečnou látkou, pokud má za následek ekologickou újmu na

- a) území chráněném podle jiných předpisů, tj. zvláště chráněných územích a územích soustavy NATURA 2000, vyhlášených pásmech ochrany vodních zdrojů a pásmech ochrany zdrojů minerálních vod o rozloze stejné nebo větší než 0,5 ha,
- b) ostatním území o rozloze stejné nebo větší než 10 ha,
- c) vodním toku o délce stejné nebo větší než 10 km,
- d) umělém nebo přirozeném útvaru povrchové vody, které nemají statut vodárenské nádrže podle jiného právního předpisu, o rozloze dosahující nebo přesahující 1 ha.

CELEX 32012L0018

4. Závažná havárie způsobená nebezpečnou látkou, pokud má za následek ekologickou újmu

kolektoru, tj. horninového prostředí v pásmu nasycení i mimo ně v místě jímání nebo akumulace podzemních vod nebo znečištění podzemních vod o rozloze stejné nebo větší než 1 ha.

CELEX 32012L0018

5. Závažná havárie způsobená nebezpečnou látkou uvedenou v příloze č. 1 k tomuto zákonu, pokud má za následek

- a) poškození objektu původce závažné havárie ve výši stejné nebo převyšující 70 mil. Kč,
- b) poškození majetku mimo objekt původce havárie ve výši stejné nebo převyšující 7 mil. Kč.

CELEX 32012L0018

6. Závažná havárie způsobená nebezpečnou látkou vedoucí k následkům mimo území České republiky.

CELEX 32012L0018

ČÁST II

Rozsah, ve kterém ministerstvo uvědomí Komisi o závažné havárii splňující kritéria uvedená v části I této přílohy

Ministerstvo poskytne Komisi o závažné havárii, ke které došlo na území České republiky, tyto údaje:

- a) identifikační a kontaktní údaje ministerstva jako orgánu odpovědného za uvědomění Komise,
- b) datum a dobu, kdy k závažné havárii došlo, a místo, kde se tak stalo, včetně identifikačních údajů objektu, ve kterém ke vzniku závažné havárie došlo, a jeho provozovatele,
- c) stručný popis okolností závažné havárie, včetně přítomných nebezpečných látek a bezprostředních účinků na lidské zdraví a životní prostředí,
- d) stručný popis přijatých nouzových opatření a preventivních opatření nezbytných k tomu, aby se zabránilo opětovnému vzniku závažné havárie,
- e) výsledky jejich analýzy a doporučení.

CELEX 32012L0018

Informace potřebné k posouzení, že určitá látka nepředstavuje nebezpečí závažné havárie

1. Posouzení, zda určitá látka nepředstavuje nebezpečí závažné havárie, obsahuje jednu nebo více charakteristik této látky:
 - a) fyzická forma nebezpečné látky za běžných podmínek zpracování nebo manipulace nebo při neplánované ztrátě obalu a je-li to vhodné, je třeba také vzít v úvahu obal a druhové balení nebezpečné látky, zejména pokud se na ně vztahuje jiný právní předpis;
 - b) inherentní vlastnosti nebezpečné látky, zejména vlastnosti, které souvisí s rozptylovým chováním při scénáři závažné havárie, jako například molekulová hmotnost a tlak nasycené páry;
 - c) maximální koncentrace látek v případě směsí.

CELEX 32012L0018

2. Pro účely bodu 1 písmen a) a b) musí informace potřebné k posouzení vlastností způsobujících nebezpečnost pro zdraví, fyzikální nebezpečnost a nebezpečnost pro životní prostředí této nebezpečné látky nebo směsi obsahovat:
 - a) komplexní seznam vlastností potřebných k posouzení potenciálu nebezpečné látky způsobit fyzické nebo zdravotní poškození nebo poškození životního prostředí;
 - b) fyzikální a chemické vlastnosti (například molekulová hmotnost, tlak nasycené páry, vlastní toxicita, bod varu, reaktivita, viskozita, rozpustnost a jiné relevantní vlastnosti);
 - c) vlastnosti, které představují nebezpečnost pro zdraví a fyzikální nebezpečnost (například reaktivita, hořlavost, toxicita spolu s dalšími faktory, jako je způsob pronikání do těla, poměr zranění k úmrtnosti, dlouhodobé účinky a jiné relevantní vlastnosti);
 - d) vlastnosti, které představují nebezpečnost pro životní prostředí (například ekotoxicita, perzistence, bioakumulace, potenciál pro dálkový přenos v životním prostředí a jiné relevantní vlastnosti);
 - e) je-li k dispozici, klasifikaci látky nebo směsi podle klasifikace podle jiného právního předpisu;
 - f) informace o specifických provozních podmínkách látky (například teplota, tlak a další relevantní podmínky), za kterých se nebezpečná látka skladuje, používá nebo může být přítomna v případě předvídatelného mimořádného provozního stavu nebo v případě havárie, například požáru.

CELEX 32012L0018

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. OBECNÁ ČÁST

A. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

SHRNUTÍ ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

1. Základní identifikační údaje

Název návrhu zákona: Návrh zákona o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií)	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo životního prostředí	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozveďte 06. 2015
Implementace práva EU: <i>Ano</i> ; (pokud zvolíte <i>Ano</i>): - uveďte termín stanovený pro implementaci: 05. 2015 - uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: <i>Ano</i>	
2. Cíl návrhu zákona	
Zajištění transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES - bod 1.2 Důvodové zprávy.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: <i>Ano</i> - roční úspora cca 3,6 mil. Kč ze SR – bod 3 důvodové zprávy,	
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: <i>Ano</i> - navýšení nákladů provozovatelů spojených se zavedením správního poplatku (odhad cca 2,5 mil. Kč/rok/79 dokumentací) – bod 3 důvodové zprávy, - mírné navýšení nákladů spojených se zapojením provozovatelů do přípravy na mimořádné události – bod 3 důvodové zprávy.	
3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje) <i>Ne</i> - snížení administrativní zátěže spojené s efektivnějšími řízeními (cca 50 tis. Kč/rok/14 KÚ) – bod 3 důvodové zprávy.	
3.4 Sociální dopady: <i>Ano</i> - zkvalitnění informovanosti veřejnosti v oblastech s rizikem závažné havárie – bod 2.2 důvodové zprávy.	
3.5 Dopady na životní prostředí: <i>Ne</i>	

1 Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Návrh zákona o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií)

1.2 Definice problému

Dne 24. července 2012 byla v Úředním věstníku Evropské unie publikována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek (tzv. směrnice SEVESO III), jež počínaje dnem 1. června 2015 nahradí směrnici Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek, jejíž transpozice byla provedena v zákonem č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.

Směrnice SEVESO III navazuje na systém prevence závažných havárií založený svými předchůdkyněmi. Současně tento systém přizpůsobuje změnám v systému klasifikace chemických látek a směsí, jež se v plném rozsahu začne uplatňovat ke dni 1. června 2015:

- systém klasifikace chemických látek a směsí stanoví nařízení (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí³¹, tzv. nařízení CLP;
- tzv. nařízení CLP se ve vztahu k chemickým látkám uplatňuje s účinností od 1. prosince 2010;
- ve vztahu k chemickým směsím byla jeho účinnost odložena ke dni 1. června 2015, a k tomuto datu bylo zapotřebí přizpůsobit novému systému klasifikace chemických látek a směsí celou řadu právních předpisů, mezi nimi rovněž tzv. SEVESO směrnici.

Změna systému klasifikace chemických látek a směsí, stanovená nařízením CLP obsahuje kritéria pro klasifikaci a označování látek a směsí stanovená Globálně harmonizovaným systémem klasifikace a označování chemických látek (GHS), který byl přijat na mezinárodní úrovni v rámci Organizace spojených národů.

Hlavní změnu oproti stávající evropské legislativě tak představuje přizpůsobení přílohy č. 1 směrnice SEVESO III novému systému klasifikace chemických látek a směsí. Toto sladění je třeba provést pro celou řadu kategorií nebezpečnosti nebezpečných látek, nicméně problematické je pouze v případě toxicity. Problémy pramení ze skutečnosti, že nařízení CLP zavádí tři nové kategorie toxicity, které ne zcela odpovídají předešlým dvěma kategoriím, které nahrazují, a jsou zde stanoveny odlišné mezní nebo limitní hodnoty. Nové kategorie toxicity jsou navíc rozděleny podle tří cest expozice (orální, dermální a inhalační).

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí a o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006.

Příloha č. 1 směrnice SEVESO III je rozčleněna na dvě části, z nichž první vymezuje nebezpečné chemické látky a směsi, jejichž umístění v objektu zakládá působnost směrnice, na základě klasifikace jejich nebezpečnosti, druhá pak jmenovitě uvádí výčet nebezpečných látek a směsí, jejichž umístění v závodě zakládá působnost směrnice bez ohledu na klasifikaci nebezpečnosti; objekty, v nichž je jedna nebo více z takto vymezených nebezpečných látek nebo směsí umístěna v množství, jež překračuje stanovené limity, tak spadají do působnosti směrnice a jejich provozovatelé jsou povinni zavést v těchto objektech systém prevence závažných havárií.

Další změny směrnice se týkají zejména následujících oblastí:

- dochází k rozšíření působnosti směrnice na pevninské podzemní zásobníky plynu;
- dochází k zavedení výslovné kategorizace závodů v závislosti na množství nebezpečných látek či směsí v nich umístěných;
- Evropské komisi se svěřuje pravomoc iniciovat vynětí některé z nebezpečných látek či směsí zahrnutých do přílohy č. 1 z působnosti této směrnice v případě, kdy se domnívá, že tato látka či směs nemůže způsobit riziko závažné havárie;
- rozvíjejí se ustanovení o povinnosti členských států zajistit náležité informování veřejnosti, která by mohla být přímo dotčena účinky případných závažných havárií;
- doplňuje se podrobnější úprava požadavků na zapojení dotčené veřejnosti do rozhodovacích procesů týkajících se plánování nových objektů, jejich podstatných změn a rozvojových aktivit v okolí objektů;
- upřesňují se ustanovení o kontrole dodržování povinností v objektech spadajících do působnosti SEVESO směrnice.

Změny výše uvedené představují problém pro Českou republiku, protože aktuální zákon o prevenci závažných havárií již není v souladu s aktuální evropskou legislativou. To znamená, že je nutné provést transpozici směrnice Seveso III, abychom se vyvarovali sankcím ze strany Evropské unie.

Předkladatel zvolil jako nejvhodnější způsob provedení transpozice tzv. SEVESO směrnice III zpracování nového zákona o prevenci závažných havárií, jenž stávající zákon č. 59/2006 Sb. nahradí. Není tomu tak proto, že by návrh nového zákona o prevenci závažných havárií představoval koncepčně novou právní úpravu – navrhovaná právní úprava navazuje a dále rozvíjí systém prevence závažných havárií, jak je v České republice nastaven již od roku 1999. Předkladatel využil příležitosti provádění transpozice tzv. SEVESO směrnice III k zpřehlednění právní úpravy v oblasti prevence závažných havárií.

Dochází k rozšíření působnosti nového zákona o prevenci závažných havárií, a to ve vztahu k podzemním zásobníkům plynu. Jedná se o celkem osm objektů různých provozovatelů (RWE Gas Storage, MND Gas Storage, SPP Storage), na které se bude zákon vztahovat, a pro které bude třeba splnit povinnosti s tím spojené, zejména vypracování příslušné bezpečnostní dokumentace a zavedení systému prevence závažných havárií.

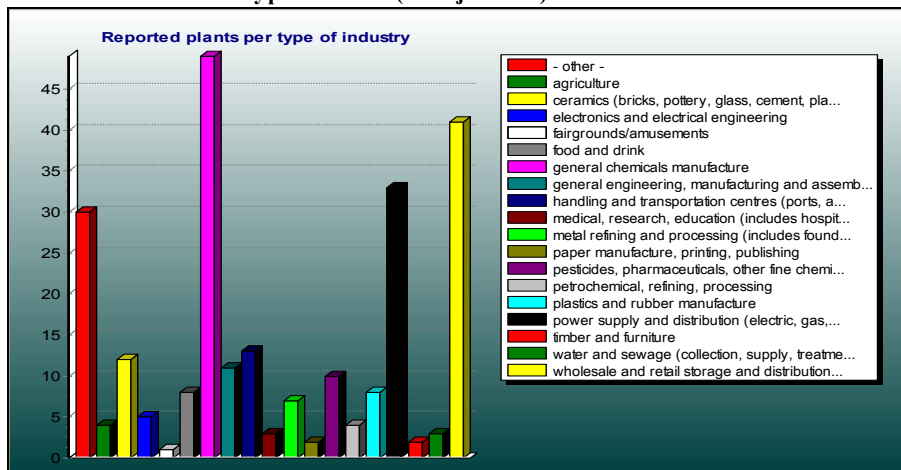
Návrh nového zákona o prevenci závažných havárií dále přesněji vymezuje povinnosti provozovatelů týkající se kategorizace jimi užívaných objektů a upřesňuje postup v případě, že se podmínky pro zařazení objektu do příslušné skupiny mění. V souvislosti se změnou systému klasifikace je klíčová Příloha č. 1 ve vztahu k jednotlivým objektům. Pokud je

v objektu umístěna některá (nebo některé) z nebezpečných chemických látek nebo směsí vymezených touto přílohou v množství překračujícím stanovené limity, provozovatel takového objektu je povinen zavést v něm odpovídající systém prevence závažných havárií.

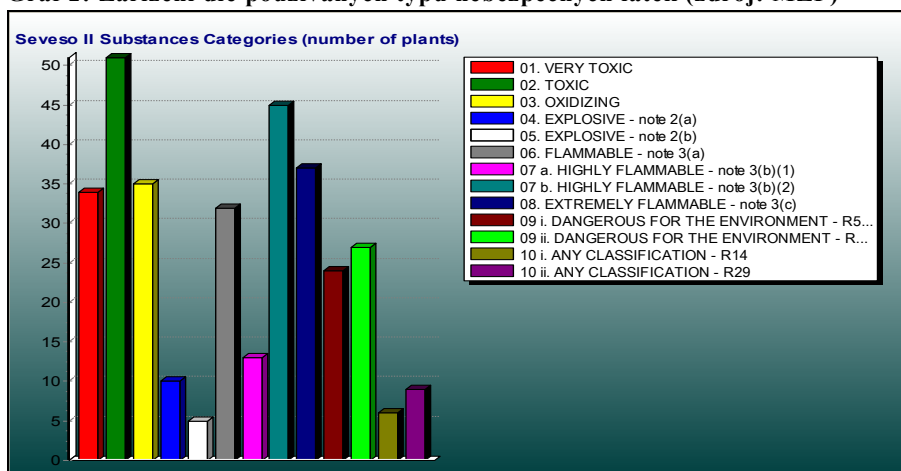
Návrh zákona se vztahuje na provozovatele objektů, ve kterých se nacházejí nebezpečné látky v určitém množství. Ukazatele pro sledování dopadu sladění přílohy I s nařízením CLP v praxi a účinnosti připravovaných korekčních mechanismů jsou založeny na počtu objektů kategorie A a B a informacích o jejich činnostech a hlavních dotčených nebezpečných látkách. Dosavadní předpisy v dané oblasti se v roce 2014 v České republice týkaly 210 objektů, z toho 84 kategorie A, 116 kategorie B. Počet provozovatelů těchto objektů byl 141.

V následujících grafech z evidence vedené MŽP jsou znázorněny základní charakteristiky objektů co do typů odvětví (činností) a používaných nebezpečných látek.

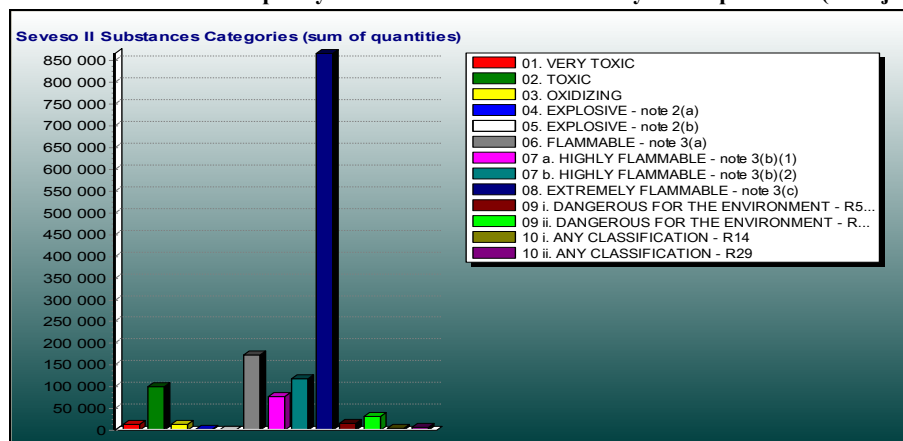
Graf 1: Zařízení dle typu odvětví (zdroj: MŽP)

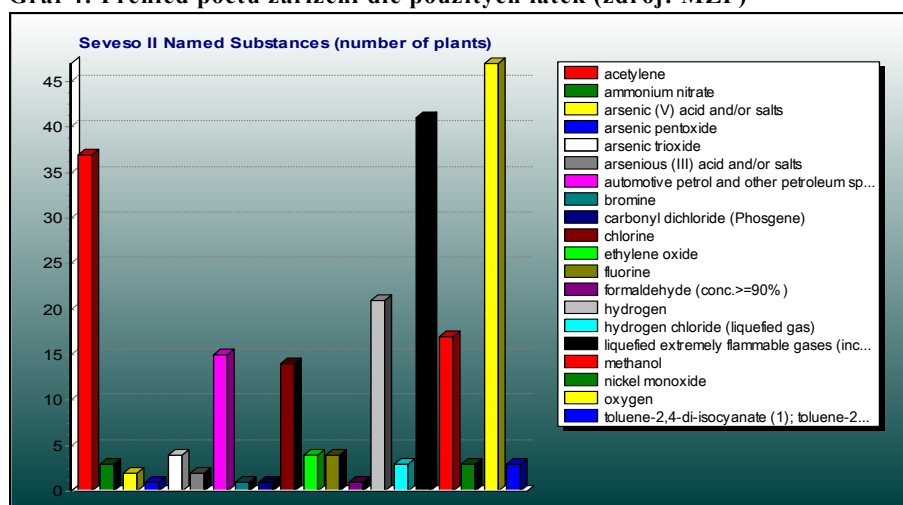
Graf 2: Zařízení dle používaných typu nebezpečných látek (zdroj: MŽP)

Graf 3: Přehled nebezpečných látek dle charakteristiky nebezpečnosti (zdroj: MŽP)

Graf 4: Přehled počtu zařízení dle použitých látek (zdroj: MŽP)

Z evidovaných údajů vyplývá, že problém pramení ze skutečnosti, že nařízení CLP zavádí tři nové kategorie toxicity, které ne zcela odpovídají předešlým dvěma kategoriím, které nahrazují, a jsou zde stanoveny odlišné mezní nebo limitní hodnoty, se bude týkat pouze několika objektů, u kterých by mohl vést ke změně zařazení. Vzhledem ke změnám systému klasifikace nebezpečnosti látek a tím vyvolaným dopadům na počet nově zařazených či vyřazených objektů je tedy patrné, že změny budou naprosto minimální.

Dalšími změnami v návrhu zákona jsou transponovány požadavky směrnice jak dosáhnout stanovených cílů v oblasti informování a zapojení veřejnosti a zajištění odpovídající úrovně kontroly plnění povinností provozovatelů. Navrhovaná opatření nejdou za mez jejich potřebnosti a únosnosti a současný proporcionální přístup s úrovní regulace založenou na množství nebezpečné látky přítomné v objektu je dodržen. Tyto změny se týkají oblasti schvalování bezpečnostní dokumentace, informování veřejnosti a zajištění systému kontroly.

Proces schvalování bezpečnostní dokumentace krajskými úřady doznal změny oproti současné právní úpravě, kdy krajské úřady využívají jako jeden z podkladů pro své rozhodnutí o schválení bezpečnostní dokumentace vyjádření Ministerstva životního prostředí.

Správní řízení o schvalování bezpečnostní dokumentace není zpoplatněno a dochází k jeho neúměrnému prodlužování a tím i prodražování na úkor státního rozpočtu vlivem opakovaného předkládání neúplných či nesprávných podkladů od provozovatelů, pro které je tento stav neoprávněnou výhodou a naopak představuje riziko pro splnění souvisejících požadavků právní úpravy. Z celkového počtu 1127 vydaných vyjádření MŽP k bezpečnostním dokumentacím v letech 2003–2013 bylo pouze 124 kladných posouzení v prvním kole řízení, v ostatních případech bylo nutno provést opakované posouzení (v některých případech i více než dvakrát).

V návrhu nového zákona o prevenci závažných havárií dochází k výslovnému zakotvení posudku bezpečnostní dokumentace jako odborného podkladu pro rozhodnutí krajského úřadu o jejím schválení. Úloha Ministerstva životního prostředí při projednávání návrhu bezpečnostní dokumentace tak bude vyloučena, což je žádoucí s ohledem na skutečnost, že ministerstvo plní úlohu odvolacího orgánu ve vztahu k rozhodnutím krajského úřadu o schválení či neschválení tohoto návrhu.

Vydání rozhodnutí krajského úřadu o schválení bezpečnostní dokumentace se nově zpoplatňuje, a to za účelem zajištění finančních prostředků potřebných pro zabezpečení činností spojených s odborným posouzením těchto dokumentů. Výše správního poplatku je navrhována diferencovaně v závislosti na jednotlivých typech schvalované bezpečnostní dokumentace a odvíjí se od jejich povahy a náročnosti jejich posouzení. Dopad těchto nákladů je analyzován v návrhu variant.

V návrhu zákona je dále stanoven přístup veřejnosti k informacím o rizicích spojených s nebezpečnými látkami umístěnými v objektech; každému je garantováno právo žádat informace o objektech, v nichž jsou nebezpečné látky umístěny, a to postupem podle zákona o právu na informace o životním prostředí. Vedle toho budou krajské úřady povinny aktivně zpřístupňovat informace o rizicích spojených s užíváním těchto objektů, o bezpečnostních opatřeních přijímaných s cílem předcházet vzniku závažných havárií v těchto objektech a žádoucím chování obyvatel v případě, kdy k závažné havárii dojde.

Dochází rovněž ke zpřehlednění právní úpravy kontroly dodržování povinností ukládaných zákonem o prevenci závažných havárií nebo na jeho základě provozovatelům objektů, v nichž jsou umístěny nebezpečné látky, a nastavení pevného harmonogramu kontrol prováděných v jednotlivých objektech, s možností prodloužit interval mezi jednotlivými kontrolami v konkrétním objektu, pokud výsledky předešlých kontrol takový postup ospravedlňují.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Průmyslové činnosti, při nichž dochází k používání nebezpečných látek, s sebou nesou zvýšené riziko vzniku mimořádných událostí, které mohou ohrozit životy a zdraví lidí, nevratně poškodit životní prostředí a napáchat závažné materiální škody. Za účelem předcházení takovýmto katastrofám, případně aspoň za účelem omezení jejich následků, je již od 80. let minulého století na evropské úrovni přijímána regulace, jež stanoví pravidla pro provoz takových závodů, v nichž jsou umístěny nebezpečné chemické látky či směsi, a jež

bývá označována jako tzv. SEVESO směrnice³², podle havárie, k níž došlo v roce 1976 v chemičce v italském městě Seveso. V současné době platí stávající směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek, jejíž transpozice je provedena v zákoně č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky. V České republice byl první zákon o prevenci závažných havárií přijat na sklonku roku 1999³³, v roce 2006 byl pak nahrazen stávajícím zákonem č. 59/2006 Sb.³⁴ Uvedená právní úprava stanoví systém prevence závažných havárií, který jsou povinni zavést provozovatelé objektů, v nichž jsou umístěny vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi v množství přesahujícím stanovené limity, a zahrnout v něm jednak preventivní opatření, která mají zabránit vzniku závažných havárií v těchto objektech, jednak následná opatření pro případ, že by v těchto objektech k závažné havárii přesto došlo, s cílem zvládnout její průběh a zmírnit její následky.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

- a) Ministerstvo životního prostředí (MŽP, ministerstvo),
- b) Ministerstvo vnitra (MV),
- c) Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV),
- d) pověřená právnická osoba (Odborné pracoviště pro prevenci závažných havárií Výzkumného ústavu bezpečnosti práce, v. v. i. (OPPZH-VÚBP, v. v. i.)),
- e) Český báňský úřad (ČBÚ) a obvodní báňské úřady (OBÚ),
- f) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP),
- g) krajské úřady (KÚ),
- h) Státní úřad inspekce práce (SÚIP) a oblastní inspektoráty práce (OIP),
- i) hasičské záchranné sbory krajů (HZS),
- j) krajská hygienická stanice (KHS),
- k) provozovatelé objektů, v nichž jsou umístěny nebezpečné látky.

1.5 Popis cílového stavu

Hlavním cílem je zajištění transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek, která dne 1. června 2015 nahradí směrnicí Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996. Transpozice bude provedena ve formě nového zákona, který bude vycházet ze schématu platného zákona č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona

³² V pořadí první tzv. SEVESO směrnice byla přijata jako směrnice Rady 82/501/EHS o nebezpečí závažných havárií při určitých průmyslových činnostech dne 24. června 1982.

³³ Zákon č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií).

³⁴ Zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů.

č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.

1.6 Zhodnocení rizika

Hlavním rizikem při neprovedení transpozice směrnice s ohledem na závazky České republiky vyplývající pro ni z členství v Evropské unii, je možné řízení pro porušení těchto závazků ve smyslu čl. 258, resp. čl. 260 Smlouvy o fungování Evropské unie a možné sankce.

2 Návrh variant řešení

2.1 Varianta 0

Jako současný stav je brána situace, kdy by došlo k transpozici samotné přílohy č. 1 směrnice SEVESO III, kterou je provedeno přizpůsobení této směrnice novému systému klasifikace chemických látek a směsí.

Další změny směrnice vyžadují transpozici zejména v následujících oblastech:

- dochází k rozšíření působnosti směrnice na pevninské podzemní zásobníky plynu;
- dochází k zavedení výslovné kategorizace závodů v závislosti na množství nebezpečných látek či směsí v nich umístěných;
- Evropské komisi se svěřuje pravomoc iniciovat vynětí některé z nebezpečných látek či směsí zahrnutých do přílohy č. 1 z působnosti této směrnice v případě, kdy se domnívá, že tato látka či směs nemůže způsobit riziko závažné havárie;
- rozvíjejí se ustanovení o povinnosti členských států zajistit náležité informování veřejnosti, která by mohla být přímo dotčena účinky případných závažných havárií;
- doplňuje se podrobnější úprava požadavků na zapojení dotčené veřejnosti do rozhodovacích procesů týkajících se plánování nových objektů, jejich podstatných změn a rozvojových aktivit v okolí objektů;
- upřesňují se ustanovení o kontrole dodržování povinností v objektech spadajících do působnosti SEVESO směrnice.

2.2 Varianta 1

Zajištění transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU provedením ve formě nového zákona o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a tím zavedení povinností pro nové provozovatele objektů.

Předkládaný návrh zákona nepředstavuje koncepčně novou právní úpravu, jím stanovený systém prevence závažných havárií navazuje na základy položené stávajícím zákonem č. 59/2006 Sb., resp. již jeho předchůdcem, zákonem č. 353/1999 Sb.

Předkladatel však využil příležitosti provádění transpozice tzv. směrnice SEVESO III k systemizaci a zpřehlednění právní úpravy v oblasti prevence závažných havárií, k upřesnění

obsahových náležitostí bezpečnostní dokumentace a vyjasnění některých otázek souvisejících s prováděním takových změn v objektech, které působí změnu jejich zařazení do příslušné skupiny či vyžadují aktualizaci bezpečnostní dokumentace.

Systém prevence závažných havárií

Jak již bylo uvedeno výše, předkládaný návrh zákona stanoví systém prevence závažných havárií pro objekty, v nichž jsou umístěny vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi:

- pro stanovení působnosti zákona o prevenci závažných havárií je určující příloha č. 1 k tomuto zákonu;
- v této příloze jsou zahrnuty dvě tabulky vymezující vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi, jejichž umístění v objektu ve stanoveném množství podřazuje tento objekt pod režim zákona o prevenci závažných havárií;
- tabulka I vymezuje vybrané nebezpečné chemické látky a směsi pomocí jejich klasifikace nebezpečnosti provedené v souladu s tzv. nařízením CLP: tzn. látky a směsi klasifikované jako nebezpečné a zařazené v některé z uvedených kategorií nebezpečnosti zakládají působnost zákona o prevenci závažných havárií;
- tabulka II uvádí jmenovitý seznam vybraných nebezpečných chemických látek a směsí, které zakládají působnost zákona o prevenci závažných havárií bez ohledu na jejich klasifikaci nebezpečnosti;
- v obou tabulkách jsou současně pro každou z vybraných nebezpečných chemických látek či směsí uvedeny limity, jejichž překročení působnost zákona o prevenci závažných havárií zakládá.

Objekty, v nichž jsou umístěny vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi v množství překračujícím stanovený limit, se v závislosti na tomto množství zařazují do dvou skupin:

- do skupiny A jsou zařazovány objekty, v nichž jsou vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi umístěny v množstvích vyšších než nižší limit a zároveň nižších než vyšší limit;
- do skupiny B jsou zařazovány objekty, v nichž jsou vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi umístěny ve množstvích přesahujících vyšší limit.

V závislosti na této kategorizaci objektů se pak liší rozsah povinností ukládaných zákonem o prevenci závažných havárií jejich provozovatelům.

Provozovatelé objektů obou skupin jsou povinni zpracovávat bezpečnostní dokumentaci, která představuje souhrn základních informací o objektu a v něm umístěných nebezpečných látkách a směsí, posouzení rizik, jež z umístění těchto látek a směsí v objektu vyplývají, stanovení politiky prevence závažných havárií a popisu systému řízení rizik. Bezpečnostní dokumentace má představovat systém opatření, která mají zabránit tomu, aby v objektu k závažné havárii vůbec došlo, případně, pokud v objektu k závažné havárii dojde, aby její průběh byl zvládnut a aby její následky byly co možná nejvíce zmírněny.

Na provozovatele objektů zařazených do skupiny A jsou ohledně bezpečnostní dokumentace kladeny nižší nároky, než je tomu v případě objektů zařazených do skupiny B: provozovatelé objektů zařazených do skupiny A zpracovávají bezpečnostní program prevence závažných havárií; provozovatelé objektů zařazených do skupiny B zpracovávají rozsáhlejší a podrobnější bezpečnostní zprávu. S ohledem na technický charakter těchto dokumentů předpokládá předkladatel pro podrobnější vymezení jejich obsahových náležitostí přijetí prováděcího právního předpisu.

Provozovatelé objektů zařazených do skupiny B jsou povinni, kromě bezpečnostní dokumentace, zpracovávat, resp. podílet se na zpracování rovněž havarijních plánů. Havarijní plány představují základní dokumenty, podle nichž se postupuje v případě, že dojde ke vzniku závažné havárie. Vnitřní havarijní plán zpracovává sám provozovatel objektu zařazeného do skupiny B a stanoví v něm opatření přijímaná v případě vzniku závažné havárie uvnitř objektu za účelem zmírnění jejích následků; vnější havarijní plán se zpracovává pro oblast vymezenou v okolí objektu zařazeného do skupiny B (tzv. zóna havarijního plánování) a stanoví se v něm opatření přijímaná v případě vzniku závažné havárie mimo objekt (např. vyrozumění a varování obyvatelstva, provádění případné evakuace, dekontaminace apod.). Zónu havarijního plánování stanovuje krajský úřad, vlastní havarijní plán zpracovává Hasičský záchranný sbor kraje – provozovatel objektu zařazeného do skupiny B je však povinen se na těchto činnostech podílet a připravit pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu podklady.

Provozovatelé obou skupin objektů jsou povinni sjednat pojištění odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku závažné havárie tak, aby výše sjednaného limitu pojistného plnění odpovídala rozsahu možných následků závažné havárií, jak vyplývají ze zpracované bezpečnostní dokumentace.

Informování veřejnosti

V souladu s požadavky evropské legislativy je v návrhu zákona o prevenci závažných havárií věnována patřičná pozornost přístupu veřejnosti k informacím o rizicích spojených s nebezpečnými látkami a směsmi umístěnými v objektech. Každému je garantováno právo žádat informace o objektech, v nichž jsou vybrané nebezpečné látky a směsi umístěny v kvalifikovaných množstvích, a to postupem podle zákona o právu na informace o životním prostředí³⁵. Vedle toho jsou krajské úřady povinny aktivně zpřístupňovat informace o rizicích spojených s užíváním objektů, v nichž jsou umístěny vybrané nebezpečné látky nebo směsi, o bezpečnostních opatřeních přijímaných s cílem předcházet vzniku závažných havárií v těchto objektech a žádoucím chování obyvatel v případě, kdy k závažné havárie dojde; krajský úřad zpracovává takovouto informaci pro každý objekt zařazený do skupiny A nebo do skupiny B a tuto informaci vždy zveřejňuje na internetu. Informaci takto zpracovanou pro objekt zařazený do skupiny B je nadto krajský úřad povinen adresně distribuovat veřejnosti v zóně havarijního plánování (ve formě informačního letáku či brožury). Obdobně se

³⁵ Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

zpracovává a poskytuje veřejnosti v zóně havarijního plánování rovněž informace o případné závažné havárii a jejích následcích.

Kontrola a státní správa na úseku prevence závažných havárií

Výkon státní správy na úseku prevence závažných havárií a kontrola dodržování povinností uložených zákonem o prevenci závažných havárií nebo na jeho základě jsou svěřeny poměrně velkému počtu správních orgánů. Ústředním správním úřadem při výkonu státní správy na úseku prevence závažných havárií je Ministerstvo životního prostředí. Úkoly související s oznamováním závažných havárií, jež pro Českou republiku vyplývají z mezinárodní Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států³⁶, plní Ministerstvo vnitra. Působnost na úseku prevence závažných havárií se dotýká rovněž státní báňské správy.

Klíčovou roli při výkonu státní správy na úseku prevence závažných havárií sehrávají krajské úřady, které zejména:

- rozhodují o zařazení objektu do příslušné skupiny;
- schvalují bezpečnostní dokumentaci předkládanou provozovatelem objektu;
- stanovují zónu havarijního plánování v okolí objektů zařazených do skupiny B;
- jsou dotčeným orgánem na úseku prevence závažných havárií při projednávání územně plánovací dokumentace a v řízeních vedených podle stavebního zákona³⁷;
- vydávají závazná stanoviska jako podklad pro rozhodnutí stavebního úřadu v řízeních vedených podle stavebního zákona, která se týkají umístování nových objektů, jejich uvádění do zkušebního provozu nebo užívání;
- zpracovávají a poskytují veřejnosti informace o objektech, v nichž jsou umístěny vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi, a o rizicích spojených s užíváním těchto objektů;
- jsou jedním z orgánů kontrolujících dodržování povinností uložených zákonem o prevenci závažných havárií nebo na jeho základě.

Kontrola dodržování povinností uložených zákonem o prevenci závažných havárií nebo na jeho základě je pak, vedle krajských úřadů, svěřena rovněž tzv. orgánům integrované inspekce, které zahrnují orgány státní báňské správy, orgány inspekce práce, krajské hygienické stanice a hasičské záchranné sbory krajů, koordinační úlohou je pak pověřena Česká inspekce životního prostředí. Kontrola se v objektech spadajících do působnosti zákona o prevenci závažných havárií provádí v pravidelných intervalech; v objektech zařazených do skupiny A se kontrola provádí nejméně jednou za 3 roky, v objektech zařazených do skupiny B pak nejméně jednou ročně. Česká inspekce životního prostředí však může harmonogram kontrol stanovit pro jednotlivé objekty odchylně, pokud plán kontrol vytvoří na základě systematického hodnocení nebezpečí závažné havárie, v němž zohledňuje rovněž výsledky předchozích kontrol provedených v těchto objektech.

³⁶ Publikovaná pod č. 58/2002 Sb. m. s.

³⁷ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů).

Součástí kontroly dodržování povinností uložených zákonem je řízení o schvalování bezpečnostní dokumentace. Bezpečnostní dokumentace vypracovaná provozovateli objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B podléhá schválení krajským úřadem.

Podle stávající právní úpravy si krajské úřady při schvalování bezpečnostní dokumentace opatřují jako podklad pro své rozhodnutí vyjádření dotčených orgánů vykonávajících státní správu na úseku prevence závažných havárií, vyjádření dotčených obcí a veřejnosti a rovněž vyjádření Ministerstva životního prostředí. Ministerstvo životního prostředí nechává, pro účely svého vyjádření, bezpečnostní dokumentaci předloženou provozovatelem posoudit Výzkumným ústavem bezpečnosti práce, v. v. i., zřízeným Ministerstvem práce a sociálních věcí, který mj. plní úkoly odborného pracoviště pro prevenci závažných havárií. Finanční náklady spojené s tímto odborným posouzením bezpečnostní dokumentace jsou tak hrazeny ze státního rozpočtu, z kapitol Ministerstva životního prostředí a Ministerstva práce a sociálních věcí, bez jakékoliv spoluúčasti provozovatelů.

Návrh nového zákona o prevenci závažných havárií vypouští, pokud jde o proces schvalování bezpečnostní dokumentace, úlohu Ministerstva životního prostředí, neboť toto plní úlohu odvolacího orgánu ve druhém stupni správního řízení o schvalování bezpečnostní dokumentace. Namísto vyjádření Ministerstva životního prostředí zakotvuje návrh zákona posudek návrhu bezpečnostní dokumentace. Krajský úřad, vedle zajištění vyjádření dotčených orgánů, dotčených obcí a veřejnosti, zajistí jako jeden z podkladů pro své rozhodnutí o schválení bezpečnostní dokumentace rovněž zpracování odborného posudku. Posouzení bezpečnostní dokumentace, kterou předkládá provozovatel objektu, představuje natolik specializovaný dokument, který je nutné podrobit posouzení ze strany subjektu disponujícího odbornou způsobilostí převyšující požadavky kladené na úředníky orgánů územních samosprávných celků.

V souvislosti se zaváděním odborného posouzení bezpečnostní dokumentace byl předkladatel nucen vypořádat se s otázkou finančního zabezpečení tohoto posuzování. Předkladatel se původně inspiroval modelem uplatňovaným v procesu posuzování vlivů na životní prostředí³⁸ a navrhoval smluvní zajištění odborného posouzení bezpečnostní dokumentace, v němž by krajský úřad figuroval jako prostředník mezi provozovatelem a zpracovatelem posudku, kdy by krajský úřad smluvně zajistil zpracování odborného posudku a náklady spojené s tím spojené by následně vyúčtoval provozovateli. Tento koncept se však v průběhu meziresortního připomínkového řízení stal předmětem řady zásadních připomínek a následně také jednání vedeného na úrovni náměstkyně a náměstků ministryň práce a sociálních věcí a pro místní rozvoj a ministrů průmyslu a obchodu a životního prostředí; na tomto jednání byla domluvena výsledná podoba financování odborného posouzení bezpečnostní dokumentace, a totiž zpoplatnění celého procesu schvalování bezpečnostní dokumentace, který již nebude hrazen ze státního rozpočtu, ale z finančních prostředků, které budou vybrány prostřednictvím správního poplatku od provozovatelů.

Výše správního poplatku závisí na typu činnosti:

³⁸ Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

1. Schválení
 - a) návrhu bezpečnostního programu (40 tis. Kč),
 - b) aktualizace bezpečnostního programu (20 tis. Kč),
 - c) návrhu bezpečnostní zprávy (60 tis. Kč),
 - d) aktualizace bezpečnostní zprávy (30 tis. Kč),
 - e) návrhu zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy (15 tis. Kč).
2. Vydání závazného stanoviska (25 tis. Kč).

3 Identifikace nákladů a přínosů

- a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Mezi náklady patří finanční prostředky hrazené ze státního rozpočtu (kapitola 315 Ministerstvo životního prostředí a kapitola 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí) ve výši cca 3,6 mil. Kč ročně, které jsou využity na zpracování expertního posouzení bezpečnostní dokumentace. Tyto prostředky zahrnují i náklady, které byly vynaloženy na opakovaná posouzení. Odhadujeme, že kdyby nedocházelo k opakovaným řízením, náklady by mohly být o cca 1,1 mil. Kč nižší. Z toho je zřejmé, že jedinou možností, jak docílit zamezení plýtvání státními prostředky a zavést efektivní posouzení bezpečnostní dokumentace je přenést danou povinnost na provozovatele zařízení.

Dopady na podnikatelské prostředí

Po finanční stránce nový zákon transponující směrnici představuje náklady spojené se změnou rozsahu směrnice (sladění s nařízením CLP). Evropská komise ve svém hodnocení dopadů identifikovala v rámci členských zemí Evropské unie:

- mimo oblast působnosti by se mohlo dostat až 405 závodů (tj. 4,2 %),
- do oblasti působnosti by spadlo až 342 nových závodů (tj. 3,4 %),

Výše uvedené způsobí řádově srovnatelně velké dopady na náklady na dosažení souladu s administrativními požadavky a úroveň ochrany. Celkový dopad je v porovnání s celkovými administrativními náklady směrnice nízký. Odhad jednorázových nákladů na přizpůsobení směrnice nařízení CLP se pohybuje kolem 1,7 mil. EUR (cca 47 mil. Kč) a odhad ročních nákladů je cca 2,4 mil. EUR (cca 66 mil. Kč).

V České republice je cca 210 povinných subjektů a z toho vyplývá, že jednorázové náklady odhadujeme na cca 950 tis. Kč a roční náklady dotčených subjektů ve výši cca 1,3 mil. Kč.

Hrubý odhad počtu subjektů vycházející z analýzy EK:

- mimo oblast působnosti by se mohlo dostat až 8 subjektů (tj. 4,2 %),
- do oblasti působnosti by spadlo až 7 nových subjektů (tj. 3,4 %).

Odhad pro Českou republiku byl proveden extrapolací z výsledků hodnocení dopadů spojených se změnou rozsahu směrnice provedeného Evropskou komisí, které byla poskytnuta data za Českou republiku.

V současné době probíhá úhrada nákladů souvisejících se zpracováním expertního posouzení bezpečnostní dokumentace z finančních prostředků státu, tzn. úspora pro podnikatelské subjekty je cca 2,5 mil. Kč.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Změnou zákona spojenou s transpozicí bude muset být provedeno cca 15 nových řízení. Jelikož se průměrný počet řízení pohybuje ročně v rozsahu cca 75 dokumentů v řízení, nebude mít transpozice významný dopad na krajské úřady.

Tabulka 1: Přehled počtu dokumentů v řízení prováděných v letech 2003–2013

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	průměr
Počet zpracovaných dokumentů (ks)	267	113	71	57	101	119	97	70	74	79	79	102,45

Celý proces schvalování bezpečnostní dokumentace probíhá prostřednictvím krajských úřadů, které převezmou veškerou dokumentaci a požádají ministerstvo o vyjádření, zpracované na základě expertního posouzení. Administrativní náročnost je odhadována na cca 2 hodiny, tzn. při hodinových nákladech cca 330 Kč (dle Metodiky MV) se jedná ročně o náklady cca 50 tis. Kč v případě bezproblémových podání. Pokud cca 90 % subjektů musí řízení jednou až dvakrát opakovat, tak odhadujeme, že náklady spojené s touto agendou představují cca 100 tis. Kč ročně pro všech 14 krajských úřadů.

Tabulka 2: Přehled počtu dokumentů v řízení v letech 2010–2013 (zdroj: MŽP)

	2010	2011	2012	2013	průměr
Počet zpracovaných dokumentů (ks)	70	74	79	79	75,5

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

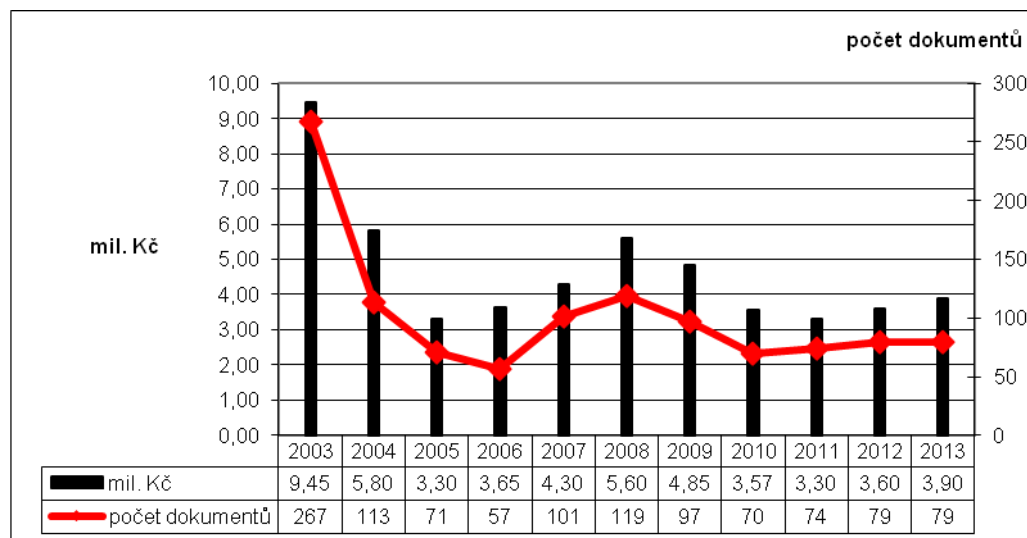
V souvislosti s novým právním předpisem nepředpokládáme navýšení nákladů státního rozpočtu ani ostatních veřejných rozpočtů. Mezi přínosy řadíme změnu systému platby nákladů souvisejících se zpracováním posudku bezpečnostní dokumentace, tzn. úsporu cca 3,6 mil. Kč ročně.

Tabulka 3: Přehled nákladů SR a počty zpracované dokumentace v letech 2003–2013 (zdroj: MŽP)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	průměr
Výdaje ze SR (MŽP, MPSV) (mil. Kč)*	9,45	5,80	3,30	3,65	4,30	5,60	4,85	3,57	3,30	3,60	3,90	4,67
Počet zpracovaných dokumentů (ks)	267	113	71	57	101	119	97	70	74	79	79	102,45

* Uvedené hodnoty zahrnují výdaje z kapitoly 315 MŽP na posudky a výdaje z kapitoly 313 MPSV

Graf 5: Přehled nákladů a zpracované dokumentace v letech 2003–2013

Výše uvedený graf jasně znázorňuje nárůst nákladů a počtu dokumentů v souvislosti s legislativními změnami, které v posledních několika letech proběhly.

Dopady na podnikatelské subjekty

Dopadem na podnikatelské subjekty je zavedení správního poplatku na pokrytí nákladů spojených se zpracováním posudku bezpečnostní dokumentace, kde jsou odhadovány náklady ve výši cca 2,5 mil. Kč ročně při počtu 79 posudků. Může se však stát, že náklady budou mnohem nižší, protože provozovatelé budou odpovědnější a některé posudky nebudou muset být opakovány tak jakou v současné době, kdy přibližně 90 % musí být opakované posouzeno.

Sazby správního poplatku jsou navrhovány diferencovaně pro jednotlivé typy bezpečnostní dokumentace, resp. vydání závazného stanoviska krajského úřadu. Výše jednotlivých sazeb jsou navrhovány tak, aby pokrývaly náklady spojené se zpracováním posudků návrhů bezpečnostní dokumentace, resp. posouzení rizik závažné havárie.

Při určení výše těchto sazeb vycházel předkladatel ze zásad uplatňovaných při stanovení výše odměn za znalecké posudky podle vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

Zohledněno bylo rovněž rozpětí sazeb správních poplatků vybíraných za obdobné odborné činnosti prováděné podle jiných právních předpisů.

Na základě těchto východisek, s přihlédnutím k dlouhodobým průměrným cenám za jedno odborné posouzení bezpečnostní dokumentace, hrazených dosud z prostředků státního rozpočtu, a s vědomím odborné a časové náročnosti posouzení jednotlivých typů bezpečnostní dokumentace byly navrženy konkrétní sazby správního poplatku ve výši od 15 tis. do 60 tis. Kč tak, aby příjem z těchto správních poplatků pokrýval a nahradil částku 3,6 mil. Kč, vynakládanou v průměru v období 2010–2013 ze státního rozpočtu. Na základě zkušeností lze shrnout, že průměrná cena posudku tak činí cca 30 000 Kč, přičemž zpracování jednoho posudku vyžaduje průměrně cca 60 hodin.

Výše uvedené lze shrnout v následujících bodech, popisující stanovení výše jednotlivých sazeb správního poplatku:

Stanovení hodinové sazby podle vyhlášky č. 37/1967 Sb.:

- základní sazba (střed) podle § 16,
- § 20 – zvýšení odměny za znalecký posudek o 20 % + 10 % (obtížnost + posouzení jiné dokumentace),
- § 15a odst. 2 – zvýšení odměny o 50 % (provedení posudku ústavem s potřebnou zvláštní odbornou způsobilostí).

Tabulka 4: Výpočet výše odměny

základní sazba (Kč)	zvýšení (Kč)			cestovné (Kč)	celkem (Kč)
	20 %	10 %	50 %		
250	50	25	125	50	500

Takto stanovená výše odměny za hodinu práce je 500 Kč.

Tabulka 5: Modelový výpočet navržených správních poplatků na posuzované typy dokumentací - 2013

	Správní poplatek (Kč/ks)	Počet posudků(ks)	Cena celkem (Kč)
Schválení návrhu posouzení rizik	25 000	0	0
Schválení návrhu bezpečnostního programu	40 000	16	640 000
Schválení návrhu bezpečnostní zprávy	60 000	13	780 000
Schválení návrhu zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy	15 000	21	315 000
Schválení aktualizace bezpečnostního programu	20 000	6	120 000
Schválení aktualizace bezpečnostní zprávy	30 000	23	690 000
Celkem		79	2 545 000

Nepředpokládáme vysoké zatížení podnikatelských subjektů, protože úhrada stanovených správních poplatků je u naprosté většiny dotčených subjektů marginální v porovnání s jejich velikostí a objemy hospodaření. Rovněž se nejedná o pravidelné stálé platby.

Návrh zákona předpokládá rovněž širší zapojení provozovatelů do přípravy na mimořádné události, a to prostřednictvím podílu na vybavování zón havarijního plánování koncovými prvky varování. S nabytím účinnosti zákona o prevenci závažných havárií se nepředpokládá zásadní nárůst nákladů provozovatelů objektů a zařízení zařazených do skupiny B. Systém varování a vyrozumění (včetně koncových prvků varování) je pořízen a funkční. Podíl provozovatele se tedy nejprve projeví v údržbě a provozu koncových prvků varování umístěných v existujících zónách havarijního plánování a to cca v rozsahu 300 Kč/rok (15–30 Kč jako měsíční platba za odběrové místo a odebranou elektrickou energii - přibližně 2 kW/rok) u jednoho koncového prvku. V následujících letech by byly náklady na servis – cca 2 000 Kč/rok a zákonem stanovené revize (1x za 3 roky) 1 500 Kč/3 roky. Co se týká pořizování nových koncových prvků varování (v případě morálního zastarání stávajícího) by byl výpočet následující. Nyní nejrozšířenější, rotační, sirény jsou v provozu průměrně 20 až 25 let a při provádění výše uvedeného servisu a údržby jsou stále funkční a spolehlivé. U elektronických sirén můžeme hovořit o 15 až 20 letech spolehlivého provozu při provádění nejnutnějších servisních prací a údržby. V případě pořizování nových elektronických sirén lze hovořit o průměrné ceně cca 200 tis. Kč za jeden koncový prvek varování. S ohledem na riziko, které provozovatelé představují v rámci zóny havarijního plánování pro obyvatelstvo,

považuje Ministerstvo vnitra tuto částku za naprosto marginální. Zároveň je potřeba zdůraznit, že tento trend "širšího zapojení vybraných provozovatelů" je v naprostém souladu s Koncepcí ochrany obyvatelstva do roku 2020 s výhledem do roku 2030, která byla schválena vládou ČR dne 23. října 2013 usnesením č. 805, a prostřednictvím které jsou naplňovány základní priority v oblasti bezpečnosti státu.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Úsporu v tomto může představovat snížení počtu opakovaných řízení, kdy tato administrativní zátěž byla odhadnuta na cca 50 tis. Kč (rok/14 KÚ).

3.1 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 6: Porovnání nákladů a přínosů

Ve výše uvedené tabulce jsou i náklady spojené s transpozicí, které nejsou součástí následného porovnání, protože zde není možnost diskrece. Porovnáme-li však náklady státního rozpočtu, podnikatelských subjektů, územních samosprávných celků kvantitativně, dostaneme níže uvedená čísla.

Tabulka 7: Porovnání přínosů a nákladů kvantitativně (bez transpozice)

	1 Kč = 1		* = 1	
	Varianta 0	Varianta 1	Varianta 0	Varianta 1
Státní rozpočet	-3 600 000	3 600 000	-1	1
Podnikatelské subjekty	2 500 000	-2 500 000	0,5	-1,5
Územní samosprávné celky	-100 000	-50 000	-1	-1
Sociální dopady	0	0	0	1
Celkem	-1 200 000	1 050 000	-1,5	-0,5
kladné = přínosy, záporné = náklady				

Z porovnání je zřejmé, že přínosnější je Varianta 1.

3.2 Návrh řešení

3.2.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Doporučujeme přijmout Variantu 1, která sice přinese zvýšené náklady podnikatelským subjektům, ale naopak přináší zamezení plýtvání finančních prostředků SR, snížení administrativní zátěže krajských úřadů a zlepšení informovanosti obyvatel v oblastech, kde působí provozovatelé s rizikem závažné havárie.

4 Implementace doporučené varianty a vynucování

Orgánem odpovědným za implementaci navrhované právní úpravy je MŽP.

Dalšími orgány veřejné správy, které dohlíží nad dodržováním povinností, jsou Ministerstvo vnitra, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Český báňský úřad a obvodní báňské úřady, Česká inspekce životního prostředí, Státní inspekce práce a oblastní inspektoráty práce, hasičské záchranné sbory krajů, krajské hygienické stanice a krajské úřady.

Vynucování zákonem stanovených povinností prostřednictvím pokut, případně i pomocí opatření ke zjednání nápravy, zajišťují krajské úřady a Česká inspekce životního prostředí.

Pro zajištění dodržování právní úpravy ze strany regulovaných subjektů budou využívány stávající mechanismy, tj. možnost sankcionování pro případ nedodržování stanovených povinností na základě skutkových podstat stanovených v platném zákoně o prevenci závažných havárií. Nástrojem pro odhalování porušení pravidel stanovených zjednodušenou právní úpravou je kontrola prováděná orgány veřejné správy – krajskými úřady, Českou inspekcí životního prostředí a orgány integrované inspekce. Součástí kontroly dodržování stanovených povinností je řízení o schvalování bezpečnostní dokumentace včetně posuzování její úplnosti a správnosti a použití správního poplatku v tomto řízení jako ekonomického nástroje pro zajištění postupů správné praxe.

5 Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti implementace zákona provede MŽP v rámci zpětné vazby metodické činnosti vůči nižším orgánům veřejné správy.

6 Konzultace a zdroje dat

Dne 6. 2. 2014 proběhla odborná schůzka dotčených osob na MŽP. Schůzky se zúčastnili zástupci Ministerstva vnitra, Českého báňského úřadu, Státního úřadu inspekce práce, zástupci provozovatelů reprezentovaní firmou TLP, spol. s r. o. (Technologie, lidé prostředí). Za MŽP byli přítomní zástupci odboru legislativního, odboru ekonomických a dobrovolných nástrojů a odboru environmentálních rizik a ekologických škod. Byly probrány jednotlivé body vyplývající z transpozice směrnice do nového zákona a odsouhlaseny hlavní změny.

Dne 25. 6. 2014 proběhl workshop - konzultace k problematice implementace směrnice SEVESO III do národní legislativy v souvislosti s problematikou uskladňování plynu v podzemních zásobnících plynu. Účastníci workshopu byli zástupci MŽP a zástupci provozovatelů podzemních zásobníků plynu ČPS, RWE Gas Storage, MND Gas Storage, SPP Storage. Projednávanými tématy byly stávající legislativa upravující uskladňování plynu v podzemních zásobnících plynu, rozsah transpozice – rozdíly v rozsahu - EU směrnice vs. návrh zákona o prevenci závažných havárií, projednání připomínek zaslaných v rámci meziresortního projednávání návrhu zákona předložených provozovateli/MPO/ČBÚ/ČPS – obchodní komora, diskuse k prováděcí vyhlášce k zákonu.

Problematika zpracování bezpečnostní dokumentace, odborného posudku a jejího schvalování včetně způsobu a rozsahu financování těchto činností byla průběžně konzultována s Výzkumným ústavem bezpečnosti práce, v. v. i., zřízeným Ministerstvem práce a sociálních věcí k plnění úkolů odborného pracoviště pro prevenci závažných havárií. Před rozesláním návrhu zákona proběhlo předběžné jednání k návrhu za účasti zástupců orgánů státní správy a zaměstnavatelských organizací (SCHP, ČAPPO) k uplatnění připomínek k návrhu, které se týkaly výhrad k některým navrhovaným změnám v systému kontrol a administrace příslušné bezpečnostní dokumentace. Svaz chemického průmyslu a ČAPPO nesouhlasil s přenášením nákladů na zpracování posudku na provozovatele.

Předkládaný návrh zákona byl ve dnech 11. června až 10. července 2014 předmětem meziresortního připomínkového řízení. V jeho průběhu obdržel předkladatel bezmála 350 připomínek, z toho více než 190 označených jako zásadních. Veškeré zásadní připomínky byly dne 13. srpna 2014 konferenčně projednány s příslušnými připomínkovými místy; připomínky, které se nepodařilo na tomto jednání vypořádat, se následně staly předmětem rozporového jednání proběhnuvšího dne 21. srpna 2014 za účasti náměstkyně a náměstků Ministerstev práce a sociálních věcí, pro místní rozvoj, průmyslu a obchodu a životního prostředí. Jednalo se přitom o připomínky napadající původně navržený koncept financování odborného posouzení bezpečnostní dokumentace – tyto připomínky se podařilo vypořádat a ohledně způsobu financování činnosti spojené s odborným posouzením bezpečnostní dokumentace bylo dosaženo kompromisu. V rámci vypořádání meziresortního připomínkového řízení akceptoval předkladatel zásadní připomínky Ministerstva vnitra – Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, požadující širší zapojení provozovatelů do přípravy na mimořádné události, a to prostřednictvím podílu na vybavování zón havarijního plánování koncovými prvky varování jako nástroje jednotného systému varování a vyrozumění jako součásti civilní ochrany obyvatelstva – s tímto řešením ovšem nesouhlasilo Ministerstvo průmyslu a obchodu a tato otázka se stala předmětem dalšího rozporového jednání konaného dne 9. září 2014, které skončilo dohodou a následnou formulační úpravou příslušné povinnosti. Dopady tohoto ustanovení na provozovatele budou v počátečním stadiu minimální, protože koncové prvky varování v zónách havarijního plánování již existují a v dalších obdobích se tedy bude jednat o podíl na jejich údržbě a doplnění.

1. Ing. Pavel Forint, odbor environmentálních rizik a ekologických škod MŽP
2. Ing. Martina Píšková, odbor ekonomických a dobrovolných nástrojů MŽP
3. Ing. Pavla Kačmárová, odbor ekonomických a dobrovolných nástrojů MŽP
4. plk. Ing. Daniel Miklós, MPA, oddělení krizového řízení MV
5. *Metodika stanovení plánovaných nákladů na výkon státní správy*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2007. 17 s.
6. *Metodika měření a přeměrování administrativní zátěže podnikatelů*. Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu, červen 2013. 29 s.
7. *Shrnutí posouzení dopadů Průvodní dokument k návrhu Směrnice Evropského parlamentu a Rady o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek*. Brusel: Evropská komise, 21. 12. 2010. 10 s.

8. *Impact Assessment Accompanying document to the Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the control of major-accident hazards involving dangerous substances*. Brusel: 21. 12. 2010. 108 s.
9. ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA. *Kurzy devizového trhu* [online]. 14. 10. 2014 [cit. 2014-10-15]. Dostupné z: http://www.cnb.cz/cs/financni_trhy/devizovy_trh/kurzy_devizoveho_trhu/denni_kurz.jsp
10. Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR. *Varování obyvatelstva* [online]. 2014 [cit. 2014-11-12]. Dostupné z: <http://www.hzscr.cz/clanek/hzs-plzenskeho-kraje-menu-ochrana-obyvatelstva-varovani-obyvatelstva-varovani-obyvatelstva.aspx>
11. STOKLAS, J. *Návrh a implementace varovného systému – absolventská práce*. Olomouc: VOŠ a SPŠE Olomouc, 2009.
12. Mercateo Česká republika s.r.o. *Elektronické sirény* [online]. 2014 [cit. 2014-11-12]. Dostupné z: http://www.mercateo.cz/c/live_cz~showGrossColumn*1089E-PSF_421433/Elektronicke_sireny-6.html?sortby=price

7 Seznam použitých zkratk

CLP	Nařízení o klasifikaci, označování a balení látek a směsí
ČBÚ	Český báňský úřad
ČIŽP	Česká inspekce životního prostředí
EK	Evropská komise
HBZS	Hlavní báňská záchranná stanice
IZS	Integrovaný záchranný systém
KHS	Krajská hygienická stanice
KÚ	Krajský úřad
MPSV ČR	Ministerstvo práce a sociálních věcí
MV	Ministerstvo vnitra
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
SÚIP	Státní úřad inspekce práce
VÚBP	Výzkumný ústav bezpečnosti práce v.v.i.

B. Zhodnocení souladu s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami, jimž je Česká republika vázána, a s předpisy Evropské unie, judikatury soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie, popřípadě s legislativními záměry a s návrhy předpisů Evropské unie

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Navrhovaná právní úprava plně respektuje základní zásady výkonu státní moci vyjádřené v ustanoveních článku 2 odst. 3 Ústavy a článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a stanoví zákonné limity výkonu státní moci na úseku prevence závažných havárií.

Navrhovaná právní úprava plně respektuje zásadu legální licence vyjádřenou v ustanoveních článku 2 odst. 4 Ústavy a článku 4 Listiny základních práv a svobod, když právníkům a podnikajícím fyzickým osobám ukládá povinnosti vznikající v souvislosti s užíváním objektů, v nichž umístěny jsou vybrané nebezpečné chemické látky a směsi.

Navrhovaná právní úprava plně respektuje ústavní zásady týkající se ochrany životního prostředí vyjádřené v ustanoveních článku 7 Ústavy a článku 35 Listiny základních práv a svobod a byla zpracována za účelem prohloubení ochrany životního prostředí před dopady závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo směsmi, které jsou umístěny v objektech definovaných tímto zákonem.

Navrhovaná právní úprava plně respektuje svobodu podnikání či provozování jiné hospodářské činnosti zakotvenou v článku 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v souladu s odstavcem 2 tohoto ustanovení vymezuje podmínky pro výkon činností vykonávaných v souvislosti s užíváním objektů, v nichž jsou umístěny vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimž je Česká republika vázána.

Na oblast upravovanou tímto zákonem se vztahuje Úmluva o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států, přijatá dne 17. března 1992 v Helsinkách (publikována pod č. 58/2002 Sb. m. s.), kterou v právu Evropské unie provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES, jež je tímto zákonem transponována.

Návrh zákona o prevenci závažných havárií dbá požadavků jak směrnice 2012/18/EU, tak Helsinské úmluvy samotné. Systém prevence závažných havárií ukládá provozovatelům objektů, v nichž jsou umístěny vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi, povinnost zavést veškerá opatření, jež mají vzniku závažné havárie zabránit, stejně jako povinnost stanovit postupy k jejímu zvládnutí pro případ, že i přes přijatá preventivní opatření nastane. Návrh zákona dále garantuje přístup veřejnosti k informacím o nebezpečí vzniku závažné havárie (viz dále). Závazky vyplývající z Helsinské úmluvy se pak dotýkají především mezinárodní spolupráce a vzájemného informování o vzniklých závažných haváriích. Návrh zákona zahrnuje mechanismy zajišťující informování dotčených států o důležitých aspektech systému prevence závažných havárií, o konkrétních objektech, které by mohly

představovat nebezpečí pro sousední státy, a především pak o vzniku závažných havárií s možnými přeshraničními účinky s cílem tyto účinky co nejvíce minimalizovat.

S předmětem právní úpravy obsažené v tomto zákoně dále souvisejí zejména Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, přijatá dne 25. června 1998 v Aarhusu (publikována pod č. 124/2004 Sb. m. s.), a Úmluva o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států, přijatá dne 25. února 1991 v Espoo (publikována pod č. 91/2001 Sb. m. s.).

Evropská unie je signatářem všech výše uvedených mezinárodních úmluv. Své mezinárodní závazky tak reflektuje ve svých právních aktech, to platí rovněž, pokud jde o právo veřejnosti na informace ve vztahu k nebezpečí, jež pro životní prostředí představují nebezpečné chemické látky a směsi. Zájem na posílení informovanosti veřejnosti o životním prostředí se tak promítl rovněž do textu nové evropské legislativy v oblasti prevence závažných havárií. Při příležitosti přijímání směrnice 2012/18/EU z důvodu nového systému klasifikace chemických látek a směsí byla zdůrazněna ustanovení pojednávající o přístupu veřejnosti k informacím o nebezpečí závažných havárií. Členským státům se ukládá povinnost zveřejňovat informace týkající nebezpečí závažných havárií a umožnit veřejnosti přístup k těmto informacím v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS, která byla přijata s cílem promítnout požadavky Aarhuské úmluvy do práva Evropské unie. Tato směrnice je v právním řádu České republiky transponována zákonem č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, některá speciální ustanovení ve vztahu k objektům, v nichž jsou umístěny vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi, jsou zahrnuta přímo v návrhu zákona o prevenci závažných havárií.

Navrhovaná právní úprava je v souladu se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z jejího členství v Evropské unii.

Navrhovaná právní úprava byla připravována za účelem provedení transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU nahrazuje s účinkem ke dni 1. června 2015 směrnicí Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek, v platném znění, jejíž transpozice do právního řádu České republiky je provedena v zákoně č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.

Právní úprava provádějící transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU do právního řádu České republiky musí být, v zájmu naplnění závazků

vyplývajících z členství v Evropské unii, přijata tak, aby ke dni 1. června 2015 nabyla účinnosti.

C. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady a dopady na životní prostředí

Hospodářské a finanční dopady navrhované právní úpravy na státní a ostatní veřejné rozpočty, podnikatelské prostředí a životní prostředí jsou podrobněji řešeny v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace. Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné negativní sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny. Nepředpokládá se negativní dopad na rovné postavení mužů a žen.

D. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná právní úprava nezakládá žádné rozdíly, které by ve svém důsledku mohly vést k porušení zákazu diskriminace.

E. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava nepůsobí žádné dopady, které by mohly vést k narušení ochrany soukromí a osobních údajů.

F. Zhodnocení korupčních rizik

S navrhovanou právní úpravou nejsou spojena korupční rizika.

Navrhovaná právní úprava je svým rozsahem přiměřená množině vztahů, které jsou jejím předmětem. Navrhovaná právní úprava provádí transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU. Povinnosti ukládané touto právní úpravou jsou navrhovány s cílem dodržet standardy ochrany před vznikem závažných havárií a jejich negativními dopady.

Navrhovaná právní úprava neúměrně nerozšiřuje, ve srovnání se stávající legislativou, kompetence orgánů státní správy. Stanoví se působnost krajských úřadů zejména při rozhodování o zařazení objektů do jednotlivých skupin v závislosti na závažnosti rizik spojených s jejich užíváním a při schvalování bezpečnostní dokumentace, přičemž při výkonu této působnosti postupují podle správního řádu, jsou tedy nastaveny mechanismy účinné obrany proti rozhodnutím vydávaných podle tohoto zákona v podobě systému řádných a mimořádných opravných prostředků, včetně možnosti soudní ochrany. Určuje se subjekt, který bude bezpečnostní dokumentaci posuzovat, a stanoví se role zprostředkovatele krajského úřadu v procesu zajištění zpracování tohoto posudku. Stanoví se orgány příslušné k provádění kontroly nad dodržováním ustanovení tohoto zákona a jejich pravomoci potřebné k jejich vymáhání.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K § 1

Ustanovení § 1 vymezuje předmět právní úpravy obsažené v zákoně. Zákon provádí transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES (dále jen „směrnice“). V souladu s uvedenou směrnicí zákon stanoví systém prevence závažných havárií pro objekty, v nichž je přítomna vybraná nebezpečná chemická látka nebo chemická směs splňující kritéria stanovená v tabulce I nebo uvedená v tabulce II přílohy č. 1 k tomuto zákonu, a to ať už jako surovina, výrobek, vedlejší produkt nebo meziprodukt či zbytek. Zákon stanoví povinnosti právnických nebo podnikajících fyzických osob, které takové objekty užívají či užívat budou, a rovněž zakotvuje působnost orgánů státní správy na úseku prevence závažných havárií.

V tomto ohledu návrh zákona nepředstavuje koncepčně novou právní úpravu. Návrh zákona přejímá a dále rozvádí systém prevence závažných havárií založený předešlou právní úpravou obsaženou v zákoně č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů, a v jemu předcházejícím zákoně č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.

Ustanovení § 1 dále v odstavci 3, v souladu s výše uvedenou směrnicí, určuje objekty a činnosti, které jsou z působnosti zákona vyňaty, neboť podléhají speciální právní úpravě obsažené ve zvláštních právních předpisech a zahrnující rovněž otázky bezpečnosti spojené s jejich užíváním.

Ve srovnání se stávající právní úpravou obsaženou v zákoně č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií, ve znění pozdějších předpisů, dochází k rozšíření působnosti zákona rovněž na pevninské podzemní zásobníky plynu.

K § 2

Ustanovení § 2 definuje základní pojmy, se kterými zákon operuje. Definice základních pojmů provedené v zákoně v co nejvyšší možné míře respektují definice uvedené v článku 3 směrnice, v zájmu zachování kontinuity právní úpravy se ovšem zároveň snaží co nejméně odchytil od základních pojmů vymezených ve stávající právní úpravě. Tím je odůvodněna například terminologická odlišnost, pokud jde o pojem „zdroj rizika“, vymezený v ustanovení § 2 písm. g), jež směrnice překládá z anglického originálu „hazard“ jako „nebezpečí“.

Pojem „hazard“ je při průmyslové činnosti vyhrazen pro označení původců nebezpečnosti, tj. vlastností nebo situací, kvůli nimž může při činnosti dojít ke škodám. Podle čl. 3 odst. 14 směrnice se „nebezpečím“ rozumí *inherentní vlastnosti nebezpečné látky nebo fyzické situace s možností vzniku poškození lidského zdraví nebo životního prostředí*. Nebezpečné mohou být vlastnosti chemické, fyzikálně-chemické, fyzikální a další. Fyzikální vlastnosti lze dále členit na mechanické, tepelné, magnetické, elektrické, akustické, optické atd. Tak se dospěje k mechanickým, tepelným, magnetickým, elektrickým, či akustickým nebezpečím – zdrojům rizika. Nebezpečí je zdrojem rizika, čímž není nic řečeno o druhu rizika a míře rizika, a proto nelze hovořit přímo o riziku, ale o zdroji rizika, jenž je spojen s jeho původem. Definice formulovaná v návrhu zákona respektuje pojmové znaky takto vymezeného „nebezpečí“. Použití termínu „zdroj rizika“ má své opodstatnění i s ohledem na terminologii používanou v oblasti managementu rizik v ČR.

V návrhu zákona jsou tak definovány především pojmy jako objekt, zařízení, provozovatel, nebezpečná látka a její umístění, které jsou zásadní pro určení povinností ukládaných podle tohoto zákona.

Klíčovým pojmem je v první řadě objekt, kterým se rozumí jakýkoliv prostor či soubor prostorů, užívaný právníkem nebo podnikající fyzickou osobou, v němž se nachází jedno či více zařízení, ve kterém probíhá výroba, zpracování, používání, přeprava či skladování některé z nebezpečných chemických látek nebo chemických směsí, které buď splňují kritéria stanovená v příloze č. 1 v tabulce I, nebo které jsou výslovně vyjmenované v tabulce II této přílohy, nebo ve kterém tyto nebezpečné látky mohou vzniknout v případě, kdy dojde k závažné havárii. V případě souboru prostorů tvořících objekt v užívání jedné právníkové nebo podnikající fyzické osoby se může jednat o oddělené ohraničené prostory v konkrétní ploše území, která není celá v užívání této právníkové nebo podnikající fyzické osoby. Předkladatel navázal na terminologii zakotvenou v právní úpravě systému prevence závažných havárií již od roku 1999 a povinnosti vyplývající z tohoto systému váže na užívání objektů, v nichž jsou vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi umístěny. Pojem užívání zde ovšem není chápán ve smyslu soukromoprávním, ale je použit s odkazem na pojmosloví stavebního zákona, analogicky k užívání stavby. Smyslem tak není omezovat trvání povinností stanovených zákonem o prevenci závažných havárií na časový úsek skutečného výkonu užívacího práva v soukromoprávním smyslu. Klíčovým aspektem zakládajícím působnost tohoto zákona je umístění vybraných nebezpečných chemických látek nebo směsí v objektu, tzn. objekt, v němž jsou vybrané nebezpečné chemické látky nebo směsi, musí být k tomuto způsobu užívání, resp. pro tento účel zkolaudován.

S takto vymezeným pojmem objekt souvisí dále pojem sousední objekt, kterým se rozumí objekt, který se nachází v blízkosti jiného objektu, v důsledku čehož se zvyšuje nebezpečí vzniku závažné havárii nebo závažnost jejích následků. Smyslem zavedení tohoto nového pojmu je identifikace těch objektů, u kterých se vzhledem k vzájemné blízkosti a případné interakce nebezpečných chemických látek a směsí v nich umístěných mohou kumulovat rizika s jejich užíváním spojená. Uvedenou definici tak nelze chápat restriktivně a sousedním objektem označovat pouze ten objekt, který s jiným objektem bezprostředně sousedí, nýbrž materiálně, a to jako jakýkoliv objekt, který se nachází v takové vzdálenosti od

jiného, která představuje zvýšené nebezpečí, pokud jde o vznik nebezpečné havárie nebo její následky.

V souvislosti s užíváním takto vymezeného objektu pak právnické či podnikající fyzické osobě, která tento objekt užívá, vznikají některé povinnosti, jako je zpracovat seznam nebezpečných látek, které se v objektu nacházejí nebo které v objektu mohou vzniknout v případě závažné havárie, a na základě tohoto seznamu určit, zda objekt splňuje podmínky pro zařazení do skupiny A nebo do skupiny B, nebo povinnosti týkající se hlášení vzniku závažné havárie.

Právnické a podnikající fyzické osoby, které užívají objekty ve smyslu zákona o prevenci závažných havárií, rozřazuje návrh zákona do dvou skupin – do skupiny provozovatelů a do skupiny uživatelů objektů.

Provozovatelem rozumí právnická nebo podnikající fyzická osoba užívající objekt, v němž je nebezpečná látka umístěna v určitém kvalifikovaném množství, které vyplývá z přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

Návrh zákona vymezuje kategorii provozovatele pomocí obratu „právnická nebo podnikající fyzická osoba“. Směrnice sice hovoří pouze o fyzických osobách (viz definice provozovatele v čl. 3 odst. 9), nicméně specifikuje jejich okruh tím, se jedná o fyzickou osobu, která „provozuje nebo řídí závod nebo zařízení“, nejedná se tedy o jakoukoliv fyzickou osobu, ale z logiky věci plyne, že jde o podnikatele. Návrh zákona tak ve srovnání se směrnicí nijak nezužuje okruh povinných subjektů. Zvolení obratu „podnikající fyzická osoba“ odpovídá povaze činností, jež jsou v objektech s umístěnými nebezpečnými látkami provozovány, s ohledem na množství, v nichž jsou v objektech tyto nebezpečné látky umístěny. V této souvislosti se předpokládá nutnost držení příslušné licence či jiného oprávnění k držení takových nebezpečných látek ve stanovených množstvích, stejně jako příslušné povolení k provozu činností, pro něž jsou nebezpečné látky v objektu umístěny. Nepřichází tedy v úvahu užívání objektu jakoukoliv fyzickou osobou (z „laické“ veřejnosti).

Na základě umístění nebezpečné látky v tomto kvalifikovaném množství ukládá tento zákon provozovateli, ve srovnání s uživatelem objektu, v němž je nebezpečná látka umístěna v množství, které tohoto kvalifikačního množství nedosahuje, povinnosti v daleko větším rozsahu. Provozovatel objektu je povinen navrhnout zařazení objektu podle množství nebezpečné látky umístěné v objektu do příslušné skupiny a od tohoto zařazení se pak odvíjí povinnost zpracovávat bezpečnostní dokumentaci, havarijní plány, sjednat pojištění odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku závažné havárie a další. Uživatelé objektu jsou ukládány povinnosti v podstatně omezeném rozsahu. Tyto povinnosti se týkají zpracování seznamu, vypracování protokolu o nezařazení, kterým uživatel objektu dokládá vůči orgánům státní správy, že množství nebezpečné látky umístěné v objektu nedosahuje limitů stanovených pro zařazení do příslušné skupiny, případně povinnosti hlášení v případě vzniku závažné havárie. Smyslem těchto povinností je především opatřit dostatek informací a získání přehledu o „nezařazených“ objektech, a to zejména pro účely kvalifikovaného zhodnocení rizika plynoucího z případné geografické blízkosti více objektů.

Dále jsou definovány závažná havárie, již výše uvedený pojem zdroj rizika a s ním související pojem riziko, kterým se rozumí pravděpodobnost vzniku nežádoucího specifického účinku, pod kterým si lze představit neřízenou interakci určité látky s konkrétními, např. makromolekulárními biologickými systémy.

Nad rámec definic zakotvených v článku 3 směrnice je v návaznosti na stávající právní úpravu obsaženou v zákoně č. 59/2006 Sb. provedeno vymezení některých dalších pojmů, jako je domino efekt, zóna havarijního plánování a scénář.

Na rozdíl od směrnice předkladatel upustil od zakotvení některých definic, které jsou výslovně provedeny v článku 3 směrnice. Tak nejsou v ustanovení § 2 definovány pojmy „závody s podlimitním množstvím“ a „závody s nadlimitním množstvím“, neboť tato kategorizace závodů, terminologií zákona objektů, je již ve stávající právní úpravě zakotvena v příslušných ustanoveních pojednávajících o zařazování objektů do „méně rizikové“ skupiny A, resp. do „rizikovější“ skupiny B. V zájmu zajištění kontinuity právní úpravy je proto tato kategorizace objektů nadále zachována v rámci zařazování objektů do příslušné skupiny, a to především na skutečnost, že o provozovatelem navrženém zařazení objektu do příslušné skupiny definitivně rozhoduje teprve krajský úřad.

Předkladatel se rovněž rozhodl upustit od výslovné kategorizace objektů z hlediska lhůt, ve kterých mají jejich provozovatelé plnit jednotlivé povinnosti ukládané novou právní úpravou, tak, jak to činí směrnice, když definuje pojmy „nový závod“, „stávající závod“ a „jiný závod“. V souladu se zvyklostmi právního řádu České republiky jsou lhůty stanovené pro splnění jednotlivých povinností ukládaných v souvislosti s nabytím účinnosti nové právní úpravy vymezeny v přechodných ustanoveních.

Předkladatel dále upustil od výslovné definice pojmů „veřejnost“ a „dotčená veřejnost“ a namísto toho určuje pro tento účel na příslušných místech zákona oprávněné subjekty. Tuto cestu zvolil předkladatel rovněž z toho důvodu, že pojmy „veřejnost“ a „dotčená veřejnost“ souvisejí zejména s ustanovením článku 15 směrnice, jež pojednává o „Projednání s veřejností a účasti veřejnosti na rozhodování“, a to zejména pokud jde plánování nových objektů ve vztahu k územnímu plánování a územnímu řízení. Jedná se tedy o situace, jež jsou v rámci právního řádu České republiky řešeny v režimu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, resp. v režimu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na charakter objektů spadajících do působnosti zákona o prevenci závažných havárií, které budou vždy posuzovány z hlediska jejich vlivů na životní prostředí, resp. vždy budou minimálně podrobeny zjišťovacímu řízení ve smyslu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, předkladatel považuje tato ustanovení, společně s článkem 15 směrnice, za již transponovaná v uvedených právních předpisech.

Vynechána byla rovněž výslovná definice kontroly, která je zčásti promítnuta do vymezení předmětu a rozsahu kontroly prováděné podle tohoto zákona v ustanoveních § 39 odst. 3 a 4, v dalším je pak tato v právním řádu České republiky pro účely čl. 3 odst. 19 směrnice dostatečným způsobem promítnuta v obecných ustanoveních zákona

č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), a to zejména vymezením působnosti kontrolního řádu v ustanovení § 1 odst. 2, vymezením kontroly v ustanovení § 2 a vymezením oprávnění kontrolujících v ustanoveních § 7 a 8.

K § 3

Ustanovení § 3 ukládá základní povinnost všech provozovatelů a uživatelů objektů, v nichž je některá z vybraných nebezpečných chemických látek či směsí umístěna (tedy bez ohledu na množství, v němž je nebezpečná látka v objektu přítomna), a totiž přijmout veškerá opatření nezbytná k tomu, aby závažná havárie nevznikla nebo aby v případě, že k takové závažné havárii již došlo, byly její dopady co možná nejmírnější. Jde o promítnutí jedné ze základních zásad společné všem právním předpisům přijímaným v oblasti ochrany životního prostředí, a totiž zásady prevence, resp. zásady předběžné opatrnosti, v souladu se kterými jsou právnické a podnikající fyzické osoby, které užívají objekty, v nichž jsou nebezpečné látky umístěny, povinny počínat si tak, aby se vzniku závažné havárie vyvarovaly, aby v důsledku jejich činnosti nevznikaly nepříznivé vlivy na lidské zdraví a životní prostředí, resp. aby tyto vlivy byly co možná nejmenší, a aby v případě, kdy vznik závažné havárie hrozí, bylo toto riziko pokud možno odvráceno, případně, pokud již vznik závažné havárie odvrátit nelze, aby byla přijata taková opatření, která její dopady co možná nejvíce zmírní.

Ustanovení § 3 pak, v návaznosti na obecnou povinnost přijmout veškerá opatření nezbytná k předcházení vzniku závažných havárií a omezování jejich dopadů, stanoví konkrétní povinnosti provozovatelů a uživatelů objektů, v nichž je umístěna některá nebezpečná látka.

Provozovatelé a uživatelé objektů jsou v první řadě povinny vypracovat seznam všech nebezpečných látek, které jsou v objektu umístěny nebo které se v objektu mohou nahromadit v případě závažné havárie, s uvedením jejich druhu, klasifikace, množství a fyzikální formy. Jedná se o první krok, od něž se odvíjejí další povinnosti uložené tímto zákonem. Na základě tohoto seznamu a jeho porovnání s příslušnými množstvími nebezpečných látek stanovenými v tabulkách I a II přílohy č. 1 k tomuto zákonu právnická nebo podnikající fyzická osoba zjistí, zda je dosaženo kvalifikační množství nebezpečné látky požadované pro zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B a zda tedy právnická nebo podnikající fyzická osoba, která užívá nebo bude užívat objekt, nabude postavení provozovatele s tím spojenými povinnostmi, nebo tohoto kvalifikačního množství dosaženo není a ona zůstane „pouze“ uživatelem objektu.

Povinnost navrhnout zařazení objektu do příslušné skupiny však může vyplynout i v případě, že žádná nebezpečná látka není v objektu umístěna v kvalifikačním množství rozhodném pro zařazení do skupiny A nebo do skupiny B, ale tohoto množství je dosaženo na základě součtu poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu. Součet těchto poměrných množství se provádí podle vzorce, který je popsán v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

K § 4

V případě, kdy množství nebezpečné látky umístěné v objektu nedosahuje, a to ani po provedení součtu poměrných množství nebezpečných látek umístěných v objektu, kvalifikačního množství stanoveného pro zařazení do méně rizikové skupiny A, ukládá se uživateli takového objektu povinnost vypracovat protokol o nezařazení. V protokolu o nezařazení uživatel objektu zaznamená, že v jím užívaném objektu nejsou umístěny nebezpečné látky v množství, které by odůvodňovalo zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B, a učiní prohlášení o nezařazení. Součástí protokolu je rovněž seznam.

Nově se uživatelům objektu ukládá povinnost reagovat na významné změny v množství nebezpečných látek umístěných v objektu, a to aktualizací protokolu o nezařazení. Jako hranice, jejíž dosažení povinnost aktualizace protokolu o nezařazení zakládá, byla zvolena hodnota 10 % dosavadního množství nebezpečné látky umístěného v objektu tak, jak je tomu také v dalších případech (např. aktualizace bezpečnostní dokumentace). Změna množství nebezpečné látky o 10 % dosavadního množství je pokládána za natolik podstatnou, že odůvodňuje aktualizaci příslušných dokumentů, také v metodikách vydávaných Generálním ředitelstvím Evropské komise.

Protokol o nezařazení je uživatel objektu povinen uchovat pro účely kontrol a v případě, že množství nebezpečné látky umístěné v objektu dosahuje stanovené hranice 2 % z kvalifikačního množství rozhodného pro zařazení objektu do skupiny A, je rovněž povinen tento protokol předložit příslušnému krajskému úřadu, který je oprávněn tento protokol posoudit, a případně zahájit řízení o zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B, zjistí-li okolnosti, které takový postup odůvodňují (viz ustanovení § 6 odst. 2). Protokoly o nezařazení slouží krajskému úřadu rovněž jako podklad pro posouzení rizika domino efektu, tedy zvýšení rizika vzniku závažné havárie či jejích následků v důsledku vzájemné blízkosti jednotlivých objektů, případně pro poskytování dodatečných informací provozovatelům o bezprostředním okolí jimi užívaných objektů a sousedních objektech ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2.

K § 5

Ustanovení § 5 stanoví podmínky pro zařazení objektů podle množství umístěných nebezpečných látek do příslušných skupin, do skupiny A s nižším množstvím, resp. do skupiny B s vyšším množstvím umístěných nebezpečných látek, a to v souladu s kategorizací závodů na podlimitní a nadlimitní ve smyslu článku 3 odstavců 1) a 2) směrnice.

Provozovatel navrhne zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B na základě porovnání seznamu nebezpečných látek umístěných v jím užívaném objektu zpracovaného v souladu s ustanovením § 3 odst. 2 písm. a) s kvalifikačními množstvími stanovenými v tabulkách I a II uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, resp. na základě výsledku součtu poměrných množství nebezpečných látek umístěných v jím užívaném objektu provedeného podle vzorce popsáného v příloze č. 1 k tomuto zákonu na základě ustanovení § 3 odst. 2 písm. b).

Tabulka I uvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu uvádí kategorie nebezpečných látek, jejichž umístění v objektu určuje působnost tohoto zákona a jím ukládaných povinností ve

vztahu k jednotlivým objektům. Pro každou kategorii nebezpečných látek jsou ve sloupcích 2 a 3 stanovena kvalifikační množství rozhodná pro zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B.

Tabulka II uvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu uvádí jmenovitě vybrané nebezpečné látky a rovněž jejich kvalifikační množství, která jsou rozhodná pro zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B.

Určení zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B se odvíjí od množství nebezpečné látky umístěné v tomto objektu. V případě, kdy množství nebezpečné látky umístěné v objektu dosahuje množství stanoveného v sloupci 2 tabulky I nebo II uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, ale zároveň nedosahuje množství stanoveného v sloupci 3, provozovatel navrhne zařazení objektu do skupiny A. V případě, kdy množství nebezpečné látky umístěné v objektu dosahuje množství stanoveného v sloupci 3 tabulky I nebo II uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, provozovatel navrhne zařazení objektu do skupiny B.

Zjištění, že právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba nemá ve svém objektu množství nebezpečných látek odpovídající klasifikačnímu množství pro zařazení do skupiny A nebo B, a to ani podle seznamu kategorií nebezpečných látek uvedených v tabulce I, ani podle seznamu jmenovitě vybraných nebezpečných látek uvedených v tabulce II přílohy č. 1 k tomuto zákonu, ještě neznamená, že objekt do některé ze skupin nepřísluší. Pokud není překročeno kvalifikační množství nebezpečných látek přímo, ale v objektu je umístěno více nebezpečných látek, je nutno sečíst jejich poměrná množství.

U některých skupin nebezpečných látek, které mají obdobné nebezpečné vlastnosti, se pro účely zařazení do skupiny A nebo B sčítají jejich poměrná množství. Pro účely zařazení objektu do skupiny A nebo B se používá sčítání všech poměrných množství podle vzorce uvedeného v příloze č. 1 zákona. Ve druhém kroku procesu zařazování objektů do skupin se vzorec pro sčítání poměrných množství uplatní nejprve pro nebezpečné látky uvedené ve sloupci 2 tabulky I nebo II v příloze č. 1 zákona (kvalifikační množství pro skupinu A). Pokud je hodnota výsledného ukazatele vyjadřující součet poměrů menší než 1, další ustanovení zákona se na objekt nevztahují. Pokud je při použití kvalifikačních množství z prvního sloupce výsledná hodnota rovna nebo větší než 1, je objekt zařazen do skupiny A. Ve třetím kroku procesu zařazování objektů do skupin je nutno opakovat výpočet pro sčítání poměrných množství pro nebezpečné látky uvedené ve sloupci 3 tabulky I nebo II v příloze č. 1 zákona (kvalifikační množství pro skupinu B). Pokud je hodnota výsledného ukazatele vyjadřující součet poměrů menší než 1, zůstává objekt zařazen ve skupině A. Pokud je při použití kvalifikačních množství z prvního sloupce výsledná hodnota rovna nebo větší než 1, je objekt zařazen do skupiny B.

Pro správnou klasifikaci látek umístěných v objektu je v některých případech nutno prověřit třikrát, zdali součet jejich poměrných množství není roven nebo větší než 1. Kombinace nebezpečných vlastností nebezpečných látek umístěných v objektu, jejichž poměry se společně sčítají, jsou uvedeny v příloze č. 1 zákona. Zařazení objektu do skupiny A nebo B se provede v případě, že alespoň jeden ze součtů je roven nebo větší než 1. Výsledky jednotlivých součtů se již dále spolu nesčítají.

Provozovatelům se ukládá povinnost navrhnout zařazení objektu do příslušné skupiny podle množství nebezpečné látky umístěné v objektu a tento návrh na zařazení předložit krajskému úřadu. Odstavec 4 stanoví obsahové náležitosti návrhu na zařazení, jeho vzor je uveden v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

K § 6

Ustanovení § 6 stanoví působnost krajského úřadu při zařazování objektů do skupiny A nebo do skupiny B. Krajský úřad posuzuje návrh na zařazení objektu předložený provozovatelem z hlediska jeho souladu s podmínkami pro zařazení stanovenými v ustanovení § 5 odst. 1 a 2. Krajský úřad rozhodne o zařazení objektu do příslušné skupiny ve správním řízení.

V návaznosti na povinnost uživatelů objektů, v nichž nebezpečná látka není umístěna ani v množství požadovaném pro zařazení do skupiny A, ale dosahuje aspoň 2 % tohoto množství, předkládat krajskému úřadu protokol o nezařazení se upravuje pravomoc krajského úřadu posoudit, stejně jako návrh na zařazení, také takový protokol a zahájit řízení o zařazení objektu do příslušné skupiny v případě, kdy krajský úřad zjistí skutečnosti, které takový postup odůvodňují.

Rozhodnutí krajského úřadu o zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B je zásadní pro určení dalších povinností provozovatele, neboť od tohoto zařazení se odvíjí rozsah, v jakém je provozovatel povinen zpracovávat bezpečnostní dokumentaci, resp. povinnost zpracovávat havarijní plány.

V rozhodnutí o zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B krajský úřad rovněž stanoví počet technických nosičů dat, na kterých provozovatel bude povinen předložit návrh příslušné bezpečnostní dokumentace pro účely jeho schvalování, společně s jeho výtiskem. Přitom krajský úřad přihlíží zejména k počtu dotčených orgánů a k počtu dotčených obcí, které se k návrhu bezpečnostní dokumentace budou vyjadřovat.

K § 7

Ustanovení § 7 upravuje postup krajského úřadu v případě, kdy zjistí, že pravděpodobnost vzniku závažné havárie nebo její dopady by se mohly zvýšit v důsledku vzájemné blízkosti jednotlivých objektů (domino efektu). Krajský úřad je při zařazování objektů do příslušných skupin povinen zohledňovat umístění jednotlivých objektů ve vztahu k jiným, sousedním objektům a posuzovat možnost vzájemného působení nebezpečných látek umístěných v těchto objektech v případech, kdy dojde ke ztrátě kontroly nad činnostmi souvisejícími s užíváním těchto objektů. Za tímto účelem je povinen nejen posuzovat informace, které od provozovatelů a uživatelů objektů obdržel v předložených návrzích na zařazení a protokolech o nezařazení, ale je rovněž povinen zohledňovat informace, které získá v rámci kontrol prováděných v jednotlivých objektech, a rovněž je oprávněn si od provozovatelů a uživatelů objektů vyžádat další informace potřebné k tomu, aby riziko domino efektu mohl náležitě vyhodnotit.

Na základě všech takto získaných a obdržených informací krajský úřad určí objekty, u kterých riziko domino efektu existuje. Takto určené objekty je krajský úřad oprávněn zařadit do skupiny A nebo do skupiny B odchýlně od návrhu na zařazení předloženého provozovatelem, resp. zařadit do skupiny A nebo do skupiny B také objekty, ohledně kterých jejich uživatel předložil krajskému úřadu protokol o nezařazení.

Krajský úřad poskytne provozovatelům objektů, u nichž bylo identifikováno riziko domino efektu, informace, kterými disponuje ohledně jejich bezprostředního okolí nebo sousedních objektů. Bezprostřednost okolí je vymezena takovými faktory, které změnou svých požadavků bezprostředně a přímo působí na objekt a jeho „chování“.

Určení objektů, u nichž existuje riziko domino efektu, s sebou pro jejich provozovatele přináší další povinnosti, a to zejména ve vztahu k vzájemnému informování za účelem zajištění náležitého řízení rizika v těchto objektech nebo ve vztahu ke spolupráci při informování veřejnosti o rizicích spojených s činnostmi prováděnými v souvislosti s užíváním takto určených objektů. Přitom pojmem „řízení rizik“ je míněn proces rozhodování pro zvládnutí a/nebo snížení rizika, realizace rozhodnutí, jeho prosazení a opakované hodnocení s použitím výsledků posuzování rizika jako vstupních údajů.

Informace získané od dalších provozovatelů objektů, u nichž bylo určeno riziko domino efektu, a rovněž informace poskytnuté o bezprostředním okolí objektu a sousedních objektech krajským úřadem je provozovatel povinen zohlednit při plnění navazujících povinností ukládaných mu tímto zákonem, zejména při zpracovávání bezpečnostní dokumentace a zpracování havarijních plánů.

K § 8

Ustanovení § 8 upravuje postup provozovatele v případech, kdy dochází k zásadním změnám podmínek v užívání objektu, a to k takovým změnám, které mohou mít vliv na stávající zařazení objektu.

V případech, kdy dochází ke změně v druhu či množství nebezpečné látky, která je v objektu umístěna, a to v takovém rozsahu, který působí změnu podmínek pro zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B, je provozovatel povinen předložit krajskému úřadu návrh na změnu zařazení objektu, přitom pro obsahové náležitosti takového návrhu platí požadavky na obsah návrhu na zařazení obdobně.

V případech, kdy ukončuje činnost v objektu, nebo v případech, kdy dochází k takovému snížení množství nebezpečné látky umístěné v objektu, po kterém objekt nesplňuje podmínky pro zařazení ani do mírnější skupiny A, provozovatel podává krajskému úřadu návrh na vyřazení.

Krajský úřad posoudí návrh na změnu zařazení či vyřazení objektu obdobně, jako to činí u návrhů na zařazení, a na jeho základě rozhodne o zařazení objektu do příslušné skupiny, resp. jeho vyřazení. Takové rozhodnutí krajského úřadu může mít význam také pro jiné provozovatele, a to zejména s ohledem na riziko domino efektu, resp. jeho odpadnutí.

Provozovatel je povinen podat návrh na změnu zařazení či vyřazení objektu do 1 měsíce ode dne, kdy nastala některá ze skutečností takový návrh odůvodňujících. Nově, ve srovnání se stávající právní úpravou, se ovšem provozovatelům ukládá povinnost informovat příslušný krajský úřad o chystaných změnách, které působí změnu v zařazení objektu, již před jejich provedením tak, jak to požaduje článek 11 směrnice.

K § 9

Ustanovení § 9 ukládá provozovatelům objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B povinnost provést posouzení rizik závažné havárie jako podklad pro následné vypracování příslušné bezpečnostní dokumentace.

Při posuzování rizik závažné havárie je provozovatel povinen posoudit klasifikaci a vlastnosti nebezpečných látek umístěných v objektu a identifikovat rizika spojená s těmito nebezpečnými látkami a s činnostmi prováděnými v souvislosti s užíváním objektu, tato rizika zhodnotit a na základě tohoto zhodnocení odhadnout a popsat vývoj mimořádných situací, které v objektu mohou nastat a které mohou vyústit ve vznik závažné havárie (určit možné scénáře událostí). Provozovatel je dále povinen učinit odhad pravděpodobnosti, s jakou mohou jednotlivé scénáře nastat. Na základě identifikovaných rizik, jejich zhodnocení a určení možných scénářů pak provozovatel stanoví míru rizika vzniku závažné havárie v jím užívaném objektu a vyhodnotí přijatelnost tohoto rizika.

Posouzení rizik závažné havárie slouží provozovateli jako vodítko pro určení bezpečnostních opatření, která je zapotřebí přijmout k tomu, aby míra rizika vzniku závažné havárie byla přijatelná.

Při provádění posouzení rizik závažné havárie je provozovatel rovněž povinen přihlédnout ke skutečnosti, zda se jedná o objekt, u něhož bylo určeno riziko domino efektu, a na základě tohoto určení k informacím, které získal o bezprostředním okolí objektu a o sousedních závodech od krajského úřadu, a rovněž k informacím, které získal od ostatních takto určených objektů v rámci jejich vzájemného informování v souladu s ustanovením § 7.

Podrobné vymezení rozsahu posouzení rizik, jež jsou povinni zpracovat provozovatelé objektů zařazených do skupiny A, a rozsahu posouzení rizik, jež jsou povinni zpracovat provozovatelé objektů zařazených do skupiny B, bude provedeno v připravovaném prováděcím právním předpise.

K § 10 a 11

Ustanovení § 10 a 11 upravují bezpečnostní program prevence závažných havárií (dále jen „bezpečnostní program“) jako formu bezpečnostní dokumentace, kterou zpracovává provozovatel pro objekt zařazený do skupiny A.

Ustanovení § 10 stanoví základní požadavky kladené na bezpečnostní program, které jsou dále specifikovány s ohledem na jejich technický charakter v prováděcím právním předpise. Bezpečnostní program zpracovává provozovatel objektu zařazeného do skupiny A na základě posouzení rizik závažné havárie provedeného podle ustanovení § 9, které tvoří

jeho součástí. Prostřednictvím bezpečnostního programu provozovatel prokazuje, že přijal systémová opatření k zabránění vzniku závažné havárie, popř. omezení jejích dopadů.

Bezpečnostní program představuje dokument, ve kterém provozovatel vytyčí základní cíle a zásady prevence závažné havárie a stanoví strukturu a systém řízení bezpečnosti, které k dosažení těchto cílů povedou. Základní cíle a zásady prevence závažných havárií musejí odpovídat povaze rizik identifikovaných v rámci posouzení rizik závažné havárie a musejí popisovat základní opatření, která zajistí náležitou úroveň prevence závažných havárií. Systém řízení bezpečnosti pak musí stanovit takovou organizační strukturu a postupy, které povedou k naplnění vytyčených cílů v oblasti prevence závažných havárií.

Zákon dává provozovateli možnost využít při zpracování bezpečnostního programu dokumenty, které je povinen zpracovávat pro účely plnění svých povinností uložených jinými právními předpisy (půjde zejména o právní předpisy v oblasti bezpečnosti práce, požární ochrany a ochrany vody či ovzduší), nebo části těchto dokumentů, ovšem pouze za předpokladu, že tyto dokumenty svým obsahem naplňují požadavky tohoto zákona nebo jsou těmto požadavkům uzpůsobeny.

V návaznosti na možnost zařazení objektu do skupiny A rozhodnutím krajského úřadu učiněným v důsledku existujícího rizika domino efektu podle ustanovení § 7 se upravuje povinnost provozovatele zahrnout do bezpečnostního programu také taková preventivní bezpečnostní opatření, která toto riziko minimalizují.

Návrh bezpečnostního programu podléhá schválení krajským úřadem, přičemž postup krajského úřadu při tomto schvalování je pak upraven společně pro všechny typy bezpečnostní dokumentace předkládané na základě tohoto zákona v ustanovení § 16 a následujících.

Ustanovení § 11 klade nový požadavek na pravidelný přezkum bezpečnostního programu. Provozovatel je povinen zajistit, aby bezpečnostní program, resp. v něm stanovené zásady prevence závažných havárií a struktura a systém řízení bezpečnosti, odpovídaly skutečnému stavu v objektu. Za tímto účelem je povinen v pravidelných časových intervalech, ne delších než pětiletých, bezpečnostní program přezkoumávat a prověřit tak, že v něm stanovené zásady a postupy zajišťují náležitou úroveň ochrany před vznikem závažné havárie. K prokázání toho, že provozovatel přezkum bezpečnostního programu provedl, učiní o tom záznam, tento záznam uschová pro účely kontroly a jeho stejnopis zašle krajskému úřadu. V případě, kdy na základě provedeného přezkumu bezpečnostního programu vyplyne potřeba jeho aktualizace, je provozovatel povinen ji zajistit a, stejně jako samotný bezpečnostní program, tuto aktualizaci předložit ke schválení krajskému úřadu.

K § 12

Ustanovení § 12 upravuje bezpečnostní zprávu jako formu bezpečnostní dokumentace, kterou provozovatel zpracovává pro objekt zařazený do skupiny B. Stejně jako je tomu v případě bezpečnostního programu zpracovávaného pro objekty zařazené do skupiny A, také bezpečnostní zpráva představuje dokument, kterým provozovatel prokazuje, že přijal všechna

opatření nezbytná k náležitému zajištění systému prevence závažných havárií a jejich negativních dopadů, oproti bezpečnostnímu programu ovšem bezpečnostní zpráva dále prokazuje, že byly přijaty zásady havarijního plánování, které po provozovateli objektů zařazených do skupiny A s ohledem na nižší míru rizika spojeného s činnostmi prováděnými v souvislosti s jejich užíváním požadovány nejsou.

Ustanovení § 12 uvádí základní obsahové požadavky, které jsou na bezpečnostní zprávu kladeny a které jsou dále rozvinuty v prováděcím právním předpise. Rovněž bezpečnostní zpráva, stejně jako bezpečnostní program, musí být zpracována s ohledem na výsledky posouzení rizik závažné havárie provedených v souladu s ustanovením § 9, které je rovněž její součástí. Ve srovnání s bezpečnostním programem jsou na bezpečnostní zprávu, pokud jde o její obsah, ovšem kladeny vyšší nároky, a to především na její popisné, informační a datové části, které musí zahrnovat podrobný technický popis objektu a v něm umístěných zařízení, nebo podrobné informace o technologiích a provozních činnostech prováděných v souvislosti s užíváním objektu. Dále je pak provozovatel při zpracovávání bezpečnostní zprávy povinen náležitě zohlednit, v jaké lokalitě je objekt umístěn, a do dokumentu zahrnout podrobný popis okolí objektu, včetně informací o veřejné infrastruktuře nebo složkách životního prostředí v této oblasti nebo informací o meteorologických a hydrologických podmínkách v okolí objektu. Bezpečnostní zpráva dále musí zahrnovat podrobný popis bezpečnostních opatření přijímaných provozovatelem k zabránění vzniku závažné havárie, případně k omezení jejích dopadů, které musejí odpovídat rizikům identifikovaným na základě výsledků posouzení rizik závažné havárie.

Stejně jako v případě bezpečnostního programu, také pro účely zpracování bezpečnostní zprávy může provozovatel využít dokumenty zpracovávané na základě jiných právních předpisů či jejich částí, pokud tyto budou odpovídat požadavkům kladeným tímto zákonem nebo upraveny tak, aby těmto požadavkům vyhovovaly.

Návrh bezpečnostní zprávy provozovatel předkládá krajskému úřadu ke schválení, postup krajského úřadu je stanoven v dalších ustanoveních (§ 16 a následující).

K § 13

Ustanovení § 13 ukládá provozovatelům objektů zařazených do skupiny B povinnost zajistit posouzení bezpečnostní zprávy, jehož cílem je zjištění, zda bezpečnostní zpráva odpovídá skutečnému stavu a zda není potřeba ji aktualizovat. Posouzení bezpečnostní zprávy je provozovatel povinen zajistit vždy, pokud jeho potřeba vyvstane v souvislosti s dosaženým pokrokem v oblasti bezpečnosti, analýzy havárií, nehod nebo skoronehod, nebo hodnocení nebezpečí. Ve výčtu případů, kdy je provozovatel povinen zajistit posouzení bezpečnostní zprávy, je zahrnuta rovněž situace označovaná jako skoronehoda. Tímto pojmem je označována jakákoliv náhlá, neplánovaná nežádoucí událost, při které sice nedošlo k žádnému zranění osob ani materiálním škodám, to však díky zmírňujícím účinkům bezpečnostních systémů nebo postupů. Nebýt jich, taková událost se mohla stát nehodou (incidentem) nebo havárií a ohrozit lidské životy a zdraví, životní prostředí nebo způsobit škody na majetku. Hlášení a vyšetřování skoronehod je jedním z nástrojů vyhledávání rizik, která byla

přehlédnuta nebo jejichž kontrola se ukázala být nedostatečná, a umožňuje identifikovat a eliminovat rizika před tím, než způsobí vážnější incident s nevratnými následky.

Podnět k provedení posouzení bezpečnostní zprávy může učinit rovněž krajský úřad v případě, kdy tak provozovatel neučiní dobrovolně. V případech, kdy nenastane aktuální potřeba posouzení bezpečnostní zprávy z důvodu dosaženého pokroku, provádí se posouzení bezpečnostní zprávy v pravidelných intervalech, ne delších než pětiletých.

O provedeném posouzení bezpečnostní zprávy vypracuje provozovatel zprávu, jejíž náležitosti stanoví prováděcí právní předpis. Ve zprávě o posouzení bezpečnostní zprávy provozovatel shrne veškeré změny, které v mezičase v objektu nastaly a které se týkají systému řízení bezpečnosti, technologií či provozních činností prováděných v souvislosti s užíváním objektu nebo bezpečnostních opatření přijímaných k zabránění vzniku závažné havárie a k omezení jejích dopadů, nebo změny, které nastaly v okolí objektu. Ve zprávě o posouzení bezpečnostní zprávy provozovatel rovněž reaguje na mimořádné situace, které se v objektu udály a které by potenciálně mohly vést ke vzniku závažné havárie. Provozovatel ve zprávě o posouzení bezpečnostní zprávy zhodnotí, jak nastalé změny ovlivňují bezpečnost užívání objektu, a rovněž vyhodnotí, zda tyto změny vyvolávají potřebu provést aktualizaci bezpečnostní zprávy.

Návrh zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy, stejně jako samotná bezpečnostní zpráva, podléhá schválení krajským úřadem.

K § 14

Ustanovení § 14 pojednává o přizpůsobení bezpečnostní dokumentace změnám nastalým v objektu provozovatele.

Ustanovení § 14 odst. 1 upravuje situaci, kdy dochází ke změně zařazení objektu a z toho důvodu je nutné této skutečnosti přizpůsobit příslušnou bezpečnostní dokumentaci. Návrh bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy v těchto případech je provozovatel povinen krajskému úřadu předložit v obecných lhůtách stanovených pro jejich předložení.

Ustanovení § 14 odst. 2 a 3 pak upravují provádění aktualizace bezpečnostního programu zpracovaného pro objekty zařazené do skupiny A, resp. bezpečnostní zprávy zpracované pro objekty zařazené do skupiny B. Účelem tohoto ustanovení je vést provozovatele k tomu, aby jimi zpracovávaná bezpečnostní dokumentace korespondovala s reálným stavem v objektu. Z toho důvodu nastavuje mechanismus, který má zajistit, že provozovatelé, v reakci na změny nastalé v objektu, náležitě upraví obsah příslušné bezpečnostní dokumentace a budou tak moci garantovat, že bezpečnostní opatření v této dokumentaci popsaná a na jejím základě přijímaná skutečně zajišťují náležitou úroveň ochrany před vznikem závažné havárie a jejími negativními dopady.

Ustanovení § 14 proto vymezuje v zásadě dvě situace, kdy jsou provozovatelé povinni aktualizace příslušné bezpečnostní dokumentace zajistit.

Prvním případem, kdy provozovateli vzniká povinnost zajistit aktualizaci bezpečnostního programu, resp. bezpečnostní zprávy je situace, kdy v objektu dochází ke změnám, které ovlivňují podmínky bezpečnosti užívání objektu. Tyto změny vymezuje odstavec 2 jako změny v druhu nebo množství nebezpečné látky v rozsahu překračujícím 10 % stávajícího množství nebezpečné látky umístěné v objektu a vedoucí ke změně bezpečnosti užívání objektu, změny technologie, v níž je nebezpečná látka používána, a organizační změny za předpokladu, že tyto změny působí změny v bezpečnosti užívání objektu, které je zapotřebí do příslušné bezpečnostní dokumentace promítnout. V těchto případech je provozovatel povinen zajistit aktualizaci bezpečnostní dokumentace a tuto aktualizaci předložit krajskému úřadu ke schválení.

Druhý případ aktualizace bezpečnostní dokumentace dopadá již pouze na bezpečnostní zprávu a jedná se o situaci, kdy potřeba provést aktualizaci bezpečnostní zprávy vyvstane na základě jejího posouzení provedeného za podmínek stanovených v ustanovení § 13. Rovněž v tomto případě je provozovatel povinen zajistit aktualizaci a tuto aktualizaci předložit krajskému úřadu ke schválení.

K § 15

Ustanovení § 15 stanoví povinnosti navazující na zpracování a schválení bezpečnostního programu, resp. bezpečnostní zprávy. Provozovatelé objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B jsou povinni, v zájmu zabránění vzniku závažné havárie, popř. zmírnění jejích dopadů, postupovat podle bezpečnostního programu, resp. bezpečnostní zprávy, tzn. při provádění činností souvisejících s užíváním objektu postupovat v souladu se stanovenými zásadami prevence závažné havárie a podle stanovených postupů řízení bezpečnosti. Ke splnění tohoto požadavku jsou rovněž povinni zajistit, aby s bezpečnostním programem, resp. s bezpečnostní zprávou byli seznámeni jeho zaměstnanci a rovněž ostatní fyzické osoby, které se v jím užívaném objektu s jeho vědomím zdržují.

K § 16 až 20

Ustanovení § 16 až 20 upravují společně postup při projednávání a schvalování návrhů bezpečnostního programu, resp. bezpečnostní zprávy, jejich aktualizace a zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy (dále souhrnně označovány jako „návrh bezpečnostní dokumentace“). Projednávání a schvalování návrhu bezpečnostní dokumentace je, stejně jako podle stávající právní úpravy, svěřeno do působnosti krajských úřadů, které o tomto schvalování vedou správní řízení.

K § 16

Ustanovení § 16 upravuje postup krajského úřadu poté, co od provozovatele obdrží ke schválení návrh bezpečnostní dokumentace. Krajský úřad po obdržení návrhu bezpečnostní dokumentace neprodleně rozešle tento návrh stanoveným subjektům za účelem opatření si podkladů pro své rozhodnutí, zda návrh bezpečnostní dokumentace schválí. Krajský úřad zašle návrh bezpečnostní dokumentace jednak dotčeným orgánům a dotčeným obcím, přičemž dotčenými orgány při projednávání a schvalování návrhu bezpečnostní dokumentace

jsou především správní úřady na úseku požární ochrany, bezpečnosti práce, ochrany veřejného zdraví, případně orgány státní báňské správy. Dotčené orgány a dotčené obce podávají krajskému úřadu k návrhu bezpečnostní dokumentace svá vyjádření, dotčené obce navíc zajišťují zpřístupnění návrhu bezpečnostní dokumentace veřejnosti, která k návrhu bezpečnostní dokumentace rovněž může uplatnit své připomínky. Vedle toho krajský úřad zajistí zpracování posudku návrhu bezpečnostní dokumentace.

K § 17

Ustanovení § 17 pojednává o vyjádření dotčených orgánů, dotčených obcí a připomínkách veřejnosti k návrhu bezpečnostní dokumentace jakožto podkladu pro rozhodnutí krajského úřadu o schválení tohoto návrhu.

Stanoví se lhůta, ve které se dotčeným orgánům ukládá zaslat krajskému úřadu své vyjádření k návrhu bezpečnostní dokumentace, resp. stanoví se fikce jejich souhlasu v případě, kdy krajský úřad jejich vyjádření ve stanovené lhůtě neobdrží.

Dále se upravuje role dotčených obcí při projednávání návrhu bezpečnostní dokumentace, přičemž dotčené obce hrají v procesu projednávání návrhu bezpečnostní dokumentace dvojí úlohu. Jednak jsou samy v postavení dotčených subjektů a mají právo vyjádřit se k návrhu bezpečnostní dokumentace, jednak zprostředkovávají účast veřejnosti při projednávání tohoto návrhu bezpečnostní dokumentace. Dotčené obce zajišťují možnost veřejnosti vyjádřit se k návrhu bezpečnostní dokumentace tím, že jí umožní do návrhu nahlížet, činit si výpisy, opisy či kopie. Dotčená obec je povinna do 15 dnů ode dne, kdy návrh bezpečnostní dokumentace od krajského úřadu obdrží, oznámit na své úřední desce a vedle toho způsobem v místě obvyklým (oznámením místním rozhlasem, vyvěšením na internetu, ...), kdy a kde lze do návrhu bezpečnostní dokumentace nahlížet. Nahlížení do návrhu bezpečnostní dokumentace musí být veřejnosti umožněno po dobu 30 dnů, během kterých může každý k návrhu bezpečnostní dokumentace písemně uplatnit své připomínky. Vyjádření veřejnosti pak dotčená obec zašle spolu se svým vlastním vyjádřením krajskému úřadu do 15 dnů. Pokud ve stanovené lhůtě krajský úřad od dotčené obce neobdrží tato vyjádření, opět nastupuje fikce jejich souhlasu.

Pokud jde o umožnění veřejnosti nahlížet do návrhu bezpečnostní dokumentace, dává zákon krajskému úřadu možnost odepřít veřejnosti po projednání s provozovatelem nahlédnout do návrhu bezpečnostní dokumentace nebo jeho části, a to především z důvodu zajištění ochrany obchodního tajemství nebo utajovaných či zvláštních skutečností. Pro účely vymezení těchto důvodů zákon odkazuje na zákon o právu na informace o životním prostředí, který v ustanovení § 8 stanoví důvody, pro které může být odepřeno zpřístupnění určité informace. Vymezení důvodů, pro které mohou být z návrhu bezpečnostní dokumentace vyňaty některé informace, takovým odkazem bylo zvoleno z toho důvodu, že příslušné ustanovení zákona o právu na informace o životním prostředí provádí transpozici článku 4 směrnice 2003/4/ES, kterého se v této otázce dovolává směrnice 2012/18/EU. K takto vymezeným důvodům se pak doplňuje také možnost vypustit z návrhu bezpečnostní dokumentace určité informace v zájmu zajištění bezpečnosti státu.

K § 18 a 19

Ustanovení § 18 až 20 představují novou právní úpravu, jejímž obsahem je posudek návrhu bezpečnostní dokumentace. Těmito ustanoveními se zavádí povinnost krajského úřadu předložit návrh bezpečnostní dokumentace vedle dotčených orgánů a dotčených obcí také pověřené právnické osobě, která k tomuto návrhu zpracuje posudek. Posudek návrhu bezpečnostní dokumentace plní funkci podkladu pro vydání rozhodnutí krajského úřadu o schválení či neschválení bezpečnostní dokumentace a nahrazuje dosavadní vyjádření Ministerstva životního prostředí. Úloha Ministerstva životního prostředí při projednávání návrhu bezpečnostní dokumentace tak bude vyloučena, což je žádoucí s ohledem na skutečnost, že ministerstvo plní úlohu odvolacího orgánu ve vztahu k rozhodnutím krajského úřadu o schválení či neschválení tohoto návrhu.

Zpracování posudku návrhu bezpečnostní dokumentace bude na základě pověření Ministerstvem životního prostředí zajišťovat Výzkumný ústav bezpečnosti práce, v. v. i., jehož zřizovatelem je Ministerstvo práce a sociálních věcí, který plní úlohu odborného pracoviště prevence závažných havárií a který již v současné době tyto návrhy pro účely vyjádření Ministerstva životního prostředí k návrhům bezpečnostní dokumentace posuzuje na základě meziresortní smlouvy.

K § 18

Ustanovení § 18 stanoví základní požadavky související se zpracováním posudku návrhu bezpečnostní dokumentace. Posudek se zpracovává na základě vlastního návrhu bezpečnostní dokumentace, resp. v něm obsažených údajů, zpracovatel posudku je však oprávněn správnost těchto údajů prověřit přímo v objektu.

Stanoví se lhůta 60 dnů, ve které je zpracovatel povinen posudek vypracovat, s tím, že v odůvodněných případech je možné prodloužení této lhůty. Krajský úřad je rovněž oprávněn posudek vrátit zpracovateli v případě, kdy tento nesplňuje náležitosti pro něj stanovené v prováděcím právním předpise. Zpracovatel posudku je pak povinen tento posudek doplnit či přepracovat tak, aby požadovaným náležitostem vyhovoval, a to ve lhůtě stanovené k tomu krajským úřadem.

K § 19

Ustanovení § 19 reguluje postavení zpracovatele posudku. Stanoví se požadavek objektivního přístupu zpracovatele k návrhu bezpečnostní dokumentace, který je předmětem posouzení, s tím, že tomuto zpracovateli je zakázáno do návrhu bezpečnostní dokumentace zasahovat tím, že by jej jakkoliv upravoval, přepracovával či doplňoval, aby tento vyhovoval požadavkům kladeným na něj tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem. Zpracovatel posudku je oprávněn opatřit si dílčí podklady potřebné ke zpracování posudku od jiných osob, odborníků, tuto skutečnost však musí v posudku uvést. Výslovně se zakazuje, aby při zpracování posudku návrhu bezpečnostní dokumentace jakkoliv figurovala osoba, která se podílela na jeho zpracování.

Odstavec 3 stanoví oprávnění zpracovatele posudku, která mu mají umožnit náležité prověření údajů obsažených v návrhu bezpečnostní dokumentace. Za tímto účelem se zpracovateli posudku přiznává právo vstupovat do objektu, pro nějž byl návrh bezpečnostní dokumentace zpracován, právo vyžádat si od provozovatele objektu podklady, na jejichž základě byl návrh bezpečnostní dokumentace vypracován, a dále právo vyžadovat od provozovatele poskytnutí dalších informací, které zpracovatel posudku potřebuje k tomu, aby návrh bezpečnostní dokumentace mohl náležitě posoudit. Rozsah informací, jejichž poskytnutí je zpracovatel posudku oprávněn požadovat, bude upřesněn v prováděcím právním předpise. Provozovateli se ukládá povinnost poskytnout zpracovateli posudku součinnost potřebnou k uplatnění jeho oprávnění.

Zpracovateli posudku se ukládá povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se v souvislosti se zpracováním posudku seznámil, s tím, že této povinnosti je zproštěn ve vztahu k orgánům vykonávajícím kontrolu podle tohoto zákona.

K § 20

Ustanovení § 20 pak upravuje vlastní rozhodnutí krajského úřadu o schválení návrhu bezpečnostní dokumentace. Podkladem pro toto rozhodnutí krajského úřadu jsou vyjádření dotčených orgánů, vyjádření dotčených obcí, připomínky veřejnosti a posudek návrhu bezpečnostní dokumentace. Stanoví se lhůta, ve které je krajský úřad povinen toto rozhodnutí vydat, s tím, že počátek běhu této lhůty se odvíjí od doručení posudku návrhu bezpečnostní dokumentace.

V případě, že krajský úřad dojde k závěru, že návrh bezpečnostní dokumentace nevyhovuje požadavkům na něj kladeným tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a z toho důvodu návrh bezpečnostní dokumentace nemůže schválit, vyzve provozovatele k odstranění zjištěných nedostatků a stanoví mu k tomu lhůtu.

Poté, co provozovatel předloží návrh bezpečnostní dokumentace přepracovaný, tento bude následně předložen zpracovateli posudku, aby odpovídajícím způsobem aktualizoval svůj posudek. Se změnami, kterých návrh bezpečnostní dokumentace v důsledku přepracování doznal, je krajský úřad povinen seznámit ty orgány a obce, které se k původnímu návrhu bezpečnostní dokumentace předloženému ke schválení vyjadřovaly.

K § 21

Pro objekty zařazené jak do skupiny A, tak do skupiny B je provozovatel povinen zpracovat plán fyzické ochrany. Plán fyzické ochrany představuje dokument, v němž je provozovatel povinen stanovit bezpečnostní opatření přijímaná za účelem zabránění provedení útoku namířeného proti objektu nebo jiných neoprávněných činností, které by mohly způsobit riziko vzniku závažné havárie. Ustanovení § 21 stanoví základní druhy těchto bezpečnostních opatření, jejich konkrétní obsah pak vymezuje prováděcí právní předpis.

Prvotním bezpečnostním opatřením, které je provozovatel objektu zařazeného do skupiny A nebo do skupiny B povinen přijmout, je provedení analýzy možností neoprávněných činností a provedení útoku namířeného proti objektu. V rámci této analýzy je

provozovatel povinen posoudit činnosti prováděné v objektu v souvislosti s jeho užíváním a technologie v tomto objektu používané, přijaté vnitřní předpisy, stavební řešení a technické vybavení objektu, ale rovněž svou organizační strukturu či odběratelsko-dodavatelské vztahy. Na základě výsledků takto provedené analýzy pak provozovatel přijímá adekvátní režimová opatření, která mají zajistit bezpečné užívání objektu, jako jsou např. podmínky vstupu do objektu a jeho jednotlivých částí, prokazování totožnosti osob vstupujících do objektu a vedení záznamů o těchto vstupech apod. Vedle režimových opatření zajišťuje provozovatel v potřebném rozsahu rovněž fyzickou ostrahu objektu a stanoví způsob jejího provádění. K zajištění fyzické ochrany objektu opatří provozovatel rovněž potřebné technické prostředky, které dostatečným způsobem zabrání neoprávněnému vstupu do objektu, včetně poplachových systémů. Rozsah všech přijímaných bezpečnostních opatření musí vždy korespondovat s výsledky provedené analýzy možností neoprávněných činností a provedení útoku na objekt.

Plán fyzické ochrany provozovatel zasílá na vědomí krajskému úřadu a rovněž krajskému ředitelství Policie České republiky, stejně tak jeho změny. Plán fyzické ochrany je pak vyjmut z předmětu kontroly prováděné podle tohoto zákona a podléhá zvláštním kontrolám prováděným krajským úřadem ve spolupráci s Policií České republiky.

K § 22

Ustanovení § 22 navazuje na povinnost provozovatele zpracovat plán fyzické ochrany a ukládá mu povinnost přijmout bezpečnostní opatření uvedená v tomto plánu. Provozovatel je povinen pravidelně, nejméně jednou za rok, provádět funkční zkoušky těchto bezpečnostních opatření. O provedených zkouškách učiní zápis, který je po stanovenou dobu povinen uchovávat.

V odstavci 3 je zakotvena povinnost mlčenlivosti pro všechny osoby, které se v souvislosti s plněním svých pracovních povinností seznámili s bezpečnostními opatřeními zavedenými v objektu v souladu s plánem fyzické ochrany, ohledně těchto bezpečnostních opatření. Informace o těchto bezpečnostních opatřeních se rovněž neposkytují podle právních předpisů upravujících přístup veřejnosti k informacím.

K § 23

Ustanovení § 23 zakládá povinnost provozovatele objektu zařazeného do skupiny B zpracovat vnitřní havarijní plán. Vnitřní havarijní plán představuje dokument, který stanoví postup pro případ, že v objektu i přes všechna přijatá preventivní opatření dojde k závažné havárii.

Odstavec 2 vymezuje obsahové náležitosti vnitřního havarijního plánu, které jsou dále specifikovány v prováděcím právním předpise. Vnitřní havarijní plán musí popisovat všechny v úvahu přicházející scénáře možného vývoje závažné havárie, včetně jejích následků, a stanovit způsob jejího zvládnutí. Vnitřní havarijní plán musí popisovat činnosti, které je potřeba provést, a opatření, která je potřeba přijmout, k tomu, aby následky závažné havárie na životy a zdraví lidí, životní prostředí a majetek byly co možná nejmírnější. Vnitřní

havarijní plán musí zahrnovat přehled zásahových prostředků, které jsou k dispozici přímo v objektu, způsob, jakým provozovatel vyrozumí o vzniku havárie dotčené orgány, a rovněž způsob varování osob, které mohou být závažnou havárií dotčeny. Součástí vnitřního havarijního plánu tvoří také opatření určená k zajištění likvidace následků závažné havárie a následné asanace okolí objektu.

Pokud je vnitřní havarijní plán zpracováván pro objekt, u něhož bylo rozhodnutím krajského úřadu podle ustanovení § 7 odst. 1 identifikováno riziko domino efektu, provozovatel je povinen do vnitřního havarijního plánu promítnout rovněž bezpečnostní opatření, která mají riziko domino efektu či jeho následky eliminovat.

Součástí vnitřního havarijního plánu je také přehled dalších dokumentů zpracovávaných pro účely řešení mimořádných událostí podle jiných právních předpisů, zejména v oblasti ochrany vod, ovzduší, bezpečnosti práce či požární ochrany nebo podle báňské legislativy. Tyto dokumenty nebo jejich části je možné využít rovněž pro účely samotného zpracování vnitřního havarijního plánu, musí však vyhovovat požadavkům, jež jsou na vnitřní havarijní plán zákonem o prevenci závažných havárií kladeny. Provozovatelé tak nemusejí zpracovávat úplně nový dokument, pokud havarijní plány (či jiné dokumenty) zpracované podle jiných právních předpisů doplní tak, aby tyto současně splňovaly náležitosti vnitřního havarijního plánu ve smyslu zákona o prevenci závažných havárií.

Provozovatel je dále povinen zajistit účast jeho zaměstnanců při zpracování vnitřního havarijního plánu, tito také musejí být se zpracováním vnitřním havarijním plánem v dostatečném rozsahu seznámeni.

Vnitřní havarijní plán provozovatel předkládá krajskému úřadu a rovněž hasičskému záchrannému sbor kraje coby jeden z podkladů pro zpracování vnějšího havarijního plánu.

Oproti stávající právní úpravě se na základě požadavků provozovatelů i představitelů Hasičského záchranného sboru doplňuje možnost vytvořit vnitřní havarijní plán společně provozovateli, jejichž objekty se nacházejí v těsné blízkosti. Toto ustanovení míří na případy, kdy je ve společných průmyslových areálech umístěno větší množství objektů užívaných různými provozovateli. Tito tak mohou, nad rámec povinné spolupráce, kterou jim může krajský úřad uložit z titulu identifikace rizika domino efektu, spolupracovat také při zpracování vnitřního havarijního plánu, který by pokryl celý tento areál. Tato možnost však nezbavuje jednotlivé provozovatele odpovědnosti za zpracování vnitřního havarijního plánu a povinnosti předložit tento havarijní plán krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje. Z toho důvodu je rozhodnutí, zda vnitřní havarijní plán zpracovat společně, ponecháno na zvážení samotným provozovatelům, bez jakékoliv ingerence krajského úřadu, a návrh zákona proto nepředepisuje žádné parametry, jež by dohoda o zpracování vnitřního havarijního plánu společnými silami a prostředky měla naplňovat.

K § 24

Vnitřní havarijní plán je závazným dokumentem, podle kterého je provozovatel povinen postupovat v situacích, kdy bezprostředně hrozí vznik závažné havárie nebo tato již

nastala. Vnitřní havarijní plán musí být v objektu umístěn tak, aby byl přístupný osobám, které jsou pověřeny prováděním opatření v něm stanovených nebo prováděním kontrol.

Vedle svých zaměstnanců je provozovatel povinen s vnitřním havarijním plánem, resp. opatřeními v něm obsaženými, seznámit také další osoby, které se v objektu s jeho vědomím zdržují, včetně zaměstnanců jeho dlouhodobých dodavatelů.

K § 25

Provozovatel je povinen zajistit, aby vnitřní havarijní plán, resp. opatření v něm obsažená, odpovídala skutečnému stavu v objektu. Za tímto účelem je provozovatel povinen aktuálnost vnitřního havarijního plánu v pravidelných intervalech, ne delších než tříletých, prověřovat.

Odstavec 2 výslovně uvádí případy, ve kterých je provozovatel povinen zajistit aktualizaci vnitřního havarijního plánu bez ohledu na jeho pravidelné prověření. Provozovatel povinně provádí aktualizaci vnitřního havarijního plánu v reakci na takové změny v druhu či v množství nebezpečné látky, které přesahují 10 % stávajícího množství nebezpečné látky umístěného v objektu a které vedou ke změně bezpečnosti užívání objektu, a to rovněž v návaznosti na povinnost zajistit při těchto změnách aktualizaci bezpečnostní dokumentace v souladu s ustanovením § 14 odst. 2 písm. a). Provozovatel je dále povinen zajistit aktualizaci vnitřního havarijního plánu, pokud v objektu dochází ke změnám používané technologie, v jejichž důsledku se mění podmínky bezpečnosti užívání objektu. Provozovatel je dále povinen zajistit aktualizaci vnitřního havarijního plánu při organizačních změnách, které se dotýkají systému zajištění bezpečnosti v objektu.

Stejně jako je tomu v případě samotného vnitřního havarijního plánu, také jeho aktualizaci je provozovatel povinen předložit krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje, a to do 1 měsíce ode dne, kdy nastala některá z okolností zakládající povinnost tuto aktualizaci zpracovat.

K § 26

Pro objekty zařazené do skupiny B se stanovuje zóna havarijního plánování a zpracovává vnější havarijní plán. Provozovateli objektu zařazeného do skupiny B se ukládá povinnost spolupracovat s krajským úřadem a jím pověřenými organizacemi a institucemi a s hasičským záchranným sborem kraje na zajištění havarijní připravenosti v oblasti vymezené vnějším havarijním plánem, na informování veřejnosti a preventivně výchovné činnosti. K zajištění aktivní účasti právnických a podnikajících fyzických osob v přípravě na mimořádné události a krizové situace, jež požaduje Koncepce ochrany obyvatelstva do roku 2020 s výhledem do roku 2030, je doplňována povinnost provozovatele objektu zařazeného do skupiny B podílet se vybavení zóny havarijního plánování koncovými prvky varování jakožto jedním z nástrojů jednotného systému varování a vyrozumění obyvatelstva ve smyslu vyhlášky č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva, podle které představují koncové prvky varování technická zařízení schopná vydávat varovný signál, tedy např. sirény (§ 9 odst. 1 uvedené vyhlášky).

K § 27

Stanovení zóny havarijního plánování a vypracování vnějšího havarijního plánu pro objekt zařazený do skupiny B spadá do působnosti orgánů státní správy. Provozovatel se však na těchto činnostech podílí, a to především tím, že příslušným orgánům státní správy poskytuje podklady potřebné pro plnění jejich úkolů. Provozovateli objektu zařazeného do skupiny B se proto ukládá povinnost vypracovat podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu. Odstavec 2 stanoví základní náležitosti těchto podkladů, přičemž tyto jsou dále konkretizovány v prováděcích právních předpisech. Při přípravě těchto podkladů vychází provozovatel z bezpečnostní zprávy, popíše v nich zejména možný průběh závažné havárie, která v objektu může vzniknout, včetně jejích následků hrozících vně tohoto objektu, uvede, jaká preventivní bezpečnostní opatření určená ke zmírnění dopadů závažné havárie přijal a jaké technické prostředky umístěné mimo objekt má k dispozici pro odstraňování těchto následků.

Podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a pro zpracování vnějšího havarijního plánu předkládá provozovatel současně s předložením návrhu bezpečnostní zprávy ke schválení krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje.

K § 28

Krajský úřad na základě podkladů vypracovaných provozovatelem v souladu s ustanovením § 27 stanoví zónu havarijního plánování. Zóna havarijního plánování představuje vymezené území nacházející se v bezprostřední blízkosti objektu, pro které se následně zpracovává vnější havarijní plán a ve kterém pak vyžaduje plnění požadavků havarijního plánování v tomto plánu stanovených.

Při vymezování zóny havarijního plánování se krajský úřad řídí zásadami stanovenými v prováděcím právním předpise, které podrobně popisují způsob určení části území, které bude do zóny havarijního plánování spadat.

Odstavec 2 upravuje postup při vymezování zóny havarijního plánování v případě, kdy vzhledem k umístění objektu hrozí, že by následky závažné havárie mohly postihnout území více krajů, a zónu havarijního plánování je proto potřeba stanovit tak, aby zahrnovala území všech těchto dotčených krajů. V takovém případě odpovídá za stanovení zóny havarijního plánování ten krajský úřad, v jehož územní působnosti je objekt umístěn, resp. v jehož územní působnosti se nachází zdroj rizika. Ostatní dotčené krajské úřady jsou však povinny na stanovení zóny havarijního plánování spolupracovat a poskytnout krajskému úřadu odpovědnému za její stanovení potřebnou součinnost.

K § 29

Na základě podkladů vypracovaných provozovatelem v souladu s ustanovením § 27 hasičský záchranný sbor kraje zpracovává pro zónu havarijního plánování vymezenou podle ustanovení § 28 vnější havarijní plán, přičemž postupuje podle zákona o integrovaném záchranném systému. Vnější havarijní plán je dokumentem, který popisuje postup při provádění záchranných a likvidačních prací v okolí objektu v případě vzniku závažné havárie.

Odstavec 3 upravuje postup krajského úřadu při zajištění účasti veřejnosti na projednávání vnějšího havarijního plánu. Pro postup krajského úřadu při zajištění veřejného projednávání vnějšího havarijního plánu se obdobně použije ustanovení § 17, upravující postup krajského úřadu při projednávání a schvalování návrhu bezpečnostní dokumentace, pokud jde o jeho předložení k vyjádření dotčeným orgánům a předložení dotčeným obcím k zajištění vyjádření jejich a veřejnosti, včetně možnosti vypustit z výtisku vnějšího havarijního plánu, do kterého bude veřejnosti umožněno nahlížení, určité údaje, a to z důvodů stanovených v zákoně o právu na informace o životním prostředí nebo v zájmu bezpečnosti státu.

Stejně jako v případě vnitřního havarijního plánu, rovněž vnější havarijní plán podléhá pravidelnému prověření z hlediska jeho aktuálnosti.

K § 30

Krajský úřad je oprávněn přijmout rozhodnutí, že se pro objekt zařazený do skupiny B nebude stanovovat zóna havarijního plánování a zpracovávat vnější havarijní plán, pokud na základě bezpečnostní zprávy a podkladů předložených provozovatelem dospěje k závěru, že za hranicemi objektu nehrozí nebezpečí závažné havárie. Zákon tak využívá možnosti, kterou mu v tomto ohledu poskytuje směrnice v čl. 12 odst. 8.

Kopii tohoto rozhodnutí zasílá krajský úřad hasičskému záchrannému sboru kraje, dotčeným orgánům, dotčeným obcím a rovněž Ministerstvu životního prostředí, které o této skutečnosti uvědomí sousední stát, pokud se rozhodnutí krajského úřadu nezpracovávat vnější havarijní plán týká objektu, který se nachází v blízkosti tohoto státu.

K § 31 a 32

Ustanovení § 31 a 32 obsahují zvláštní právní úpravu regulující situace, kdy provozovatel zamýšlí zřizovat nový objekt, kterým zákon rozumí jednak výstavbu zcela nového objektu nebo jeho části, jednak takové změny užívání již existujících objektů, jejichž provedení je možné pouze na základě vydání územního rozhodnutí či stavebního povolení v řízení podle stavebního zákona.

Provozovatelé jsou v takto vymezených případech povinni předložit již v počátečních fázích realizace svého záměru návrh na zařazení tohoto nového objektu krajskému úřadu a rovněž zpracovat a krajskému úřadu předložit posouzení rizik závažné havárie. Dochází tak k naplnění požadavku směrnice, podle kterého mají být stanovené dokumenty předloženy „v přiměřené době před začátkem stavby nebo provozu nebo před úpravami vedoucími ke změně soupisu nebezpečných látek“. Právnícké a podnikající fyzické osoby předloží návrh na zařazení nového objektu a posouzení rizik závažné havárie souběžně s podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení. Tento časový okamžik byl zvolen z důvodu vybavení krajského úřadu dostatečnými informacemi o novém objektu potřebnými pro plnění jeho úkolů spojených s postavením dotčeného orgánu v územním nebo stavebním řízení.

Krajský úřad rozhodne na základě návrhu předloženého provozovatelem o zařazení objektu do příslušné skupiny. Krajský úřad dále zajistí zpracování posudku k posouzení rizik závažné havárie obdobně, jako to činí v případě schvalování bezpečnostní dokumentace. Tento posudek slouží krajskému úřadu jako podklad pro vydání závazného stanoviska pro rozhodnutí v příslušných řízení vedených podle stavebního zákona.

Z týchž důvodů je pak provozovatel v souladu se zařazením objektu do skupiny A nebo do skupiny B povinen zpracovat příslušnou bezpečnostní dokumentaci a její návrh předložit krajskému úřadu ke schválení 3 měsíce před uvedením nového objektu do zkušebního provozu, resp. před uvedením do užívání. Pravomocné rozhodnutí krajského úřadu, kterým návrh bezpečnostní dokumentace schvaluje, je podmínkou pro uvedení nového objektu do zkušebního provozu, resp. pro vydání kolaudačního souhlasu.

Ke dni uvedení nového objektu do zkušebního provozu, případně do užívání, je provozovatel povinen předložit krajskému úřadu a krajskému ředitelství Policie České republiky plán fyzické ochrany a, pokud jde o provozovatele objektu zařazeného do skupiny B, pak je povinen předložit krajskému úřadu a hasičskému záchrannému sboru kraje rovněž vnitřní havarijní plán a podklady pro stanovení zóny havarijního plánování a zpracování vnějšího havarijního plánu.

K § 33

V souladu se zásadami prevence a odpovědnosti původce zákon upravuje rovněž ekonomický nástroj zajištění odpovědnosti provozovatelů objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B ve formě povinného pojištění sjednávaného k zajištění finančních prostředků potřebných k pokrytí škod vzniklých v důsledku případné závažné havárie.

Provozovatel objektu zařazeného do skupiny A nebo do skupiny B je povinen zajistit, aby po celou dobu, po kterou je objekt užíván, včetně období zkušebního provozu (ve smyslu stavebního zákona), bylo pro objekt sjednáno pojištění odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku závažné havárie. Provozovatel je povinen sjednat pojištění ve stanovených lhůtách.

Provozovatel je povinen sjednat pojištění tak, aby pojistné plnění poskytované na základě sjednané pojistné smlouvy v případě vzniku závažné havárie postačovalo k pokrytí nákladů spojených s odstraňováním jejích dopadů, musí být adekvátní rizikům, která jsou s užíváním objektu spojena. Limit pojistného plnění proto musí být sjednaný ve výši odpovídající rozsahu možných dopadů závažné havárie tak, jak jsou vyjádřeny ve schválené bezpečnostní dokumentaci.

V případě pojištění sjednávaného pro etapu zkušebního provozu nového objektu, limit pojistného plnění musí odpovídat možným dopadům závažné havárie vyjádřeným na základě posouzení rizik závažné havárie.

Za účelem prokázání, že zajistil požadované pojištění, provozovatel předloží pojistnou smlouvu a pojistku, resp. jejich ověřené kopie krajskému úřadu k evidenci a uložení ve stanoveném termínu, přičemž z předložené pojistky musí vyplývat, že pojistné plnění bylo

sjednáno v požadovaném rozsahu a musí také obsahovat dostatečné údaje umožňující bezpečnou identifikaci objektu a jeho provozovatele.

Jakoukoliv změnu týkající se sjednaného pojištění je provozovatel povinen krajskému úřadu bezodkladně písemně oznámit, stejně tak jeho zánik.

K § 34 a 35

Ustanovení § 34 a 35 upravují způsoby zpřístupňování informací poskytovaných na základě tohoto zákona veřejnosti. Účelem těchto ustanovení je zajištění dostatečné informovanosti veřejnosti o rizicích spojených s činnostmi souvisejícími s užíváním objektů, ve kterých jsou umístěny nebezpečné látky v relevantních množstvích. Zpřístupňování těchto informací veřejnosti zajišťuje krajský úřad, přičemž postupuje podle příslušných ustanovení zákona o právu na informace o životním prostředí.

K § 34

Ustanovení § 34 upravuje zpřístupňování informací, kterými krajský úřad disponuje na základě tohoto zákona, na žádost. Každému se přiznává právo žádat informace týkající se objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B. Pro náležitosti žádosti o poskytnutí informace, stejně jako způsob vyřízení této žádosti se použijí příslušná ustanovení zákona o právu na informace o životním prostředí. Stejně tak odkazem na zákon o právu na informace o životním prostředí je řešena otázka podmínek, za kterých je krajský úřad oprávněn zpřístupnění požadovaných informací odmítnout. V souladu s požadavky článků 14 a 22 směrnice se výslovně uvádí případ, kdy krajský úřad zpřístupnění požadované informace odmítne vždy. Krajský úřad odmítne zpřístupnit takové informace, které se dotýkají těch údajů obsažených v seznamu nebo bezpečnostní dokumentaci, které byly vypuštěny z výtisku návrhu bezpečnostní dokumentace určeného k nahlížení veřejnosti při jeho projednávání v souladu s ustanovením § 17 odst. 4.

K § 35

Ustanovení § 35 zakládá povinnost krajského úřadu zpracovávat a ve smyslu ustanovení § 10a zákona o právu na informace o životním prostředí aktivně zpřístupňovat stanovené informace vztahující se k objektům zařazeným do skupiny A nebo do skupiny B.

Krajský úřad zpracovává v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem informaci pro každý objekt zařazený do skupiny A nebo do skupiny B s cílem vytknout základní údaje týkající se činností provozovaných v souvislosti s užíváním tohoto objektu a rizik s těmito činnostmi spojenými, o bezpečnostních opatřeních, která v objektu byla přijata za účelem zabránění vzniku závažné havárie a omezení jejích dopadů uvnitř i vně objektu, o způsobu, jakým bude veřejnost varována v případě vzniku závažné havárie a o tom, jak se v takové situaci má zachovat. Tuto informaci krajský úřad vždy povinně zpřístupňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup tak, aby tato informace byla pro každý objekt zařazený do skupiny A nebo do skupiny B nepřetržitě každému k dispozici.

Nadto je krajskému úřadu uloženo, vedle povinnosti zpřístupnit tuto informaci způsobem umožňujícím dálkový přístup, poskytnout tuto informaci také adresně veřejnosti, budovám a zařízením navštěvovaných veřejností (tedy zejména školám, nemocnicím a dalším podobným zařízením) a sousedním objektům v zóně havarijního plánování. Způsob takového poskytnutí stanoví prováděcí právní předpis, přičemž jde v zásadě o distribuci jakéhosi informačního letáku či brožury, kde jsou přehledně, jasným a srozumitelným způsobem stanovené základní informace shrnuty. Tato informace je veřejnosti v zóně havarijního plánování poskytována pravidelně, v intervalech ne delších než 5 let.

Krajský úřad je povinen zpracovávané informace v případě potřeby aktualizovat, a to zejména v případech, kdy v objektu dochází ke změnám vymezeným v ustanoveních § 8 nebo 14.

Za účelem zajištění informování sousedních států, které by mohly být dotčeny účinky závažné havárie, předkládá krajský úřad potřebné informace Ministerstvu životního prostředí.

K § 36 až 38

Ustanovení § 36 až 38 upravují informační povinnosti, které právnickým a podnikajícím osobám, které užívají objekt, vznikají v případě, kdy v jimi užívaném objektu dojde ke vzniku závažné havárie.

K § 36

V případě, kdy v objektu dojde k závažné havárii, vzniká povinnost okamžitě uvědomit o této skutečnosti příslušné orgány. Tato povinnost se přitom nevztahuje pouze na provozovatele objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B, ale také na právnické a podnikající fyzické osoby, které užívají objekt, na který se povinnost zařazení do příslušné skupiny pro nižší množství umístěných nebezpečných látek nevztahuje. Splnění této povinnosti je nutným předpokladem k tomu, aby odpovědné orgány mohly na vznik závažné havárie pružně reagovat a přijmout taková opatření, aby dopady závažné havárie na životy a zdraví lidí, životní prostředí a majetek byly co nejvíce minimalizovány.

Na okamžitou povinnost ohlásit vznik závažné havárie navazuje povinnost do 24 hodin od jejího vzniku zpracovat a doručit krajskému úřadu hlášení ve formě formuláře, který je stanoven v příloze prováděcího právního předpisu a který je rovněž dostupný na webových stránkách Ministerstva životního prostředí, jehož cílem je v co nejkratším časovém horizontu získat základní údaje o vzniklé havárii, jejích pravděpodobných příčinách a následcích.

Na základě důkladného vyšetření vzniklé závažné havárie provozovatelé objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B vypracovávají konečnou zprávu o vzniku a dopadech závažné havárie. Obsah jednotlivých částí konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie stanoví prováděcí právní předpis. Konečná zpráva o vzniku a dopadech závažné havárie je zpracovávána za účelem získání podrobných informací o závažné havárii, o jejím průběhu, jejích příčinách, jejích dopadech na životy a zdraví lidí, škodách způsobených na životním prostředí či kulturním dědictví a škodách na majetku. Součástí

konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie je ovšem také popis činností prováděných v průběhu závažné havárie za účelem jejího zvládnutí a nápravná opatření přijatá ke zmírnění jejích následků, včetně následných likvidačních a asanačních prací. Konečná zpráva o vzniku a dopadech závažné havárie slouží rovněž k vyhodnocení bezpečnostní dokumentace, resp. dostatečnosti preventivních bezpečnostních opatření přijímaných na jejím základě, a havarijních plánů. Provozovatel navrhne v konečné zprávě o vzniku a dopadech závažné havárie také budoucí opatření k zabránění opakování závažné havárie.

Návrh konečné písemné zprávy je provozovatel povinen ve stanové lhůtě 3 měsíců od vzniku závažné havárie předložit ke schválení krajskému úřadu.

V případě, kdy další vyšetřování závažné havárie přinese nové informace a skutečnosti, v důsledku nichž se údaje obsažené v konečné zprávě o vzniku a dopadech závažné havárie stanou neaktuální, je provozovatel povinen informace obsažené v konečné zprávě o vzniku a dopadech závažné havárie aktualizovat a tyto aktualizované informace opět předložit krajskému úřadu ke schválení.

K § 37

Ustanovení § 37 upravuje postup krajského úřadu při schvalování konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie. Krajský úřad může na základě konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie, ve spolupráci s hasičským záchranným sborem kraje, vypracovat doporučení ohledně dalších preventivních opatření, které by měl provozovatel v zájmu zabránění opakování závažné havárie přijmout.

Krajskému úřadu se dává pravomoc uložit na základě konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie provozovateli povinnost zajistit aktualizaci bezpečnostního programu, resp. bezpečnostní zprávy a vnitřního havarijního plánu.

K § 38

Krajský úřad zpracovává pro účely zajištění informovanosti veřejnosti v zóně havarijního plánování informaci o vzniku a dopadech závažné havárie, včetně nápravných opatření přijatých ke zmírnění jejích následků.

Odstavce 2 a 3 pak upravují předávání informací týkajících se závažných havárií mezi krajským úřadem a Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem vnitra, a to rovněž za účelem plnění informačních povinností vůči Evropské komisi. Ministerstvo životního prostředí je podle článku 18 směrnice povinno uvědomit Evropskou komisi o závažných haváriích, jež splňují kritéria stanovená v příloze č. 3 k návrhu zákona v části I, a to v rozsahu údajů vymezených v části II této přílohy.

K § 39 až 42

Ustanovení § 39 až 42 pojednávají o kontrole vykonávané na úseku prevence závažných havárií.

K § 39

Ustanovení § 39 vymezuje příslušné kontrolní orgány, kterými jsou krajské úřady, Česká inspekce životního prostředí a orgány integrované inspekce, což je souhrnné označení pro Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce, hasičské záchranné sbory krajů, Český báňský úřad a obvodní báňské úřady a krajské hygienické stanice.

Odstavce 3 a 4 vymezují rozsah a předmět kontroly prováděné na úseku prevence závažných havárií, odstavec 5 pak vyčleňuje z těchto kontrol plán fyzické ochrany, jehož dodržování je kontrolováno ve zvláštním režimu krajským úřadem ve spolupráci s Policií České republiky.

Kontrola prováděná na úseku prevence závažných havárií se zaměřuje především na ověření, že informace obsažené v bezpečnostní dokumentaci odpovídají skutečnému stavu, že provozovatel přijal a dodržuje náležitá preventivní bezpečnostní opatření a opatřil dostatečné prostředky zajišťující zmírnění následků případné závažné havárie.

K § 40

Ustanovení § 40 ukládá České inspekci životního prostředí povinnost zpracovávat roční plán kontrol prováděných na úseku prevence závažných havárií, přičemž tento plán projednává s krajskými úřady a orgány integrované inspekce a předkládá jej ke schválení Ministerstvu životního prostředí. Obsahové náležitosti stanoví odstavec 2 a prováděcí právní předpis.

Na základě schváleného ročního plánu kontrol Česká inspekce životního prostředí zpracuje programy běžných kontrol prováděných v jednotlivých objektech. Součástí programů běžných kontrol je stanovení četnosti kontrol prováděných v jednotlivých objektech, přičemž interval mezi jednotlivými kontrolami prováděnými v objektech zařazených do skupiny A nesmí být delší než 3 roky, v případě objektů zařazených do skupiny B nesmí přesáhnout 1 rok. Česká inspekce životního prostředí se však může od nastaveného harmonogramu kontrol odchýlit v případě, kdy plán kontrol stanoví na základě systematického posuzování nebezpečí závažné havárie, při kterém vychází také z výsledků předchozích kontrol provedených v jednotlivých objektech.

Kontrolní orgány jsou oprávněny provádět ve stanovených případech také mimořádné kontroly, mimo schválený roční plán kontrol.

K § 41

Podle ustanovení § 41 krajský úřad a orgány integrované inspekce zpracovávají informaci o výsledku kontroly a tuto informaci předkládají České inspekci životního prostředí, která na jejich základě a na základě vlastního zjištění vypracuje zprávu o kontrole. Tuto zprávu Česká inspekce životního prostředí projedná s provozovatelem a poté zašle také krajskému úřadu a Ministerstvu životního prostředí.

Ustanovení § 41 představuje právní úpravu speciální ve vztahu ke kontrolnímu řádu, zejména pokud jde o vztah informace o výsledku kontroly a zprávy o kontrole vůči protokolu o kontrole. Kontrolní orgány podle zákona o prevenci závažných havárií často provádějí kontrolu podle tohoto zákona, v souladu s ustanovením § 25 odst. 1 kontrolního řádu, současně s jinými kontrolami, které vykonávají podle jiných právních předpisů a o kterých také pořizují protokol o kontrole. Z těchto protokolů pak „vyberou“ závěry relevantní ve vztahu k prevenci závažných havárií a o těchto pak referují formou informace o výsledku kontroly. Česká inspekce životního prostředí pak na základě těchto informací vypracuje souhrnnou zprávu o kontrole, jejíž náležitosti do značné míry, nikoliv však absolutně splňují požadavky kladené na protokol o kontrole.

Česká inspekce životního prostředí rovněž zpracovává roční souhrnnou zprávu o kontrolách prováděných na úseku prevence závažných havárií, kterou rovněž zasílá Ministerstvu životního prostředí.

K § 42

Ustanovení § 42 umožňuje krajskému úřadu uložit na základě zprávy o kontrole provozovateli opatření k nápravě nedostatků zjištěných při kontrole. Krajský úřad může v rozhodnutí o uložení opatření k nápravě stanovit podmínky a lhůtu, ve které je provozovatel povinen tato opatření splnit. V případě, kdy při kontrole byly zjištěny závažné nedostatky, provede se u provozovatele ve stanovené lhůtě další kontrola. Přitom předkladatel předpokládá, že účast konkrétních kontrolních orgánů při této další kontrole se bude odvíjet od charakteru povinností, jež byly porušeny, vždy však za účasti krajského úřadu, jako klíčového orgánu na úseku prevence závažných havárií, a České inspekce životního prostředí, jako orgánu, který kontroly podle zákona o prevenci závažných havárií organizuje a koordinuje.

K § 43

Ustanovení § 43 provádí výčet orgánů státní správy, které vykonávají působnost na úseku prevence závažných havárií.

K § 44

Ustanovení § 44 stanoví působnost Ministerstva životního prostředí coby ústředního správního úřadu na úseku prevence závažných havárií. Ministerstvo životního prostředí vykonává vrchní státní dozor nad výkonem státní správy na úseku prevence závažných havárií a přezkoumává správní rozhodnutí vydávaná podle tohoto zákona Českou inspekcí životního prostředí a krajskými úřady. Ministerstvo životního prostředí dále plní informační povinnosti uložené ve vztahu k orgánům Evropské unie a ve vztahu k mezinárodním organizacím a sousedním státům v souladu s vyhlášenými mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána.

Nově se upravuje pravomoc Ministerstva životního prostředí předložit Evropské komisi oznámení, pokud se domnívá, že určitá nebezpečná látka nepředstavuje nebezpečí

závažné havárie. Toto ustanovení reaguje na pravomoc Evropské komise zakotvené v článku 4 směrnice posoudit, zda určitá nebezpečná látka může zapříčinit vznik závažné havárie, a na základě tohoto posouzení případně předložit legislativní návrh, kterým by tato nebezpečná látka byla vyňata z působnosti směrnice, přičemž podnět k takovému posouzení může vzejít také ze strany členských států. V souladu s požadavky směrnice jsou nastaveny náležitosti tohoto oznámení.

Zákon dává provozovatelům možnost předložit Ministerstvu životního prostředí podnět, aby učinilo vůči Evropské komisi oznámení o tom, že určitá nebezpečná látka nepředstavuje nebezpečí závažné havárie. Nahrazuje se tím dosavadní možnost provozovatelů, upravená v ustanovení § 13 zákona č. 59/2006 Sb., omezit v bezpečnostní zprávě, ve stanovených případech a na základě rozhodnutí krajského úřadu, informace o konkrétní nebezpečné látce za předpokladu, že je dostatečným způsobem prokázáno, že tato nebezpečná látka nemůže způsobit nebezpečí závažné havárie. Tato možnost vyplývala z článku 9 odst. 6 směrnice 96/82/ES, který však nová směrnice, směrnice 2012/18/EU, nepřevzala a který tak ke dni 1. června 2015 bude zrušen. Z toho důvodu se provozovatelům dává oprávnění iniciovat aktivitu Ministerstva životního prostředí ve vztahu k posouzení možnosti způsobení nebezpečí závažné havárie určitou nebezpečnou látkou Evropskou komisí.

K § 45

Ministerstvo životního prostředí vede zvláštní informační systém prevence závažných havárií. Tento informační systém má plnit úlohu podpůrného nástroje pro všechny subjekty, jejichž činnosti se zákon o prevenci závažných havárií dotýká, tedy jak pro orgány státní správy, které na úseku prevence závažných havárií vykonávají svou působnost, tak pro provozovatele a uživatele objektů spadajících do působnosti tohoto zákona. Dále má tento informační systém sloužit také odborné i široké veřejnosti jako souhrnný zdroj informací o systému prevence závažných havárií v České republice, jeho legislativním zakotvení, příslušných metodik a odborných publikací. Ministerstvo si vyhrazuje možnost pověřit vedením informačního systému prevence závažných havárií Výzkumný ústav bezpečnosti práce, v. v. i., který tento informační systém vyvíjí v rámci plnění svých úkolů coby odborného pracoviště pro prevenci závažných havárií.

K § 46

Ustanovení § 46 stanoví působnost Ministerstva vnitra coby kontaktního místa pověřeného k plnění oznamovacích povinností při vzniku závažné havárie v souladu s vyhlášenými mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána. Ministerstvo vnitra rovněž (ve smyslu ustanovení § 11 odst. 2 správního řádu) určuje krajský úřad příslušný ke stanovení zóny havarijního plánování a k zajištění zpracování vnějšího havarijního plánu v případech, kdy se objekt, pro který se stanovuje zóna havarijního plánování a zpracovává vnější havarijní plán, nachází na území dvou či více krajů a dotčené krajské úřady se nedohodly, který z nich splnění těchto úkolů zajistí.

K § 47

Ustanovení § 47 stanoví působnost Českého báňského úřadu a obvodních báňských úřadů v oblasti prevence závažných havárií v rozsahu jejich působnosti vymezené zvláštním právním předpisem. Český báňský úřad plní koordinační úlohu ve vztahu k provádění kontroly podle tohoto zákona obvodními báňskými úřady a ostatními orgány integrované inspekce, obvodní báňské úřady pak, vedle jejich kontrolních pravomocí coby součástí integrované inspekce, zajišťují odbornou technickou podporu při posuzování bezpečnostního programu, bezpečnostní zprávy a zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy zpracovávaných pro objekty, v souvislosti s jejichž užíváním jsou prováděny činnosti související s výbušninami, chemickou či termickou úpravou a zušlechťováním nerostů a pevninskými podzemními zásobníky plynu.

K § 48

Ustanovení § 48 vymezuje působnost České inspekce životního prostředí a orgánů integrované inspekce při provádění kontrol podle tohoto zákona.

K § 49

Ustanovení § 49 vymezuje působnost krajských úřadů, a to především pokud jde o jejich úlohu coby dotčených orgánů při projednávání územně plánovací dokumentace a v územním či stavebním řízení, pokud se tato řízení týkají objektů ve smyslu tohoto zákona. Krajské úřady vydávají pro účely těchto řízení závazná stanoviska, v němž jsou oprávněny stanovit podmínky pro umístění nového objektu nebo pro jeho uvedení do zkušebního provozu, případně do užívání. Dále se definují úkoly, které má krajský úřad plnit při projednávání územně plánovací dokumentace, v územním či stavebním řízení, a to ve vztahu k zajišťování cílů prevence závažných havárií.

Stanoví se pravomoc krajského úřadu zakázat další užívání objektu v případech, kdy nejsou náležitě zajištěny požadavky týkající se bezpečného užívání objektů kladené tímto zákonem v zájmu předcházení závažným haváriím a s nimi spojených negativních důsledků na životy a zdraví lidí, životní prostředí a majetek.

K § 50

Stanoví se součinnost Ministerstva vnitra a Policie České republiky poskytovaná orgánům vykonávajícím státní správu na úseku prevence závažných havárií při poskytování údajů z jimi spravovaných informačních systémů.

K § 51

Ustanovení § 51 vymezuje skutkové podstaty správních deliktů, kterých se subjekty povinné podle tohoto zákona mohou dopustit neplněním jim uložených povinností, a určuje výši pokut, kterými za neplnění těchto povinností mohou být postihnuty.

K § 52

Ustanovení § 52 upravuje některé otázky spojené s odpovědností za správní delikty a stanovením výše pokuty. Vymezuji se správní orgány příslušné k projednávání jednotlivých deliktů a stanoví se určení výnosů z jimi ukládaných a vybíraných.

K § 53

Ustanovení § 53 stanoví, že náklady spojené se zpracováním posudku návrh bezpečnostní dokumentace a posudku zpracovávaného k posouzení rizik závažné havárie v případě nových objektů hradí kraj. Ten získá objem peněžních prostředků potřebný k úhradě těchto nákladů z výtěžku správních poplatků vybíraných v souvislosti se schvalováním návrhů bezpečnostní dokumentace, resp. vydáváním závazných stanovisek. Dále se stanoví, že krajský úřad vykonává kompetence svěřené mu tímto zákonem v přenesené působnosti.

K § 54

Stanoví se zmocnění k vydání podzákoných právních předpisů k provedení určených ustanovení tohoto zákona.

K § 55

Stanoví se přechodná ustanovení k zajištění plynulého přechodu na novou právní úpravu. Zajišťuje se kontinuita právního postavení provozovatelů objektů zařazených do příslušných skupin v souladu s dosavadní právní úpravou a definují se povinnosti vyplývající pro tyto provozovatele v důsledku nabytí účinnosti nové právní úpravy, včetně lhůt pro jejich splnění.

K identifikaci povinností vyplývajících pro provozovatele z nové právní úpravy jsou tito povinni, v důsledku podstatné změny přílohy č. 1 k tomuto zákonu, přezkoumat seznam, který zpracovali podle stávající právní úpravy. Na základě takto přezkoumaného seznamu se odvíjí jejich další postup nutný pro naplnění požadavků kladených tímto zákonem.

V případě, kdy na základě přezkumu seznamu dojdou provozovatelé k závěru, že podmínky zařazení jimi užívaných objektů do skupiny A, resp. do skupiny B se nemění, jsou v případě potřeby povinni zajistit aktualizaci příslušné bezpečnostní a havarijní dokumentace, a to včetně samotného návrhu na zařazení, tak aby tato vyhovovala parametrům požadovaným tímto zákonem. Aktualizace návrhu na zařazení je, přestože ke změně vlastního zařazení objektu do příslušné skupiny nedojde, požadována z důvodu uvědomění krajského úřadu o změnách v seznamu nebezpečných látek umístěných v objektu v zájmu náležitého plnění jeho úkolů v oblasti prevence závažných havárií, například pro účely posuzování rizika domino efektu.

Pro případy, kdy se na základě přezkoumaného seznamu mění podmínky zařazení objektu do skupiny A nebo do skupiny B, je, v souladu s požadavky vyplývajících z ustanovení příslušných článků směrnice, nastaven časový harmonogram plnění jednotlivých povinností stanovených tímto zákonem, včetně předkládání příslušné bezpečnostní dokumentace a případně také havarijních plánů, resp. podkladů pro jejich zpracování.

Povinnost přezkoumat seznam zpracovaný podle dosavadních právních předpisů se ukládá rovněž právnickým a podnikajícím fyzickým osobám, které užívají objekty, které pro nízké množství umístěných nebezpečných látek nebyly podle dosavadní právní úpravy zařazeny ani do méně rizikové skupiny A, z důvodu posouzení, zda podle nové právní úpravy podmínky pro zařazení do příslušné skupiny nesplňují.

Dále se stanoví lhůty, ve kterých je povinna vyhovět požadavkům tohoto zákona právnická nebo podnikající fyzická osoba, která užívá takový objekt, na který se povinnosti stanovené dosavadní právní úpravou, včetně povinnosti zpracovat seznam a protokol o nezařazení, nevztahovaly vůbec.

K § 56

Zrušuje se dosavadní zákon o prevenci závažných havárií ve znění pozdějších předpisů, včetně právních předpisů přijatých k jeho provedení.

K § 57

Zavádí se správní poplatek, kterému bude podrobena schválení bezpečnostní dokumentace, resp. vydání závazného stanoviska krajského úřadu na základě posouzení rizik závažné havárie předloženého provozovatelem při zřizování nových objektů. V této souvislosti se do ustanovení § 53 doplňuje povinnost krajského úřadu hradit náklady spojené se zpracováním posudku návrhu bezpečnostní dokumentace, resp. posudku k posouzení rizik závažné havárie předkládaného provozovatelem při zřizování nových objektů, coby podkladu pro jeho rozhodnutí týkajících se těchto dokumentů.

Sazby správního poplatku jsou navrhovány diferencovaně pro jednotlivé typy bezpečnostní dokumentace, resp. vydání závazného stanoviska krajského úřadu. Výše jednotlivých sazeb jsou navrhovány tak, aby pokrývaly náklady spojené se zpracováním posudků návrhů bezpečnostní dokumentace, resp. posouzení rizik závažné havárie.

Při určení výše těchto sazeb vycházel předkladatel ze zásad uplatňovaných při stanovení výše odměn za znalecké posudky podle vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

Zohledněna byla rovněž rozpětí sazeb správních poplatků vybíraných za obdobné odborné činnosti prováděné podle jiných právních předpisů.

Na základě těchto východisek, s přihlédnutím k dlouhodobým průměrným cenám za jedno odborné posouzení bezpečnostní dokumentace, hrazených dosud z prostředků státního rozpočtu, a s vědomím odborné a časové náročnosti posouzení jednotlivých typů bezpečnostní dokumentace byly navrženy konkrétní sazby správního poplatku ve výši od 15 000 do 60 000 Kč tak, aby příjem z těchto správních poplatků pokrýval a nahradil částku 3 mil. Kč, vynakládanou v průměru každoročně ze státního rozpočtu. Na základě 14tiletých zkušeností lze shrnout, že průměrně dochází každý rok k posuzování cca 100 návrhů bezpečnostních dokumentací, průměrná cena posudku tak činí cca 30 000 Kč, přičemž zpracování jednoho posudku vyžaduje průměrně cca 60 hodin.

Výše uvedené lze shrnout v následujících bodech, popisující stanovení výše jednotlivých sazeb správního poplatku:

Stanovení hodinové sazby podle vyhlášky č. 37/1967 Sb.:

- základní sazba (střed) podle § 16;
- § 20 – zvýšení odměny za znalecký posudek o 20 % + 10% (obtížnost + posouzení jiné dokumentace);
- § 15a odst. 2 – zvýšení odměny o 50% (provedení posudku ústavem s potřebnou zvláštní odbornou způsobilostí).

základní sazba	zvýšení (%)			cestovné	celkem
	20	10	50		
250	50	25	125	50	500

Takto stanovená výše odměny za hodinu práce je 500 Kč.

Modelový přepočít navrhovaných správních poplatků na posuzované typy dokumentací v roce 2013

	Správní poplatek	Počet v roce 2013	Cena celkem
Schválení návrhu posouzení rizik	25 000	0	0
Schválení návrhu bezpečnostního programu	40 000	16	640 000
Schválení návrhu bezpečnostní zprávy	60 000	13	780 000
Schválení návrhu zprávy o posouzení bezpečnostní zprávy	15 000	21	315 000
Schválení aktualizace bezpečnostního programu	20 000	6	120 000
Schválení aktualizace bezpečnostní zprávy	30 000	23	690 000
celkem		79	2 545 000
průměr	30 000		

K § 58

Stanoví se den nabytí účinnosti tohoto zákona, a to 1. června 2015. K tomu datu je Česká republika povinna uvést v účinnost právní předpisy přijaté za účelem provedení transpozice směrnice, přičemž stanovení této povinnosti se váže ke skutečnosti, že k tomu datu nabývá v plném rozsahu platnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, neboť uplyne přechodné období vyjímající z jím stanovených povinností týkajících se klasifikace nebezpečnosti, označování a balení chemické směsi.

V Praze dne 28. ledna 2015

předseda vlády
Mgr. Bohuslav Sobotka, v.r.

ministr životního prostředí
Mgr. Richard Brabec, v.r.